

Ê-xê-chi-ên

Mục-đích: Để công-bố sự phán-xét của Đức Chúa TRỜI trên Y-sơ-ra-ên và các quốc-gia khác và để nói trước sự cứu-rỗi sau rốt ban cho dân của Đức Chúa TRỜI

Người viết: Ê-xê-chi-ên, con trai của Bu-xi, một thầy tế-lễ người Xa-đốc

Viết cho: dân Giu-đa trong khi lưu vong tại Ba-by-lôn và dân của Đức Chúa TRỜI ở mọi nơi

Ngày viết: Khoảng 571 TC (Trước Christ giáng-sinh)

Bối-cảnh: Ê-xê-chi-ên là một thanh-nam đồng thời với Giê-rê-mi. Trong khi Giê-rê-mi phục-vụ dân-chúng vẫn còn ở Giu-đa, Ê-xê-chi-ên tiên-tri cho những người đã bị lưu-đày tại Ba-by-lôn sau sự thất-bại của Giê-hô-gia-kin. Ông đã bị bắt đem đến đó năm 597 TC.

Câu gốc: “Vì Ta sẽ lấy các người ra khỏi các quốc-gia, tập-hợp các người từ tất cả các xứ, và đem các người vào trong xứ của riêng các người. Rồi Ta sẽ rửa các người trên các người, và các người sẽ sạch; Ta sẽ rửa các người khỏi mọi sự bần-thiêu của các người và khỏi tất cả hình-tượng của các người. Hơn nữa, Ta sẽ ban cho các người một trái tim mới và đặt một linh mới ở trong các người; và Ta sẽ cắt đi trái tim bằng đá khỏi thịt của các người và ban cho các người một trái tim bằng thịt.” (36.24-36.26)

Nhân-vật chính: Ê-xê-chi-ên, các nhà lãnh-đạo của Y-sơ-ra-ên, vợ của Ê-xê-chi-ên, Nê-bu-cát-nét-sa, “Hoàng-tử ấy”

Chỗ chính: Giê-ru-sa-lem, Ba-by-lôn, và Ê-díp-tô⁽¹⁾

Ý chính: Một máy vi-tính có thể được thiết-kế để đáp-ứng theo lệnh của bạn. Và bằng cách cho một con chó quen với thưởng và phạt, bạn có thể dạy nó vâng-phục. Nhưng như mọi người làm cha mẹ đều biết, con trẻ không phải dễ dạy-dỗ. Con người có ý-chí và phải bằng lòng để phục-tùng, để tuân theo sự chỉ-dạy của cha mẹ và bề trên. Chắc-chắn, kỷ-luật là một phần của tiến-trình—trai lẫn gái đều phải biết hậu-quả của sự bất tuân—nhưng vẫn có sự lựa chọn. Chúng không phải là máy móc hay thú-vật.

Con của Đức Chúa TRỜI phải học vâng-phục Cha trên trời của mình. Được sáng-tạo theo hình-ảnh của Ngài, họ có sự lựa chọn, và Đức Chúa TRỜI cho phép họ lựa chọn.

Ê-xê-chi-ên là người chọn vâng-phục Đức Chúa TRỜI. Mặc dầu ông là một thầy tế-lễ (1.3), nhưng ông phục-vụ làm một nhà “thuyết-giảng ngoài đường” cho người Giu-đa tại Ba-by-lôn nghe trong 22 năm, cho mọi người biết về sự cứu-rỗi và phán-xét của Đức Chúa TRỜI, và kêu gọi người ta ăn-năn và vâng-phục. Ê-xê-chi-ên đã sống theo điều ông đã giảng. Trong mục-vụ của ông, Đức Chúa TRỜI đã bảo ông làm sáng tỏ các thông-điệp ông bằng bài học có đối-tượng gây ấn-tượng mạnh. Vài hành-động như: (1) nằm một bên trong 390 ngày trong khi đó ông chỉ có thể ăn một bữa ăn 28 gam mỗi ngày được nấu trên phân, (2) cạo đầu và cạo râu mình, và (3) tỏ ra không đau-đớn khi vợ mình chết. Ông đã vâng-phục và một cách trung-tín công-bố Lời Đức Chúa TRỜI.

Đức Chúa TRỜI không có thể yêu-cầu bạn làm bất cứ một việc gì quá khó-khăn; nhưng nếu Ngài có yêu-cầu, thì bạn có làm nó hay không?

Sách Ê-xê-chi-ên ghi chép cuộc đời và mục-vụ của nhà tiên-tri. Bắt đầu bằng sự kêu-gọi của mình làm một đảng tiên-tri và việc trao nhiệm-vụ làm một “người canh-gác cho Y-sơ-ra-ên (các đoạn 1-3), Ê-xê-chi-ên tức khắc bắt đầu thuyết-giảng và chứng-minh lẽ thật của Đức Chúa TRỜI, khi ông tiên-tri việc bao-vây và phá-hủy Giê-ru-sa-lem gần đến (các đoạn 4-24). Sự tàn-phá này là sự phán-xét của Đức Chúa TRỜI về sự thờ hình-tượng của dân-chúng. Ê-xê-chi-ên thách-thức họ quay bỏ các đường-lối gian-ác. Trong phần kế, ông nói với các quốc-gia phụ-cận, tiên-tri rằng Đức Chúa TRỜI sẽ phán-xét họ vì tội của họ (các đoạn 25-32). Quyền sách kết-luận bằng một thông-điệp hy-vọng, khi Ê-xê-chi-ên công-bố sự thành-tín của Đức Chúa TRỜI và cho biết trước các phước tương-lai cho dân của Đức Chúa TRỜI (các đoạn 33-48).

Khi quý vị đọc câu chuyện thú vị này, xin xem Ê-xê-chi-ên báo dạn thuyết-giảng lời của Đức Chúa TRỜI cùng dân Giu-đa bị lưu-đày trên các đường-phố của Ba-by-lôn và xin nghe lẽ thật muôn thuở của tình yêu-thương và quyền-năng của Đức Chúa TRỜI. Xin quý vị nghĩ về trách-nhiệm của mỗi người để tôn-giới Đức Chúa TRỜI, và về sự chắc-chắn sẽ xảy ra của sự phán-xét của Đức Chúa TRỜI chống việc thờ hình-tượng, sự phán-loạn, và sự thờ-ơ. Đoạn xin quý vị phục-tùng Đức Chúa TRỜI, bất cứ điều gì, bất cứ khi nào, bất cứ chỗ nào, mà Ngài yêu-cầu quý vị.

¹Ai Cập

A. CÁC SỰ-ĐIỆP VỀ SỰ-ĐIỆT VONG (1.1-24.27)

1. Sự kêu-gọi và nhiệm-vụ của Ê-xê-chi-ên (1.1-3.27)

Sự hiện-thấy về bốn hình-thù (1.1-1.21)

1 Bấy giờ xảy ra trong năm thứ ba-mươi, vào ngày mồng năm tháng thứ tư, trong khi tôi đang ở bên sông Kê-ba ở giữa vòng những người bị lưu-đày, thì các tầng trời mở ra và tôi đã thấy các sự hiện-thấy của Đức Chúa TRỜI. ²(Vào ngày mồng năm của tháng ấy, trong năm thứ năm của sự lưu-đày của vua Giê-hô-gia-kin, ³lời của Đức GIA-VÊ đã đến một cách rõ-ràng cùng thầy tế-lễ Ê-xê-chi-ên, con trai của Bu-xi, trong xứ của dân Canh-đê bên sông Kê-ba; và ở đó bàn tay của Đức GIA-VÊ đã đến trên người.)

⁴Và khi tôi nhìn, kìa, một con gió bão đang đến từ phương bắc, một đám mây lớn có lửa liên-tục chớp sáng tỏa ra và ánh-sáng chói rực ở xung-quanh nó, và ở giữa nó có cái gì như kim-loại rực sáng ở chính giữa đám lửa. ⁵Và ở bên trong nó, có các hình-thù giống như 4 vật sống. Và đây là tướng-mạo của chúng: chúng có hình-thể của người. ⁶Mỗi vật trong bọn có 4 mặt và 4 cánh. ⁷Các cẳng chân của chúng thẳng, các bàn chân của chúng như móng của bò con, và chúng bóng loáng như đồng được đánh bóng. ⁸Dưới những cánh của chúng, ở 4 phía của chúng, đều có các bàn tay người. Còn các mặt và các cánh của 4 con vật, ⁹các cánh của chúng chạm lẫn nhau; các mặt của chúng không quay khi chúng đi-chuyển, mỗi con cứ đi thẳng tới. ¹⁰Còn hình-thể của các mặt của chúng, mỗi con có mặt của một người đàn-ông, tất cả 4 con đều có mặt sư-tử ở bên hữu, mặt bò đực ở bên tả, và tất cả 4 con đều có mặt của con đại-bàng. ¹¹Các mặt của chúng là như thế. Các cánh của chúng xoè ra phía trên; mỗi con có 2 cánh chạm với con khác, và 2 cánh che thân mình. ¹²Và mỗi con cứ đi thẳng tới; bất cứ nơi nào linh sắp đi, thì chúng đi, không xoay trở khi chúng đi. ¹³Giữa các sinh-vật ấy, có cái gì đó nhìn giống than cháy phát ra lửa, như hình-dáng của các ngọn đuốc phóng tới phóng lui ở giữa vòng các con vật ấy. Ngọn lửa thì sáng, và tia chớp đang phát ra từ ngọn lửa ấy. ¹⁴Các con vật đó chạy đi chạy lại như những tia sét.

¹⁵Bấy giờ, trong khi tôi nhìn xem các sinh-vật, kìa, có một cái bánh-xe trên trái đất ở kề bên các sinh-vật, cho bốn sinh vật¹⁾ ấy. ¹⁶Hình-dạng của các bánh-xe và sự tinh xảo của chúng giống như bích-ngọc lóng-lánh, và tất cả bốn vật sống ấy đều có cùng một hình-thể, hình-dạng và sự tinh xảo như thể một bánh xe nẩy ở trong bánh-xe kia. ¹⁷Hễ khi nào chúng đi, chúng cứ đi theo một mặt trong bốn mặt của chúng, không xoay trở trong khi chúng đi. ¹⁸Về phần các vòng bánh-xe của chúng, chúng đều cao và dễ sợ, và các vòng bánh-xe của tất cả 4 sinh-vật đều có đầy những con mắt khắp chung-quanh. ¹⁹Và hễ khi nào các sinh-vật đó đi, các bánh-xe ấy cũng đi với chúng. Và hễ khi nào các sinh-vật cất lên từ trái đất, các bánh-xe cũng cất lên. ²⁰Bất cứ nơi nào linh sắp đi, thì chúng cũng sẽ đi theo hướng đó. Và các bánh-xe cất lên gần bên chúng; vì linh của các sinh-vật ở trong các bánh-xe. ²¹Bất cứ khi nào các sinh-vật đó đi, thì các bánh-xe nẩy cũng đi; và bất cứ khi nào những con đó đứng yên, thì những cái

này cũng đứng yên. Và bất cứ khi nào những con đó cất lên từ trái đất, thì các bánh-xe cũng cất lên gần bên chúng; vì linh của các sinh-vật ở trong các bánh-xe.

Sự hiện-thấy về sự vinh-hiến thượng-thiên (1.22-1.28)

²²Bấy giờ, ở trên những đầu các sinh-vật, có cái gì đó giống như một khoảng rộng, giống như tia sáng lập loè của thủy-tinh dễ sợ, trải dài ra trên các đầu chúng. ²³Và dưới các khoảng rộng ấy, các cánh của chúng được giăng thẳng ra, cái này hướng về cái kia; mỗi con cũng có hai cánh che thân-thể của mình ở bên này và ở bên kia. ²⁴Tôi cũng nghe tiếng của các cánh của chúng như tiếng nước thừa thãi khi chúng đi, như tiếng nói của Đấng Toàn-năng, một tiếng ồn-ào như tiếng của một trại quân; bất cứ khi nào chúng đứng yên, chúng rù cánh của chúng xuống. ²⁵Và có một tiếng ở phía trên cái khoảng rộng ở trên các đầu của chúng đến; bất cứ khi nào chúng đứng yên, chúng rù cánh của chúng xuống.

²⁶Bấy giờ ở bên trên cái khoảng rộng ở trên đầu của chúng có cái gì đó giống như một cái ngai, có hình dáng như bích-ngọc; và trên cái giống như một cái ngai đó, phía trên cao, là một hình-thể có hình-dáng của một người đàn-ông. ²⁷Đoạn tôi nhận-thấy từ hình-dáng của cái hông của Ngài và trở lên có cái gì đó như kim-loại rực-sáng nhìn giống như lửa mọi nơi ở bên trong nó, và từ hình-dáng của cái hông của Ngài và trở xuống tôi thấy có cái gì đó giống như lửa; và có ánh-sáng chói-lọi xung-quanh Ngài. ²⁸Như hình-dáng của cầu-vồng hiện ra trong các đám mây vào một ngày có mưa, cũng vậy là hình-dáng của ánh-sáng chói-lọi xung-quanh. Cái đó là hình-dáng của hình-thức giống sự vinh-quang của Đức GIA-VÊ. Và khi tôi thấy, tôi sấp mặt xuống, và nghe một tiếng phán.

Sự kêu-gọi đấng tiên-tri (2.1-2.10)

2 Lúc ấy Ngài phán cùng tôi: “Hỡi con trai loài người, đứng trên các bàn chân của ngươi để Ta được nói với ngươi!” ²Và trong khi Ngài phán cùng tôi, thì Linh vào trong tôi và đặt tôi trên chân tôi; tôi bèn nghe Ngài phán cùng tôi. ³Lúc ấy Ngài phán cùng tôi: “Hỡi con trai loài người, Ta sắp sai ngươi đến cùng những con trai Y-sơ-ra-ên, cùng một dân phản loạn đã nổi-loạn chống Ta; chúng và tô-phụ của chúng đã vi-phạm chống Ta cho đến cả ngày nay. ⁴Và Ta sắp sai ngươi đến cùng chúng là các đứa con trai mặt cứng và tâm sắt; và ngươi sẽ nói cùng chúng: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy.’” ⁵Còn chúng, hoặc chúng lắng nghe hay không—vì chúng là một nhà phản loạn—chúng sẽ biết rằng có một đấng tiên-tri đã ở giữa vòng chúng. ⁶Và ngươi, hỡi con trai loài người, chớ sợ chúng, cũng đừng sợ các lời của chúng, dầu những cây ké và các bụi gai ở với ngươi và ngươi ngồi trên bờ-cạp; chớ sợ các lời của chúng cũng đừng khiếp-đảm trước sự hiện-diện của chúng, vì chúng là một nhà phản loạn. ⁷Nhưng ngươi sẽ nói các lời của Ta cho chúng biết, dầu chúng lắng nghe hay không, vì chúng phản loạn.

⁸“Bây giờ, ngươi, con trai loài người, hãy lắng nghe điều Ta sắp phán cùng ngươi; chớ phản loạn như nhà phản loạn đó. Hãy mở miệng ngươi ra và ăn cái Ta sắp cho ngươi.” ⁹Đoạn tôi nhìn, này, một bàn tay đang ra tới tôi; và kìa, một cuộn sách trong nó. ¹⁰Khi Ngài trải nó ra trước mặt tôi, nó đã được viết ở mặt trước và mặt sau; và được viết

¹nguyên ngữ: cho 4 mặt của nó

trên nó là các lời ta-thán, than-khóc, và thống-khổ.

Nhiệm-vụ của Ê-xê-chi-ên (3.1-3.27)

3¹Lúc đó Ngài phán cùng tôi: “Hỡi con trai loài người, ăn cái mà người tìm thấy; ăn cuốn này, và đi, nói với nhà Y-sơ-ra-ên.” ²Vì vậy, tôi mở miệng của tôi ra, và Ngài đã cho tôi ăn cuốn này. ³Ngài phán cùng tôi: “Hỡi con trai loài người, cho bao-từ của người ăn, và hãy làm đầy thân thể người với cuốn này mà Ta đang cho người.” Rồi tôi đã ăn nó; nó ngọt như mật ong trong miệng của tôi.

4Đoạn Ngài phán cùng tôi: “Hỡi con trai loài người, hãy đi đến nhà Y-sơ-ra-ên và nói với các lời của Ta cùng chúng. ⁵Vì người chẳng đang được sai đến cùng một dân có môi nứt và lưỡi nặng⁽¹⁾, nhưng đến cùng nhà Y-sơ-ra-ên, cũng chẳng đến cùng nhiều dân có môi nứt và lưỡi nặng, có các lời mà người không thể hiểu. Nếu Ta đã sai người đến cùng họ, họ đã lắng nghe người; nhưng nhà Y-sơ-ra-ên sẽ không muốn nghe người, vì chúng sẽ không muốn nghe Ta. Chắc-chắn toàn nhà Y-sơ-ra-ên đều có một cái trán cứng và một trái tim đặc. ⁸Này, Ta đã làm cho mặt người cứng như mặt của chúng, và trán người cứng như trán của chúng. ⁹Như cương-ngọc-thạch cứng hơn đá lửa, Ta đã làm nên trán của người. Đùng sợ chúng, cũng chớ khiếp-đảm trước mặt chúng, dầu chúng là một nhà phản loạn.” ¹⁰Hơn nữa, Ngài đã phán cùng tôi: “Hỡi con trai loài người, hãy nhận vào trong tâm người tất cả những lời của Ta mà Ta sẽ nói với người, và hãy lắng nghe với các lỗ tai của người. ¹¹Rồi hãy đi, đến cùng những kẻ bị lưu-đày, đến cùng những con trai của dân-tộc người, và hãy nói cùng chúng và nói cho chúng biết, dầu chúng nó lắng nghe hay không: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy.’”

12Lúc ấy, Linh cất tôi lên, và tôi nghe một tiếng âm-âm to lớn ở đằng sau tôi: “Phước thay cho sự vinh-quang của Đức GIA-VÊ từ chỗ của Ngài.” ¹³Rồi tôi nghe tiếng động của những cánh các sinh-vật chạm vào nhau, và tiếng động các bánh-xe bên cạnh chúng, tức là một tiếng âm-âm to lớn. ¹⁴Thế là Linh cất tôi lên và đem tôi đi; và tôi đi mà cay-đắng trong con giận-dữ của linh tôi, và bàn tay Đức GIA-VÊ mạnh-mẽ trên tôi. ¹⁵Thế thì tôi đã đến cùng các kẻ bị lưu-đày sống bên sông Kê-ba tại Tê-n-A-bíp, rồi tôi đã ngồi ở đó 7 ngày nơi họ đang sống, gây ra sự kinh-hoàng giữa vòng họ.

16Bây giờ xảy ra khi 7 ngày hết, lời của Đức GIA-VÊ đến cùng tôi, phán: ¹⁷“Hỡi con trai loài người, Ta đã chỉ-định người làm một người canh-giữ nhà Y-sơ-ra-ên; bất cứ khi nào người nghe một lời từ miệng Ta, thì hãy cảnh-cáo chúng cho Ta. ¹⁸Khi Ta nói cùng kẻ độc-ác: ‘Người chắc-chắn sẽ chết’; và người lại không cảnh-cáo nó hay không nói toạc ra để cảnh-cáo kẻ độc-ác đó về đường-lối độc-ác của nó để nó được sống, thì kẻ độc-ác đó sẽ chết trong điều độc-ác của nó, nhưng máu nó Ta sẽ đòi nơi tay người. ¹⁹Tuy nhiên, nếu người đã cảnh-cáo kẻ độc-ác đó rồi, mà nó không xoay bỏ sự độc-ác của nó hay xoay bỏ đường-lối độc-ác của nó, thì nó sẽ chết trong điều độc-ác của nó; nhưng người thì đã giải-cứ hồn người. ²⁰Lại nữa, khi một người công-chính xoay bỏ sự công-chính của nó mà làm điều độc-ác, và Ta đặt một chướng ngại trước mặt nó, nó

sẽ chết; vì người đã chẳng cảnh-cáo nó, nó sẽ chết trong tội-lỗi của nó, và các việc công-chính của nó mà nó đã làm sẽ không được nhớ đến; nhưng máu của nó Ta sẽ đòi nơi tay người. ²¹Tuy nhiên, nếu người đã cảnh-cáo nó rồi, người công-chính ấy rằng người công-chính không nên phạm-tội, và nó không phạm-tội, thì chắc-chắn nó sẽ sống bởi vì nó đã nghe lời cảnh-cáo; và người đã giải-cứ hồn người.”

22Và bàn tay Đức GIA-VÊ ở trên tôi nơi đó, và Ngài phán cùng tôi: “Đứng dậy, đi ra đến đồng-bằng ấy, và ở đó Ta sẽ phán với người.” ²³Vì vậy tôi đã đứng dậy và đi ra đến đồng-bằng ấy; và kia, vinh-quang của Đức GIA-VÊ đang đứng ở đó, như vinh-quang mà tôi đã thấy bên sông Kê-ba, và tôi ngã sấp mặt xuống. ²⁴Lúc đó Linh vào trong tôi và khiến tôi đứng trên các chân tôi, rồi Ngài phán cùng tôi và nói với tôi: “Hãy đi, hãy giam mình trong nhà của người. ²⁵Còn người, hỡi con trai loài người, chúng sẽ trồng dây thừng vào người và trời người, để người không thể đi ra ở giữa vòng chúng. ²⁶Hơn nữa, Ta sẽ làm cho lưỡi người dính vào nóc miệng của người, để người câm và không thể làm một người quở-trách chúng, vì chúng là một nhà phản loạn. ²⁷Nhưng, khi Ta nói với người, thì Ta sẽ mở miệng của người ra, và người sẽ nói với chúng: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Kẻ nào nghe, để nó nghe; còn kẻ nào từ-chối, để nó từ-chối; vì chúng là một nhà phản loạn.

2. Khải tượng về tội và phán-xét (4.1-11.25)

Sự bao-vây Giê-ru-sa-lem được đoán-trước (4.1-4.8)

4¹“Bây giờ người, hỡi con trai loài người, hãy kiểm cho người một viên gạch, đặt nó trước mặt người, và khắc một cái thành trên nó, thành Giê-ru-sa-lem. ²Đoạn, hãy bao vây nó, xây một vách thành bao-vây, xây lên một đường dốc lồi, dựng trại, và đặt các dụng cụ công thành mọi hướng xung-quanh nó. ³Đoạn tìm cho người một tấm sắt và dựng nó lên làm một vách tường sắt giữa người và thành ấy, rồi xoay mặt người hướng về nó để nó bị vây, và hãy bao-vây nó. Đây là một dấu-hiệu cho nhà Y-sơ-ra-ên.

4⁴“Còn người, hãy nằm xuống nghiêng mình bên tả của người, và để điều độc-ác của nhà Y-sơ-ra-ên trên nó; người sẽ mang điều độc-ác của chúng trong một số ngày mà người nằm trên nó. ⁵Vì Ta đã chỉ-định người một số ngày tương-ứng với những năm có điều độc-ác của chúng, 390 ngày; người sẽ mang điều độc-ác của nhà Y-sơ-ra-ên như vậy. ⁶Khi người đã hoàn-tất các ngày này, thì người sẽ nằm xuống một lần thứ hai, nhưng nghiêng mình bên hữu của người và mang điều độc-ác của nhà Giu-đa; Ta đã chỉ-định nó cho người trong 40 ngày, một ngày cho một năm. ⁷Đoạn, người sẽ hướng mặt của người về sự vây-hãm Giê-ru-sa-lem với cánh tay của người để trần, và hãy nói lời tiên-tri chống nó. ⁸Bây giờ, này, Ta sẽ trồng dây thừng vào người ngõ hầu người không thể xoay từ bên này sang bên kia, cho đến khi người đã hoàn-tất những ngày bao-vây của người.

Bánh đã bị ô-úé (4.9-4.17)

9“Nhưng còn người, hãy lấy lúa mì, mạch-nha, đậu, đậu lăng, hạt kê, và đại-mạch, để chúng vào trong một cái bình và hãy dùng chúng nấu bánh cho chính người; người sẽ ăn nó theo số ngày mà người nằm nghiêng mình, 390 ngày.

¹nghĩa là: dân có lời nói không thể hiểu hay ngôn ngữ khó nghe

10Và thức-ăn của người mà người sẽ ăn mỗi ngày nặng 20 siếc-lơ; người sẽ thịnh-thoảng ăn nó. 11Còn nước người uống sẽ do một-phần-sáu hin; người sẽ thịnh-thoảng uống nó. 12Và người sẽ ăn nó như một cái bánh mạch-nha, đã nướng trước mắt chúng trên phân người.” 13Lúc đó Đức GIA-VÊ phán: “Những con trai Y-sơ-ra-ên sẽ ăn bánh của chúng bán-thu như vậy ở giữa vòng các dân-tộc nơi Ta sẽ đây chúng đến.” 14Nhưng tôi thưa: “Ôi, Chúa GIA-VÊ! Xin xem, con đã chẳng bao giờ bị ô-uế, vì từ thuở thiếu-niên của con cho đến bây giờ con đã chẳng bao giờ ăn vật gì đã chết tự-nhiên hay đã bị các thú-vật xé, cũng đã chẳng có một thứ thịt bán-thu nào đã bao giờ vào trong miệng của con.” 15Thế thì Ngài phán cùng tôi: “Này, Ta sẽ cho người phân bò thể cho phân người để người sẽ chuẩn-bị bánh của người trên nó.” 16Hơn nữa, Ngài đã phán cùng tôi: “Hỡi con trai loài người, này, Ta sắp bẻ gãy cây gãy bánh mì trong Giê-ru-sa-lem, chúng sẽ cân bánh mì mà ăn và với sự lo-lắng, và lườm nước mà uống và trong sự kinh khiếp, 17bởi vì bánh mì và nước sẽ hiếm; và chúng sẽ sợ hãi lẫn nhau và hao-mòn trong điều độc-ác của chúng.

Giê-ru-sa-lem sẽ là một gương công-khai (5.1-5.17)

5¹“Còn người, hỡi con trai loài người, lấy một cây gươm bén; lấy và dùng nó trên đầu và râu của người như dao cạo của thợ cắt tóc. Rồi hãy lấy cái cân để cân và chia tóc đó ra. 2Một-phần-ba người sẽ đốt trong lửa tại trung-tâm thành, khi các ngày bị bao-vây được hoàn-tất. Đoạn người sẽ lấy một-phần-ba và đánh nó với thanh gươm mọi nơi xung-quanh thành, còn một-phần-ba người sẽ rải ra trước gió; và Ta sẽ tuốt gươm ở đằng sau chúng. 3Cũng lấy một chút ít từ chúng và buộc chúng vào các vật áo dài của người. 4Và cũng lấy một số trong chúng và quăng chúng vào trong lửa và đốt chúng cháy trong lửa ấy; từ đó một đám lửa sẽ đi ra tới toàn nhà Y-sơ-ra-ên. 5Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Đây là Giê-ru-sa-lem; Ta đã đặt nó tại trung-tâm điểm của các quốc-gia, với đất-đai xung-quanh nó. 6Nhưng nó đã dấy loạn chống lại các luật-lệ của Ta một cách độc-ác hơn các quốc-gia ấy và chống lại các quy-chế của Ta hơn các xứ bao quanh nó; vì chúng đã bác-bỏ các luật-lệ của Ta và đã không bước đi theo các quy-chế của Ta.’ 7Bởi vậy Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Bởi vì các người có nhiều xào xáo hơn các dân-tộc bao quanh các người, và đã chẳng bước đi theo các quy-chế của Ta, cũng đã chẳng tuân theo các luật-lệ của Ta, cũng đã chẳng tuân theo luật-lệ của những quốc-gia bao quanh người,’ 8bởi vậy Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Này, Ta, chính Ta, chống lại người, và Ta sẽ thực-hiện các sự phán-xét giữa người trước mắt các quốc-gia. 9Và bởi có tất cả những điều ghê-tởm của người, Ta sẽ làm giữa người điều mà Ta đã chẳng làm, và Ta sẽ không bao giờ làm điều tương tự một lần nữa. 10Bởi vậy, cha sẽ ăn con trai ở giữa các người, và con trai sẽ ăn cha của mình; vì Ta sẽ thực-hiện các phán-xét trên người, và Ta sẽ phân tán mọi kẻ sót lại của người tới mọi hướng gió. 11Như Ta sống,’ Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, ‘một cách chắc-chắn, bởi vì người đã làm ô-uế nơi thánh của Ta bằng tất cả các hình-tượng đáng ghét của người và bằng tất cả những sự ghê-tởm của người, bởi vậy Ta cũng sẽ rút lui, và con mắt của Ta sẽ không có một điều thương hại nào và Ta sẽ không miễn cho. 12Một-phần-ba của người sẽ chết bởi bệnh dịch hay bị làm tiêu-mòn bởi nạn đói giữa người; một-phần-ba sẽ

ngã bởi thanh gươm xung-quanh người, và một-phần-ba, Ta sẽ phân tán tới mọi hướng gió, và Ta sẽ tuốt gươm ra ở phía sau chúng.

13Con giận Ta sẽ đổ ra như vậy, và Ta sẽ khiến cho sự phẫn-nộ của Ta chấm dứt trên chúng, và Ta sẽ được vừa lòng; lúc ấy chúng sẽ biết rằng Ta, GIA-VÊ, đã nói trong sự sốt-sắng của Ta khi Ta đã đổ sự phẫn-nộ của Ta trên chúng. 14Hơn nữa, Ta sẽ làm cho người thành một sự tan-hoang và một điều si-nhục ở giữa vòng các quốc-gia bao quanh người, trước mắt của tất cả mọi kẻ đi ngang qua. 15Vì vậy nó sẽ là một điều si-nhục, một sự chửi-rủa, một sự cảnh-cáo, và một vật ghê-rợn cho các quốc-gia bao quanh người, khi Ta thực-hiện các sự phán-xét chống lại người trong cơn giận, sự phẫn-nộ, và các sự khiến-trách dữ-dội. Ta, GIA-VÊ, vừa phán. 16Khi Ta sai các mũi tên giết người của nạn đói chống lại chúng để hủy-diệt những kẻ mà Ta sẽ sai để hủy-diệt các người, thì Ta cũng sẽ gia tăng nạn đói trên các người, và sẽ bẻ gãy cây gãy bánh. 17Hơn nữa, Ta sẽ giáng trên các người nạn đói và các thú rừng, rồi chúng sẽ cướp mất con cái của người; bệnh dịch và sự đổ máu cũng sẽ đi qua người, và Ta sẽ giáng thanh gươm trên người. Ta, GIA-VÊ, vừa phán.’ ”

Sự thờ hình-tượng bị lên án (6.1-6.14)

6¹Và lời của Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: 2“Hỡi con trai loài người, hãy xoay mặt người hướng về các ngọn núi của Y-sơ-ra-ên, và hãy nói tiên-tri chống lại chúng, 3và nói: ‘Hỡi các núi của Y-sơ-ra-ên, hãy lắng nghe lời của Chúa GIA-VÊ! Chúa GIA-VÊ phán như vậy cùng các ngọn núi, những ngọn đồi, các khe núi, và các thung-lũng: “Này, Ta, chính Ta sắp giáng một thanh gươm trên các người, và Ta sẽ hủy-diệt các nơi cao của các người. 4Vì vậy các bàn-thờ của các người sẽ trở nên tan-hoang, và các bàn-thờ dâng hương-trầm của các người sẽ bị đập tan; và Ta sẽ khiến những kẻ bị giết của các người ngã xuống trước mặt hình-tượng của các người. 5Ta cũng sẽ đặt thầy của những con trai Y-sơ-ra-ên ở phía trước hình-tượng của chúng; và Ta sẽ rải xương của các người xung-quanh những bàn-thờ của các người. 6Tại mọi nơi các người sống, các thành-thị sẽ thành hoang phế và các nơi cao sẽ tan-hoang, để các bàn-thờ của các người có thể thành hoang phế và tan-hoang, hình-tượng của các người có thể bị đập bẻ và bị kết liễu, các bàn-thờ dâng hương-trầm của các người có thể bị đốn xuống, và những việc làm của các người có thể bị đục bỏ. 7Và những kẻ bị giết sẽ ngã xuống ở giữa vòng các người, rồi các người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.

8“Tuy nhiên, Ta sẽ chừa một phần sống sót, vì các người sẽ có những kẻ đã thoát được khỏi thanh gươm ở giữa vòng các dân-tộc khi các người bị phân tán ở giữa vòng các quốc gia. 9Lúc đó, những kẻ trong các người thoát được sẽ nhớ đến Ta ở giữa vòng các dân-tộc nơi chúng sẽ bị dẫn đi tù, thế nào Ta đã đau lòng bởi những tâm-lòng ngoại-tình của chúng đã xoay bỏ Ta, và bởi những con mắt của chúng đã chơi trò đi-điểm theo sau hình-tượng của chúng; và chúng sẽ ghét bỏ chính chúng trong cơn mắt của chúng vì các điều xấu xa mà chúng đã phạm, vì tất cả những điều ghê-tởm của chúng. 10Lúc đó, chúng sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ; Ta đã chẳng nói một cách vô-ích để giáng tai-họa này cho chúng.” ’

11“Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Hãy vỗ tay người, hãy giậm chân người, và nói: “Than ôi, bởi có tất cả những điều ghê-tởm xấu xa của nhà Y-sơ-ra-ên, nó sẽ ngã xuống bởi thanh gươm, nạn đói, và ôn-dịch! 12Kẻ ở xa-xôi sẽ chết bởi ôn-dịch, còn người ở gần sẽ ngã xuống bởi thanh gươm, và kẻ còn ở lại và bị bao-vây sẽ chết bởi nạn đói. Ta sẽ đổ sự phẫn-nộ của Ta trên chúng như thế. 13Lúc đó, các người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ; khi những kẻ bị giết của chúng nằm ở giữa vòng hình-tượng của chúng xung-quanh các bàn-thờ của chúng, trên mỗi đồi cao, trên tất cả các đỉnh núi, dưới mỗi cây xanh, và dưới mỗi cây sồi um tùm—những chỗ mà chúng đã dâng mùi thơm xoa-dịu cho mọi hình-tượng của chúng. 14Vì vậy, ở khắp mọi nơi chúng cư-ngụ, Ta sẽ dang tay Ta ra chống lại chúng và sẽ khiến cho xứ-sở tan-hoang và hoang phế hơn vùng hoang-vu hướng về phía Đíp-lát; như thế chúng sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.”’ ”

Hình-phạt vì sự độc-ác được cho biết trước (7.1-7.19)

7¹Hơn nữa, lời của Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: 2“Còn người, hỡi con trai loài người, Chúa GIA-VÊ nói như vậy cùng đất Y-sơ-ra-ên: ‘Một sự cuối-cùng! Sự cuối-cùng sắp đến trên bốn góc của mảnh đất ấy. 3Bấy giờ, sự cuối-cùng ở trên người, và Ta sẽ sai con giận của Ta chống lại người; Ta sẽ phán-xét người theo các đường-lối của người, và Ta sẽ giáng tất cả những sự ghê-tởm của người trên người. 4Vì mắt của Ta sẽ chẳng có một sự thương-hại gì trên người, Ta cũng sẽ không miễn cho người, nhưng Ta sẽ giáng các đường-lối của người trên người, và những sự ghê-tởm của người sẽ ở giữa người; lúc đó các người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ!’ ”

5“Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Một tai-họa, tai-họa độc-nhất, này nó đang đến! 6Một sự cuối-cùng đang đến; sự cuối-cùng ấy đã đến rồi! Nó đã thúc dẩy để chống người; này, nó đã đến rồi! 7Sự diệt-vong của người đã đến cùng người, hỡi cư-dân trong xứ ấy. Thời-diểm đã đến rồi, ngày ấy là gần, xào xáo thay vì tiếng reo-mừng trên các ngọn núi. 8Bấy giờ Ta sẽ kíp đổ ra sự phẫn-nộ của Ta trên người, và đổ con giận của Ta chống người, phán-xét người theo các đường-lối của người, và giáng trên người tất cả các sự ghê-tởm của người. 9Và mắt của Ta sẽ không tỏ ra một sự thương-hại nào, Ta cũng sẽ chẳng miễn cho. Ta sẽ báo-trả người tùy theo các đường-lối người, trong khi các sự ghê-tởm của người ở giữa người; lúc đó các người sẽ biết rằng Ta, GIA-VÊ, làm việc đánh-phạt.

10“Này, cái ngày ấy! Này, nó đang đến! Sự hủy diệt của người đã đi tới; cây gậy đã trở bông, kiêu-căng đã nảy nụ. 11Bạo-lực đã lớn thành một cây gậy độc-ác. Chẳng có một cái gì trong chúng sẽ còn, chẳng còn ai trong đám đông của chúng, chẳng còn của cái gì của chúng, cũng chẳng còn một cái gì siêu-quần ở trong chúng. 12Thời-diểm đã đến, ngày ấy đã tới rồi. Kẻ mua chớ mừng-rỡ, kẻ bán đừng than-van; vì sự phẫn-nộ thì chống lại hết đám đông của chúng. 13Quả thật, kẻ bán sẽ không lấy lại cái mình đã bán chừng nào cả hai còn sống; vì sự hiện-thấy liên quan đến hết đám đông của chúng sẽ không được đảo ngược, cũng sẽ chẳng có một kẻ nào trong chúng bảo-tồn sinh-mạng của nó bằng sự độc-ác của nó.

14“Chúng đã thổi kèn trom-pét và đã sẵn-sàng mọi sự, nhưng chẳng có một ai ra chiến-trận; vì sự phẫn-nộ của Ta

chống lại hết đám đông của chúng. 15Thanh gươm ở bên ngoài, còn bệnh dịch và nạn đói ở bên trong. Người ở ngoài đồng sẽ chết bởi gươm; nạn đói và bệnh dịch cũng sẽ hủy những kẻ ở trong thành. 16Ngay cả khi những kẻ còn sống-sót của chúng trốn-thoát, chúng sẽ ở trên các núi như những con bò-câu của các thung-lũng, hết thấy chúng đều than-van, mỗi người than về điều độc-ác riêng của mình. 17Tất cả các bàn tay sẽ xuôi bại, và tất cả các đầu gối sẽ lỏng như nước⁽¹⁾. 18Và chúng sẽ thất lung chúng bằng vài gai, và chúng sẽ rùng mình quá đỗi; sự hô-then trên mọi gương mặt, và hết thấy chúng đều bị số đầu. 19Chúng sẽ quăng bạc của chúng ra ngoài các đường-phố, và vàng của chúng sẽ thành một vật kinh-tởm; bạc của chúng và vàng của chúng sẽ không thể giải-thoát chúng trong ngày có sự phẫn-nộ của GIA-VÊ. Chúng không thể thỏa-mãn hồn của chúng, chúng cũng không thể làm đầy bao-tử của chúng, vì các điều độc-ác của chúng đã thành một cơ-hội để vấp-ngã.

Đền-thờ bị làm ô-úe (7.20-7.27)

20“Chúng đã biến vẻ đẹp của các đồ trang hoàng của Ngài thành sự kiêu-ngạo, và chúng đã làm các hình-ảnh của những vật ghê-tởm của chúng và đồ đáng ghét của chúng với nó; bởi vậy Ta sẽ làm nó thành một đồ kinh-tởm cho chúng. 21Ta sẽ phó nó vào trong tay các người nước ngoài làm vật cướp giựt và cho những kẻ độc-ác của trái đất làm chiến-lợi-phẩm, rồi họ sẽ làm nó ô-úe. 22Ta cũng sẽ xoay mặt của Ta khỏi chúng, và chúng sẽ làm ô-úe các nơi kín-đáo của Ta; lúc đó những kẻ trộm-cướp sẽ vào và làm nó ô-úe.

23“Hãy làm xiềng-xích, vì xứ ấy đầy sự phán-xét về máu, và thành ấy đầy bạo lực. 24Bởi vậy, Ta sẽ đem đến cái dân tệ nhất trong các dân-tộc, rồi họ sẽ chiếm các nhà của chúng. Ta cũng sẽ chắm dứt sự kiêu-hãnh của những kẻ mạnh, và các nơi thánh của chúng sẽ bị làm ô-úe. 25Khi nỗi thống-khó đến, chúng sẽ tìm-kiếm bình-an, nhưng sẽ chẳng có gì cả. 26Tai-họa sẽ chống trên tai-họa, và tin-đồn sẽ chống lên tin-đồn; đoạn chúng sẽ tìm-kiếm một sự hiện-thấy từ một kẻ tiên-tri, nhưng luật-pháp sẽ lia khỏi thầy tế-lễ và lời khuyên khỏi các trưởng-lão. 27Vua sẽ than-van, hoàng-tử sẽ mặc lấy sự ghê-rợn, và các bàn tay của dân trong xứ sẽ bị sợ-hãi. Theo cách cư-xử của chúng, Ta sẽ đối-xử chúng, và bởi các phán-xét của chúng, Ta sẽ phán-xét chúng. Và chúng sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.”’ ”

Các hiện-thấy về các sự ghê-tởm tại Giê-ru-sa-lem (8.1-8.18)

8¹Rồi xảy ra trong năm thứ sáu, vào ngày thứ năm của tháng thứ sáu, trong khi tôi đang ngồi trong nhà của tôi với các trưởng-lão của Giu-đa ngồi trước mặt tôi, thì bàn tay của Chúa GIA-VÊ giáng trên tôi ở đó. 2Lúc đó, tôi nhìn, và kìa, một hình thể giống như hình dáng của một người nam; từ hông của Ngài trở xuống có hình dạng lừa; và từ hông của Ngài trở lên, có hình dạng sáng chói, như hình-dáng của kim-loại cháy rực. 3Rồi Ngài duỗi ra hình-thể của một bàn tay và bắt tôi bởi một lọn tóc trên đầu tôi; Linh bèn nâng tôi lên giữa đất và trời và đem tôi đến Giê-ru-sa-lem trong các sự hiện-thấy của Đức Chúa TRỜI, đến cửa vào cổng bắc của sân trong, nơi có chỗ ngồi của hình-

¹Vì quá sợ hãi

tượng sự ghen-tuông, chọc cho ghen-tuông. ⁴Và kia, vinh-quang của *Đức* Chúa TRỜI của Y-so-ra-ên ở đó, như hình-dáng mà tôi đã thấy trong đồng-bằng.

⁵Đoạn Ngài phán cùng tôi: “Hỡi con trai loài người, bây giờ, hãy ngược mắt ngươi lên hướng về phía bắc.” Thế là tôi ngược mắt tôi lên hướng về phía bắc, và kia, về phía bắc của cổng bàn-thờ có cái hình-tượng này của sự ghen-tuông tại cửa vào. ⁶Và Ngài phán cùng tôi: “Hỡi con trai loài người, ngươi có thấy điều chúng đang làm, các điều ghê-tởm lớn-lao mà nhà Y-so-ra-ên đang phạm ở đây, để Ta nên ở xa khỏi nơi thánh của Ta chăng? Nhưng ngươi sẽ còn thấy các sự ghê-tởm còn lớn hơn nữa.”

⁷Đoạn Ngài đưa tôi đến cửa vào của sân; và khi tôi nhìn, kia, một lỗ trên vách. ⁸Và Ngài phán cùng tôi: “Hỡi con trai loài người, bây giờ hãy đục qua vách!” Thế là tôi đục qua vách, và kia, một cửa vào. ⁹Và Ngài lại phán cùng tôi: “Hãy đi vào trong và hãy xem các sự ghê-tởm độc-ác mà chúng đang phạm ở đây.” ¹⁰Thế là tôi vào và nhìn, và kia, mọi hình-thù các vật bò-trườn và các thú, và các vật đáng ghê, với mọi hình-tượng của nhà Y-so-ra-ên, đều được chạm trên vách mọi nơi xung-quanh. ¹¹Và đứng trước chúng là 70 trưởng-lão của nhà Y-so-ra-ên, với Gia-a-xania con trai Sa-phan đứng ở giữa họ, mỗi người với bình hương của hắn trong tay, và mùi thơm của đám mây hương-trâm bốc lên. ¹²Đoạn Ngài phán cùng tôi: “Hỡi con trai loài người, ngươi có thấy điều các trưởng-lão của nhà Y-so-ra-ên đang phạm trong bóng tối, mỗi đứa trong phòng có những hình-tượng chạm của nó không? Vì chúng nói: ‘*Đức* GIA-VÊ không thấy chúng ta; *Đức* GIA-VÊ đã bỏ rơi xứ-sở rồi.’” ¹³Và Ngài phán cùng tôi: “Ngươi sẽ còn thấy các sự ghê-tởm lớn hơn nữa mà chúng đang phạm.”

¹⁴Đoạn Ngài đem tôi đến cửa vào của cổng đền *Đức* GIA-VÊ, về hướng bắc; và kia, các người đàn-bà đang ngồi đó khóc-lóc vì Tham-mu⁽¹⁾. ¹⁵Và Ngài phán với tôi: “Ngươi có thấy chưa, hỡi con trai loài người? Nhưng ngươi sẽ còn thấy các sự ghê-tởm lớn hơn các sự này nữa.”

¹⁶Kể đó, Ngài đem tôi vào trong sân trong của đền *Đức* GIA-VÊ. Và, kia, nơi cửa vào đền-thờ *Đức* GIA-VÊ, giữa cổng-vòm và bàn-thờ, có khoảng 25 người đàn-ông hướng lưng chúng về phía đền-thờ *Đức* GIA-VÊ và mặt chúng về phương đông; họ đang phủ-phục hướng về phương đông, về hướng mặt trời. ¹⁷Và Ngài phán cùng tôi: “Ngươi có thấy chưa, hỡi con trai loài người? Đó có phải là một điều quá nhỏ-mọn để nhà Giu-đa phạm các sự ghê-tởm mà chúng đã phạm ở đây, để chúng đã làm đây xứ này với bạo-lực và đã lập đi lập lại chọc giận Ta hay không? Vì, này, chúng đang lấy nhánh cây thọc vào mũi của chúng. ¹⁸Bởi vậy, Ta thật sự sẽ đối-xử trong sự phẫn-nộ. Con mắt của Ta sẽ không có một sự thương hại nào cả, Ta cũng sẽ chẳng miễn-thứ; và dầu chúng khóc vào các lỗ tai của Ta bằng tiếng lớn, nhưng Ta sẽ chẳng lắng nghe chúng.”

Sự hiện-thấy về cuộc tàn-sát (9.1-9.11)

⁹¹Đoạn Ngài hết trong tai của tôi với tiếng lớn, phán: “Hãy đến gần, hỡi các đao-phủ-thủ của thành, mỗi người với khí-giới hủy-diệt của mình trong tay.” ²Và,

kia, 6 ông đến từ hướng cổng trên xoay mặt về hướng bắc, mỗi người cầm khí-giới công phá của mình trong tay; và trong bọn họ có một người nọ mặc vải lanh với một cái sừng nơi hông của ông đựng mực để viết. Và họ đi vào và đứng bên bàn-thờ bằng đồng.

³Lúc đó vinh-quang của *Đức* Chúa TRỜI của Y-so-ra-ên đi lên từ chê-rúp, nơi nó đã có lâu nay, đến ngưỡng cửa của đền-thờ. Và Ngài gọi người mặc vải lanh có cái sừng nơi hông đựng mực để viết. ⁴Và *Đức* GIA-VÊ phán cùng người: “Hãy đi qua giữa thành, tức là qua giữa Giê-ru-salem, và hãy đánh một cái dấu trên trán những người thờ dài và rên-ri vì tất cả những sự ghê-tởm đang phạm tại giữa thành.” ⁵Nhưng đối với những người khác Ngài phán trong tai tôi: “Hãy đi qua giữa thành theo sau nó và đánh; chớ để con mắt ngươi thương-hại, và đừng tha. ⁶Giết hết các ông già, các thanh-nam, những trinh nữ, các đứa con-nít, và những người đàn-bà, nhưng chớ đụng bất cứ một người nào có cái dấu; và các người sẽ bắt đầu từ nơi thánh của Ta.” Thế là họ bắt đầu với các trưởng-lão ở phía trước đền-thờ. ⁷Ngài phán cùng họ: “Hãy làm ô-úe đền-thờ và chất đầy các sân với xác chết. Đi đi!” Như thế họ đi ra và đánh hạ dân-chúng trong thành. ⁸Đoạn xảy ra trong khi họ đang đánh và tôi được chữa lại, rằng tôi ngã xuống trên mặt mình và kêu to lên, rằng: “Ôi, Chúa GIA-VÊ! Có phải Chúa đang hủy-diệt hết phần Y-so-ra-ên sót lại bằng việc đồ sự phẫn-nộ của Chúa ra trên Giê-ru-salem chăng?”

⁹Lúc đó Ngài phán cùng tôi: “Điều độc-ác của nhà Y-so-ra-ên và Giu-đa là quá, quá lớn, còn đất này thì đầy máu, và thành này đầy sự đòi-trục; vì chúng nói: ‘*Đức* GIA-VÊ đã bỏ rơi xứ này, và *Đức* GIA-VÊ không thấy!’” ¹⁰Nhưng còn Ta, mắt Ta sẽ không thương-hại, Ta cũng sẽ chẳng miễn-thứ, nhưng Ta sẽ đem cách cư-xử của chúng đồ lên trên đầu của chúng.”

¹¹Rồi, kia, người đàn-ông mặc vải lanh có một cái sừng đựng mực để viết báo cáo, rằng: “Con đã làm đúng y như Chúa đã ra lệnh cho con.”

Sự hiện-thấy về vinh-quang của Đức Chúa TRỜI rời khỏi đền-thờ (10.1-10.22)

10¹Đoạn, tôi nhìn, và kia, trong khoảng rộng ở trên các đầu những chê-rúp có vật gì như đá xa-phia, về hình-dáng thì giống như một cái gai, hiện ra ở phía trên chúng. ²Và Ngài nói với người đàn-ông mặc vải lanh và phán: “Đi vào giữa các bánh-xe đang quay ở dưới các chê-rúp, và đồ đầy các bàn tay của ngươi với than lửa lấy từ giữa những chê-rúp, rồi hãy rải chúng ra trên thành.” Và người đi vào trong khi tôi nhìn.

³Bây giờ các chê-rúp đang đứng bên hữu đền-thờ khi ông ấy đi vào, mây đầy sân trong. ⁴Đoạn vinh-quang của *Đức* GIA-VÊ đi lên từ chê-rúp đến ngưỡng cửa đền-thờ, đền-thờ đầy mây, và sân ấy đầy sự chói-sáng của vinh-quang của *Đức* GIA-VÊ. ⁵Hơn nữa, tiếng động của những cánh các chê-rúp được nghe xa đến tận sân ngoài, như tiếng của *Đức* Chúa TRỜI Toàn-năng khi Ngài phán.

⁶Rồi xảy ra khi Ngài ra lệnh cho người đàn-ông mặc vải lanh, phán: “Hãy lấy lửa từ giữa các bánh-xe đang quay, từ giữa các chê-rúp,” thì người đi vào và đứng cạnh bên một bánh-xe. ⁷Lúc đó chê-rúp ấy duỗi tay của nó ra từ giữa các chê-rúp tới đám lửa giữa các chê-rúp, lấy một

¹Tham-mu: một thần về thức ăn và thực vật của người Sumerian.

chút và đặt trong hai bàn tay của người mặc vải lanh, người lấy nó rồi đi ra. ⁸Và hình như các chê-rúp có dạng của một bàn tay người ở phía dưới các cánh của chúng.

⁹Đoạn, tôi nhìn, và kìa, 4 bánh-xe kề bên các chê-rúp, một bánh-xe kề bên mỗi chê-rúp; các bánh-xe trông như tia sáng le-lói của đá Ta-rê-si. ¹⁰Còn về hình-dáng của chúng, tất cả 4 có hình-dáng giống-hệt nhau, như thể bánh-xe này ở bên trong bánh-xe nọ. ¹¹Khi chúng di-chuyển, chúng đi theo một trong bốn phía của chúng mà không xoay lại trong khi chúng đi; nhưng chúng đi theo hướng của cái đầu, không xoay lại trong khi chúng đi. ¹²Và toàn thân của chúng, lưng của chúng, các tay của chúng, những cánh của chúng, và các bánh-xe của chúng đều đầy những con mắt mọi nơi xung-quanh, các bánh-xe thuộc về tất cả bốn chê-rúp. ¹³Các bánh-xe được gọi trong tâm nghe của tôi, các bánh-xe đang quay. ¹⁴Và mỗi chê-rúp có 4 mặt. Mặt thứ nhất là mặt của chê-rúp, mặt thứ hai là mặt của một người đàn-ông, mặt thứ ba là mặt của con sư-tử, và mặt thứ tư là mặt của con đại-bàng.

¹⁵Đoạn các chê-rúp chỗi dậy. Chúng là các sinh-vật tôi đã thấy bên sông Kê-ba. ¹⁶Bấy giờ, khi các chê-rúp di-chuyển, các bánh-xe cũng đi cạnh bên chúng; cũng khi các chê-rúp xoè cánh của chúng lên để chỗi dậy từ mặt đất, thì các bánh-xe cứ ở bên cạnh chúng. ¹⁷Khi các chê-rúp đứng im, thì các bánh-xe cũng đứng im; và khi chúng chỗi dậy, thì các bánh-xe cũng chỗi dậy với chúng; vì linh của những sinh-vật ấy ở trong chúng.

¹⁸Lúc ấy vinh-quang của Đức GIA-VÊ ra đi khỏi ngưỡng cửa đền-thờ rồi đứng ở trên các chê-rúp. ¹⁹Khi các chê-rúp ra đi, chúng nâng cánh của chúng lên rồi chỗi dậy khỏi trái đất có mắt tôi thấy với các bánh-xe kề bên chúng; rồi chúng đứng im nơi lối vào của cổng phía đông của đền ĐỨC GIA-VÊ. Và vinh-quang của ĐỨC CHÚA TRỜI của Y-sơ-ra-ên lơ-lửng trên chúng.

²⁰Đây là các sinh-vật mà tôi đã thấy ở bên dưới ĐỨC CHÚA TRỜI của Y-sơ-ra-ên bên sông Kê-ba; vì vậy tôi biết chúng là các chê-rúp. ²¹Mỗi chê-rúp có 4 mặt, mỗi chê-rúp có 4 cánh, và ở bên dưới các cánh của chúng là hình-thể của các bàn tay người. ²²Còn về hình thức giống nhau của các mặt của chúng, chúng có cùng các mặt có hình-dáng tôi đã từng thấy bên sông Kê-ba. Mỗi chê-rúp đều đi thẳng tới trước.

Các kẻ cai-trị độc-ác bị xét-xử (11.1-11.13)

11 Hôn nữa, Linh đã nhắc tôi lên và đem tôi đến cổng đông của đền ĐỨC GIA-VÊ, hướng mặt về phía đông. Và kìa, có 25 người nơi lối vào cổng, và trong bọn chúng tôi thấy có Gia-a-xa-nia con trai của A-xu-rơ và Phê-la-tia con trai của Bê-na-gia, các kẻ lãnh-đạo dân. ²Và Ngài phán với tôi: “Hỡi con trai loài người, đây là những kẻ chế ra điều độc-ác và cho lời khuyên xấu xa trong thành này, ³là những kẻ nói: ‘Không phải gần tới lúc để xây nhà sao? Thành này là cái nồi, còn chúng ta là thịt.’” ⁴Bởi vậy, hãy tiên-trị chống chúng, hỡi con trai loài người, tiên-trị đi!”

⁵Đoạn Linh của ĐỨC GIA-VÊ giáng trên tôi, và Ngài phán cùng tôi: “Hãy nói: ‘GIA-VÊ nói như vậy: “Các người nghĩ như thế há, hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, vì Ta biết điều trời

lên trong linh các người⁽¹⁾. ⁶Các người đã gia tăng các kẻ bị giết của các người trong thành này, trải đầy các đường-phố của nó với các người bị giết.” ⁷Bởi vậy, CHÚA GIA-VÊ phán như vậy: “Các kẻ bị giết của các người mà các người đã để ở giữa thành đều là thịt, và thành này là cái nồi; nhưng Ta sẽ đem các người ra khỏi nó. ⁸Các người đã sợ thanh gươm; vì vậy Ta sẽ đem thanh gươm đến trên các người,” CHÚA GIA-VÊ tuyên-bố. ⁹“Rồi Ta sẽ đem các người ra khỏi giữa thành này, và Ta sẽ phó các người vào trong tay những kẻ xa-lạ và thi-hành các án chống các người. ¹⁰Các người sẽ ngã bởi gươm. Ta sẽ xét-xử các người đến biên-giới của Y-sơ-ra-ên; thế là các người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ. ¹¹Thành này sẽ không phải là cái nồi cho các người, các người cũng không phải là thịt giữa nó, nhưng Ta sẽ xét-xử các người đến biên-giới của Y-sơ-ra-ên. ¹²Như vậy các người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ; vì các người đã không bước đi theo các luật-lệ của Ta, các người cũng đã chẳng thi-hành các mạng-lệnh của Ta, nhưng đã hành-động theo các mạng-lệnh của các quốc-gia xung-quanh người.”’”

¹³Bấy giờ xảy ra khi tôi nói tiên-trị, thì Phê-la-tia con trai của Bê-na-gia chết. Rồi tôi ngã sấp xuống trên mặt của mình mà kêu với tiếng lớn và thưa: “Ôi, CHÚA GIA-VÊ! Có phải CHÚA sẽ hoàn-toàn kết liễu phần Y-sơ-ra-ên sót lại chăng?”

Lời hứa phục-hồi (11.14-11.25)

¹⁴Thế thì, lời ĐỨC GIA-VÊ đến cùng tôi, phán: ¹⁵“Hỡi con trai loài người, anh em của người, bà con của người, đồng bạn lưu-đày của người, và toàn-thể nhà Y-sơ-ra-ên, tất cả bọn chúng, là những kẻ mà cư-dân Giê-ru-sa-lem đã nói: ‘Hãy lìa xa ĐỨC GIA-VÊ; xứ này đã được ban cho chúng ta làm một vật sở-hữu.’” ¹⁶Bởi vậy, hãy nói: ‘CHỨA GIA-VÊ phán như vậy: “Đâu Ta đã đòi chúng đi xa ở giữa vòng các dân-tộc, và đâu Ta đã phân tán chúng trong các xứ, tuy nhiên Ta vẫn là nơi thánh cho chúng một chỗ lát trong các xứ mà chúng đã đi.”’ ¹⁷Bởi vậy, hãy nói: ‘CHỨA GIA-VÊ phán như vậy: “Ta sẽ nhóm các người lại từ các dân-tộc và tập-hợp các người từ các xứ mà các người đã bị phân tán, và Ta sẽ ban cho các người đất của Y-sơ-ra-ên.”’ ¹⁸Khi chúng đến đó, chúng sẽ loại bỏ tất cả các vật đáng ghét của nó và tất cả sự ghê-tởm của nó khỏi đó. ¹⁹Rồi Ta sẽ ban cho chúng một tâm-lòng, và Ta sẽ đặt một linh mới trong chúng. Và Ta sẽ lấy cái tâm bằng đá ra khỏi xác-thịt của chúng mà ban cho chúng một tâm bằng thịt, ²⁰để chúng có thể bước đi trong các luật-lệ của Ta và giữ các mạng-lệnh của Ta, và thi hành chúng. Đoạn, chúng sẽ là dân của Ta, và Ta sẽ là CHÚA TRỜI của chúng. ²¹Nhưng còn những kẻ có tâm đi theo các vật đáng ghét của chúng và các sự ghê-tởm, Ta sẽ đem cách cư-xử của chúng đổ xuống trên đầu chúng,” CHÚA GIA-VÊ tuyên-bố.

²²Lúc đó, các chê-rúp cất cánh của chúng lên với các bánh-xe ở bên cạnh chúng, và vinh-quang của ĐỨC CHÚA TRỜI của Y-sơ-ra-ên lơ-lửng trên chúng. ²³Rồi vinh-quang của ĐỨC GIA-VÊ đi lên từ giữa thành, và đứng ở trên núi, ở phía đông của thành. ²⁴Và Linh cất tôi lên và đem tôi, trong một sự hiện-thấy bởi Linh của ĐỨC CHÚA TRỜI, đến cùng những người đi đây tại Canh-đê. Thế là

¹hay: biết tư-tưởng của các người.

sự hiện-thấy mà Ta đã có rời khỏi tôi. ²⁵Lúc đó tôi nói cho các người đi đây biết tất cả sự việc mà Đức GIA-VÊ đã tỏ cho tôi biết.

3. Hình-phạt là chắc-chắn (12.1-24.27)

Ê-xê-chi-ên chuẩn-bị cho cuộc lưu-đày (12.1-12.28)

12¹Đoạn lời Đức GIA-VÊ đến cùng tôi, phán: ²“Hỡi con trai loài người, người sống ở giữa nhà phân loạn, những kẻ có những con mắt để thấy nhưng không thấy, các lỗ tai để nghe nhưng không nghe; vì chúng là một nhà phân loạn. ³Bởi vậy, hỡi con trai loài người, hãy chuẩn-bị cho chính người hành-lý cho cuộc lưu đày và hãy đi đây giữa ban ngày trước mắt chúng; thậm-chí đi đây từ chỗ của người đến chỗ khác trước mắt chúng. Có lẽ chúng sẽ hiểu dấu chúng là một nhà phân loạn. ⁴Và hãy đem hành-lý của người ra giữa ban ngày trước mắt chúng, làm hành-lý cho cuộc lưu đày. Đoạn người sẽ đi ra vào buổi chiều trước mắt chúng, như những kẻ đi đây. ⁵Hãy đục một cái lỗ xuyên qua tường ở trước mắt chúng và hãy đi ra qua nó. ⁶Hãy vác hành-lý đó trên vai người ở trước mắt chúng, và hãy vác nó ra lúc trời tối. Người sẽ che mặt người để người không thể thấy xứ ấy, vì Ta đã đặt người làm một dấu-hiệu cho nhà Y-sơ-ra-ên.”

⁷Và tôi đã làm như thế, như tôi đã được lệnh. Ban ngày tôi mang ra hành-lý của tôi như hành-lý của một kẻ bị lưu-đày. Đoạn, vào buổi chiều, tôi đục qua tường với các bàn tay của tôi; tôi đi ra ngoài trong bóng tối và khiêng hành-lý trên vai của tôi trước mắt chúng.

⁸Và vào buổi sáng, lời Đức GIA-VÊ đến cùng tôi, phán: ⁹“Hỡi con trai loài người, nhà Y-sơ-ra-ên, là nhà phân loạn, đã chẳng nói với người: ‘Người đang làm gì vậy?’ ¹⁰Hãy nói với chúng: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Gánh nặng này liên-quan tới hoàng-tử tại Giê-ru-sa-lem, cũng như tất cả nhà Y-sơ-ra-ên đang ở trong đó.”’ ¹¹Hãy nói: ‘Ta là một dấu-hiệu cho các người. Như ta vừa làm, nó sẽ được gây cho chúng như thế; chúng sẽ đi đây, đi tù.’ ¹²Rồi hoàng-tử, đang ở giữa chúng, sẽ vác hành-lý hắn trên vai trong bóng tối mà đi ra. Chúng sẽ đục một cái lỗ xuyên qua tường để đem ra. Hắn sẽ che mặt của hắn ngõ hầu hắn không thể thấy xứ-sở bằng đôi mắt. ¹³Ta cũng sẽ giăng lưới Ta trên hắn, và hắn sẽ bị bắt trong bẫy của Ta. Và Ta sẽ đem hắn đến Ba-by-lôn trong đất của dân Canh-đê; nhưng hắn sẽ không thấy nó, dấu hắn sẽ chết ở đó. ¹⁴Và Ta sẽ phân tán tới mọi ngọn gió tất cả những kẻ ở xung-quanh hắn, những kẻ hầu của hắn và tất cả quân-đội của hắn; rồi Ta sẽ tuốt gươm ra đuổi theo sau chúng. ¹⁵Thế là chúng sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ khi Ta phân tán chúng ở giữa vòng các dân-tộc, và rải chúng ra ở giữa vòng các nước. ¹⁶Nhưng Ta sẽ tha một số ít trong chúng khỏi gươm, nạn đói, và bệnh ôn-dịch để chúng có thể thuật lại tất cả những sự ghê-tởm của chúng ở giữa các quốc-gia nơi chúng đi đến, và có thể biết rằng Ta là GIA-VÊ.”

¹⁷Hơn nữa, lời Đức GIA-VÊ đến cùng tôi, phán: ¹⁸“Hỡi con trai loài người, hãy ăn bánh của người mà run-rẩy, và uống nước của người mà rùng mình và lo-âu. ¹⁹Lúc ấy, hãy nói với dân trong đất ấy: ‘Chúa GIA-VÊ nói về cư-dân Giê-ru-sa-lem trong đất Y-sơ-ra-ên như vậy: “Chúng sẽ ăn bánh của chúng mà lo-âu và uống nước của chúng mà kinh khủng, bởi vì đất của chúng sẽ bị lột bỏ sự trừ phú

của nó vì sự cường-bạo của tất cả những kẻ sống trong đó. ²⁰Và các thành-thị đã từng có cư-dân sẽ bị hoang phế, và xứ-sở ấy sẽ là nơi tan-hoang. Thế là các người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.”’

²¹Đoạn lời Đức GIA-VÊ đến cùng tôi, phán: ²²“Hỡi con trai loài người, câu châm ngôn này về đất Y-sơ-ra-ên mà các người có, rằng: ‘Các ngày thì dài và mọi sự hiện-thấy không ứng-nghiệm’ nghĩa là gì? ²³Bởi vậy, hãy nói với chúng: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Ta sẽ làm cho câu châm ngôn này ngừng lại, để chúng sẽ không còn dùng nó làm một câu châm ngôn trong Y-sơ-ra-ên.”’ Nhưng hãy bảo chúng: “Các ngày đến gần, lời của mọi sự hiện-thấy cũng vậy⁽¹⁾. ²⁴Vì sẽ không còn có bất cứ một sự hiện-thấy vô hiệu nào hay một sự bói-khoa nịnh bợ nào cả ở bên trong nhà Y-sơ-ra-ên. ²⁵Vì Ta, GIA-VÊ, sẽ phán, và bất cứ lời nào Ta phán sẽ được thực hiện. Nó sẽ không còn bị hoãn nữa, vì trong các ngày của các người, ôi nhà phân loạn, Ta sẽ nói ra lời và thực hiện nó,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.”

²⁶Hơn nữa, lời Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: ²⁷“Hỡi con trai loài người, này, nhà Y-sơ-ra-ên đang nói: ‘Sự hiện-thấy mà hấn có là cho nhiều ngày về sau và hấn tiên-tri về các thời xa xôi.’ ²⁸Bởi vậy, hãy nói với chúng: “Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Chẳng có một lời nào trong những lời của Ta sẽ bị hoãn nữa. Bất cứ lời gì Ta phán cũng sẽ được thực hiện,”’” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

Những tiên-tri giả bị lên án (13.1-13.23)

13¹Đoạn lời Đức GIA-VÊ đến cùng tôi, phán: ²“Hỡi con trai loài người, hãy tiên-tri chống những tiên-tri của Y-sơ-ra-ên đang nói tiên-tri, và hãy nói với những kẻ nói tiên-tri từ cảm-hứng riêng của chúng: ‘Hãy lắng nghe lời của GIA-VÊ! ³Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Khôn cho những kẻ tiên-tri ngu-dại đang theo linh riêng của chúng mà đã chẳng thấy gì cả. ⁴Ôi Y-sơ-ra-ên, những kẻ tiên-tri của người đã giống như những con cáo ở giữa phế-tích. ⁵Các người đã chẳng đi lên vào trong các lỗ phá thủng, các người cũng đã chẳng xây tường xung-quanh nhà Y-sơ-ra-ên để đứng vững trong chiến-trận vào ngày của GIA-VÊ. ⁶Chúng thấy hư không và bói-toán láo, là những kẻ đang nói: ‘Đức GIA-VÊ tuyên-bố,’ khi GIA-VÊ đã chẳng sai chúng; vậy mà chúng lại hy-vọng lời của chúng ứng-nghiệm. ⁷Các người đã chẳng thấy một sự hiện-thấy giả và nói bói-toán láo khi các người nói: ‘Đức GIA-VÊ tuyên-bố,’ nhưng không do chính Ta đã nói à?’”

⁸Bởi vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Vì các người đã nói điều hư không và đã thấy sự đối trá, cho nên, này, Ta chống các người,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. ⁹“Vì vậy, bàn tay của Ta sẽ chống những kẻ tiên-tri có các sự hiện-thấy giả và thốt ra các lời bói-toán láo. Chúng sẽ không ở trong hội-đồng dân Ta, chúng cũng sẽ không được ghi vào sổ nhà Y-sơ-ra-ên, chúng cũng không được vào đất Y-sơ-ra-ên, để các người có thể biết rằng Ta là Chúa GIA-VÊ. ¹⁰Dứt-khoát là bởi vì chúng đã dẫn dân Ta vào đường lầm-lạc bằng việc nói: ‘Bình-an!’ khi không có bình-an gì hết. Và khi có người xây tường, thì kia, chúng phết nước vôi trên nó; ¹¹vì vậy, hãy bảo những kẻ phết nước vôi trên nó, rằng tường sẽ đổ. Một cơn mưa làm ngập lụt sẽ đến,

¹nghĩa là: mọi sự hiện-thấy đều ứng nghiệm

các người, ôi những cục mưa đá, sẽ sa xuống; và một cơn gió dữ sẽ bộc phát. ¹²Này, khi tường đã đổ, há các người sẽ không bị hỏi: ‘Đâu là vữa mà các người đã trét tường?’” ¹³Bởi vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Ta sẽ khiến gió dữ bộc phát trong cơn thịnh-nộ của Ta. Cũng sẽ có trong cơn giận của Ta một cơn mưa làm ngập lụt và các cục mưa đá để tiêu-diệt nó trong sự thịnh-nộ. ¹⁴Thế là Ta sẽ giạt đổ cái tường mà các người đã trét nước vôi lên và san bằng nó xuống tận đất, để cái nền của nó bị lộ trần ra; và khi nó đổ, các người sẽ bị tiêu diệt ở giữa nó. Và các người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ. ¹⁵Như thế Ta sẽ đổ cơn thịnh-nộ của Ta trên tường đó và trên những kẻ đã phết nước vôi trên nó; và Ta sẽ nói với các người: ‘Tường ấy mất tiêu và những kẻ trét vôi lên nó mất tiêu, ¹⁶cùng với những tiên-tri của Y-sơ-ra-ên nói tiên-tri cho Giê-ru-sa-lem, và những kẻ nói các sự hiện-thấy về bình-an cho nó khi không có an-bình gì cả,’ Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

¹⁷“Bây giờ, hỡi con trai loài người, hãy để mặt của người chống những đứa con gái của dân người, là những kẻ đang nói tiên-tri từ tâm riêng của chúng. Hãy nói tiên-tri chống chúng. ¹⁸và nói: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Khốn cho các à khâu các đai trên mọi khớp xương của bàn tay, và làm các màng che đầu cho *những người* có mọi tâm-thước để săn các hồn! Há các người sẽ săn những hồn của dân Ta, nhưng bảo tồn hồn của *những kẻ khác* cho chính các người ư? ¹⁹Và vì mấy nắm tay mạch-nha và các mảnh vụn bánh, các người đã bán bỏ Ta trước dân Ta để giết những hồn không nên chết mà giữ cho sống những hồn không nên sống, bằng cách nói dối với dân Ta, là những kẻ lắng nghe các lời nói dối.’”

²⁰Bởi vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta chống những cái đai của các người bởi chúng các người săn hồn ở đó như *săn* chim, và Ta sẽ xé chúng ra khỏi cánh tay của các người; và Ta sẽ cho chúng đi, tức là các hồn mà các người săn như *săn* chim. ²¹Ta cũng sẽ xé các màng che của các người và giải-phóng dân Ta khỏi tay các người, và chúng sẽ không còn ở trong tay các người để bị săn; và các người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ. ²²Vì các người đã làm ngã lòng kẻ công-chính với lời nói dối khi Ta đã chẳng gây cho kẻ ấy lo-buồn, nhưng đã cùng-có những bàn tay của kẻ ác không để nó bỏ đường-lối độc-ác của nó để bảo-tồn sinh-mạng của nó, ²³bởi vậy, đàn-bà các người sẽ không còn thấy hư không hay hành-nghề bói-toán nữa, và Ta sẽ giải-phóng dân Ta ra khỏi tay các người. Như thế các người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.”

Các trường-lão thờ hình-tượng bị lên án (14.1-14.11)

14¹Lúc ấy một số trường-lão Y-sơ-ra-ên đến cùng tôi và ngồi xuống trước mặt tôi. ²Và lời Đức GIA-VÊ đến cùng tôi, phán: ³“Hỡi con trai loài người, những đứa này đã dựng hình-tượng trong tâm chúng, và đã để ngay trước mặt chúng sự độc-ác của chúng để làm vấp ngã. Ta có nên cho chúng cầu vắn *Ta* một chút nào chăng? ⁴Bởi vậy, hãy nói với chúng và bảo với chúng: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Bất cứ người nào thuộc nhà Y-sơ-ra-ên dựng hình-tượng của nó trong tâm nó, để ngay trước mặt nó điều độc-ác của nó để làm vấp ngã, và đến cùng đáng tiên-tri, thì Ta GIA-VÊ sẽ buộc phải cho nó một câu trả lời về vấn-đề đó theo đám hình-tượng của nó, ⁵cốt để nắm giữ tâm của nhà Y-sơ-ra-ên đang xa cách Ta vì tất cả hình-

tượng của chúng.”’

⁶“Bởi vậy, hãy nói với nhà Y-sơ-ra-ên: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Hãy ăn-năn và quay khỏi hình-tượng của các người, hãy quay mặt của các người khỏi mọi điều ghê-tởm của các người. ⁷Vì bất cứ người nào thuộc nhà Y-sơ-ra-ên hay thuộc các dân di-trú ở trong Y-sơ-ra-ên tự tách khỏi Ta, dựng hình-tượng trong tâm nó, và để ngay trước mặt của nó sự độc-ác của nó làm vấp ngã, rồi đến cùng đáng tiên-tri để cầu Ta cho chính nó, thì cá nhân Ta GIA-VÊ sẽ buộc phải trả lời nó. ⁸Ta sẽ để mặt Ta chống người đó và làm nó thành một dấu-hiệu và các lời châm ngôn, rồi Ta sẽ cắt nó khỏi giữa vòng dân Ta. Như thế các người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ. ⁹Nhưng nếu đáng tiên-tri được cảm hứng để nói một lời nào, thì đó chính là Ta, GIA-VÊ, đã cảm hứng đáng tiên-tri đó, và Ta sẽ đuổi tay Ta ra chống nó và diệt nó khỏi giữa vòng dân Y-sơ-ra-ên của Ta. ¹⁰Và chúng sẽ chịu *hình-phạt* của sự độc-ác của chúng; như sự độc-ác của kẻ cầu-vấn là thế nào, thì sự độc-ác của đáng tiên-tri ấy cũng sẽ là như thế ấy, ¹¹cốt để nhà Y-sơ-ra-ên có thể không đi chệch khỏi Ta nữa, và không còn tự làm ô-ước với mọi vi-phạm của chúng. Như vậy, chúng sẽ là dân của Ta, và Ta sẽ là Chúa TRỜI của chúng.”’ Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.”

Thành ấy sẽ không được tha (14.12-14.23)

¹²Đoạn lời của Đức GIA-VÊ đến cùng tôi, phán: ¹³“Hỡi con trai loài người, nếu một đất nước phạm-tội chống Ta bằng tội bất-trung, và Ta đuổi tay Ta ra chống nó, hủy-diệt nguồn cung-cấp bánh của nó, giáng nạn đói-kém chống nó, và trừ khử khỏi nó cả người lẫn thú, ¹⁴dẫu 3 ông này, Nô-ê, Đa-ni-ên, và Gióp đã ở giữa nó, bởi sự công-chính của họ, họ *chỉ* có thể giải-phóng hồn của riêng họ mà thôi,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. ¹⁵“Nếu Ta phải khiển các thú rừng đi ngang qua xứ ấy, và chúng tước đoạt đi các con trẻ, và nó trở thành tan-hoang để không có ai đi ngang qua nó bởi cơ các thú rừng, ¹⁶dẫu 3 ông ấy ở giữa nó, như Ta sống,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, “họ cũng không thể giải-phóng những con trai hay các con gái *của họ*. Chỉ một mình họ là được giải-phóng, nhưng xứ đó sẽ tan-hoang. ¹⁷Hoặc *nếu* Ta muốn đem gươm đến trên xứ đó và nói: ‘Gươm hãy xuyên qua xứ đó và trừ khử người và thú khỏi đó,’ ¹⁸thì dẫu ba ông ấy ở giữa nó, như Ta sống,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, “họ cũng không thể giải-phóng những con trai hay các con gái *của họ*, nhưng một mình họ là được giải-phóng. ¹⁹Hoặc *nếu* Ta sai bệnh dịch chống xứ đó và đổ cơn phẫn-nộ của Ta ra bằng máu trên đó, để trừ khử người và thú khỏi đó, ²⁰dẫu Nô-ê, Đa-ni-ên, và Gióp ở giữa nó, như Ta sống,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, “họ cũng không thể giải-phóng con trai *của họ*. Họ sẽ giải-phóng chỉ hồn của họ bởi sự công-chính của họ mà thôi.”

²¹Vì Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Nhiều hơn đường bao khi Ta giáng 4 án phạt trầm-trọng của Ta chống Giê-ru-sa-lem: gươm, nạn đói, các thú rừng, và bệnh dịch để trừ khử người và thú khỏi nó! ²²Tuy nhiên, này, những kẻ trốn thoát được sẽ được để lại trong đó là những kẻ sẽ được đem ra, những đứa con trai và con gái. Này, chúng sẽ đi ra đến cùng các người, và các người sẽ thấy lối cư-xử và hành-động của chúng; lúc đó các người sẽ được an-ủi về tai-họa mà Ta đã đem đến chống Giê-ru-sa-lem về mọi việc mà Ta đã giáng trên nó. ²³Rồi chúng sẽ an-ủi các

người khi các người thấy lối cư-xử và hành-động của chúng, vì các người sẽ biết rằng Ta đã chẳng làm một cách vô-ích bất cứ điều gì Ta đã làm cho nó,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

Giê-ru-sa-lem như cây nho vô-dụng (15.1-15.8)

15¹Đoạn lời của *Đức* GIA-VÊ đến cùng tôi, phán:
²“Hỡi con trai loài người, làm sao gỗ cây nho lại *tốt hơn* bất cứ gỗ của một nhánh cây của những cây trong rừng? ³Gỗ lấy từ nó có thể làm được một việc gì, hay người ta có thể dùng nó làm cái móc để treo một cái tách nào đó trên nó chăng? ⁴Nếu nó đã được dùng để nhóm lửa, và lửa đã thiêu trụi cả hai đầu của nó, còn khúc giữa của nó đã bị đốt thành than, thì nó còn là hữu-dụng cho một việc gì? ⁵Này, trong khi nó còn nguyên, nó không được dùng làm gì cả. Thì còn kém hơn biết bao, khi lửa đã thiêu-đốt nó và nó bị đốt thành than rồi, thì nó còn được dùng làm gì chẳng! ⁶Bởi vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Như gỗ cây nho ở giữa vòng những cây rừng mà Ta đã giao cho lửa để đốt, cũng thế Ta đã phó cư-dân Giê-ru-sa-lem; ⁷và Ta đã để mặt Ta chống chúng. *Dấu* chúng đã ra khỏi lửa, nhưng lửa cũng sẽ thiêu-đốt chúng. Rồi các người sẽ biết Ta là GIA-VÊ, khi Ta để mặt Ta chống chúng. ⁸Như vậy Ta sẽ làm xức-sờ tan-hoang, vì chúng đã hành-động bất trung.’” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

Ân-điền của Đức Chúa TRỜI cho Giê-ru-sa-lem không trung-tín (16.1-16.59)

16¹Đoạn lời của *Đức* GIA-VÊ đến cùng tôi, phán:
²“Hỡi con trai loài người, hãy làm cho Giê-ru-sa-lem biết các sự ghê-tởm của nó, ³và hãy nói: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy cùng Giê-ru-sa-lem: “Gốc gác của người và sinh quán của người là từ xứ của người Ca-na-an, cha người là người A-mô-rít và mẹ người là người Hê-tít. ⁴Về sự chào đời của người, vào ngày người được sinh ra, rún của người đã chẳng được cắt, người đã chẳng được rửa bằng nước để sạch-sẽ; người đã chẳng được xát bằng muối hay thậm-chí được bọc bằng khăn. ⁵Chẳng có một con mắt nào đã nhìn người thương-hại để làm một trong các việc này cho người, để có lòng thương-xót người. Thay vì người đã bị quăng ra đồng trống, vì người đã bị ghê-tởm vào ngày người được sinh ra.

⁶“Khi Ta đi ngang qua người và thấy người đang quần-quai trong máu của người, Ta đã nói cùng người đang ở trong máu của người: ‘Sống đi!’ Ta đã nói cùng người trong khi người ở trong máu người: ‘Sống đi!’ ⁷Ta đã làm người thành đồng đúc như cây cò ngoài đồng. Rồi người đã lớn lên, cao ra, và đã tới tuổi để mang đồ trang-sức đẹp-đẽ; đôi vú đã mọc và tóc của người đã dài ra. Tuy nhiên người trần-trưởng và trở trụi. ⁸Lúc đó Ta đi ngang qua người và thấy người, này, thời tình yêu của người; vì vậy Ta đã trải vạt áo Ta trên người mà che sự trần-trưởng của người. Ta cũng đã thề cùng người và đã vào trong một giao-ước với người ngõ hầu người đã trở thành của Ta,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. ⁹“Đoạn Ta đã tắm cho người bằng nước, rửa sạch máu của người ra khỏi người *hết*, và đã xức dầu cho người. ¹⁰Ta cũng đã mặc áo thêu cho người, và đã mang vào bàn chân của người đôi dép bằng da cá voi; Ta đã quấn cho người bằng vải lanh mịn và quàng lụa lên người. ¹¹Và Ta đã trang điểm người bằng các đồ trang-sức, đặt các vòng tay vào các bàn tay người,

và vòng cổ quanh cổ người. ¹²Ta cũng tra khoen vào lỗ mũi của người, các hoa tai nơi các tai người, và mão đẹp trên đầu người. ¹³Như vậy người đã được trang-điểm bằng vàng và bạc, quần-áo người đều bằng vải lanh mịn, lụa, và vải thêu. Người đã ăn bột mì lọc, mật-ong, và dầu; vì vậy người đã đẹp cực-kỳ và thẳng tiến đến vương-vị. ¹⁴Rồi danh-tiếng của người đã lan ra ở giữa vòng các quốc-gia vì sắc đẹp của người, vì sắc đẹp ấy hoàn-hảo do bởi sự huy hoàng của Ta mà Ta đã ban bố cho người,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

¹⁵“Nhưng người đã trông-cậy vào sắc-đẹp của người và đã làm trò đi điếm bởi vì danh-tiếng của người và người đã tuông trò đi thỏa của người ra trên mọi kẻ qua đường là kẻ *chịu người*. ¹⁶Và người đã dùng một số áo-xống của người, làm cho mình các nơi cao lờ loẹt màu mè, và đã làm trò đi điếm trên chúng, là điều đã chẳng bao giờ nên có hay nên xảy ra. ¹⁷Người cũng đã lấy nữ-trang đẹp-đẽ của người được làm bằng vàng của Ta và bằng bạc của Ta, mà Ta đã từng ban cho người, và đã tự làm cho chính người các hình-tượng người nam để người có thể làm trò đi điếm với chúng. ¹⁸Đoạn người lại lấy vải thêu của người, bọc chúng, và dâng dầu của Ta lên và hương của Ta trước mặt chúng. ¹⁹Cũng thế bánh của Ta mà Ta đã cho người, bột mì lọc, dầu và mật ong mà Ta đã cho người ăn, người cũng dâng lên trước mặt chúng, để làm mùi thơm xoa-dịu; nó đã xảy ra như thế,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. ²⁰“Hơn nữa, người đã bắt những con trai và con gái của người mà người đã sanh ra cho Ta, rồi người đã tể chúng cho hình-tượng để bị nuốt đi. Những việc làm đi đó của người há đã là quá nhỏ mọn sao? ²¹Người đã giết những đứa con của Ta, đã dâng chúng lên cho hình-tượng bằng việc khiến chúng đi qua *lửa*. ²²Và ngoài tất cả các sự ghê-tởm và các việc làm đi của người, người còn đã chẳng nhớ đến các ngày niên-thiếu của người, khi người trần-trưởng và trở trụi và quần-quai trong máu của người.

²³“Đoạn đã xảy ra sau mọi điều độc-ác của người (‘Khôn, khôn cho người!’ Chúa GIA-VÊ tuyên-bố), ²⁴người lại xây cho người một điện-thờ và lập cho người nơi cao tại mỗi quảng-trường. ²⁵Người đã xây cho người nơi cao ở đầu mỗi đường-phố, và đã làm cho vẻ đẹp của người nên ghê-tởm; và người xoạc cẳng của người ra cho mỗi người qua đường để gia tăng việc làm đi của người. ²⁶Người cũng đã chơi trò đi điếm với dân Ê-díp-tô, với các người láng-giềng dâm-dật của người, và đã gia tăng trò đi điếm của người để làm Ta giận. ²⁷Này, bây giờ, Ta đã đuổi tay Ta ra chống người và đã cắt tởm đa các khâu-phần của người. Và Ta đã phó người cho lòng tham của những kẻ ghét người, những đứa con gái của dân Phi-li-tin, là những kẻ xấu-hổ về tánh-nết dâm-dục của người. ²⁸Hơn nữa, người đã chơi trò đi điếm với dân A-si-ri bởi vì người đã chẳng thỏa-mãn; thậm-chí người chơi trò đi điếm với chúng mà vẫn đã không thỏa-mãn. ²⁹Người đã gia tăng trò đi điếm của người với xứ của các thương-gia, Canh-đê; dù vậy cả với việc này, người cũng đã không thỏa-mãn.’”

³⁰“Ôi! Tâm của người tiều tụy dường bao,” *Đức* Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, “trong khi người làm tất cả những việc này, các hành-động của một gái điếm độc đoán. ³¹Khi người xây điện-thờ của người ở tại lối vào của mỗi đường-phố và lập nơi cao của người tại mỗi quảng-trường, trong sự khinh-thị tiền-bạc, người đã chẳng giống như một gái

điểm. ³²Người con vợ ngoại-tình, lấy những người lạ thay vì chồng người! ³³Đàn-ông cho quà cho tất cả gái điểm, nhưng người lại cho tất cả tình nhân của người quà của người để hối-lộ chúng đến với người từ mọi hướng để cho người làm đi. ³⁴Như vậy người khác với những người đàn-bà đó trong việc làm đi của người, trong đó không có ai làm đi như người, bởi vì người trả tiền mà không ai trả người tiền; người khác-biệt như vậy.”

³⁵Bởi vậy, ôi gái điểm, hãy nghe lời của Đức GIA-VÊ. ³⁶Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Vì sự dâm-dật của người đã bị đổ ra và sự trần-trướng của người đã bị bày ra qua các việc làm đi của người với các tình nhân của người và với tất cả hình-tượng đáng ghét của người, và bởi có máu của các con trai người mà người đã dâng cho hình-tượng, ³⁷bởi vậy, này, Ta sẽ nhóm lại tất cả tình nhân của người mà người hành lạc, ngay cả tất cả những kẻ mà người đã yêu và tất cả những kẻ mà người đã ghét. Thế là Ta sẽ nhóm lại chúng chống người từ mọi phương-hướng và bày ra sự trần-trướng của người cho chúng để chúng được thấy hết sự trần-trướng của người. ³⁸Như vậy Ta sẽ xét-xử người, như các con đàn-bà phạm-tội ngoại-tình hay làm đổ máu bị xét-xử; và Ta sẽ giáng trên người máu phần-nộ và ghen-tương. ³⁹Ta cũng sẽ phó người vào tay các tình nhân của người, và chúng sẽ đập-đổ các điện-thờ của người, phá bỏ các nơi cao của người, lột quần-áo của người, lấy nữ-trang của người đi, và sẽ để người trần-trướng và trơ trụi. ⁴⁰Chúng sẽ đẩy lên một đám đông chống người, và chúng sẽ ném đá người và dùng gươm của chúng chặt người ra từng mảnh. ⁴¹Và chúng sẽ phóng hỏa nhà-cửa của người và thi-hành các phán-xét trên người trước mắt nhiều người đàn-bà. Rồi Ta sẽ chặn người không cho chơi trò đi điểm, và người cũng sẽ không còn trả tiền mà làm đi. ⁴²Thế là Ta sẽ làm dịu con thịnh-nộ của Ta chống người, và con ghen tuông¹⁾ của Ta sẽ rời khỏi người, và Ta sẽ được người và không còn giận nữa. ⁴³Vì người đã chẳng nhớ lại các ngày niên-thiếu của người, nhưng đã chọc cho Ta tức-giận bởi tất cả những việc này, này, đến phiên Ta, Ta sẽ giáng cách cư-xử của người trên chính đầu của người,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, “ngõ hầu người sẽ không chất sự dâm-dục này trên mọi điều ghê-tởm khác của người.

⁴⁴“Này, ai trích-dẫn các câu châm ngôn sẽ trích-dẫn câu này về người, rằng: ‘Mẹ nào, con này!’” ⁴⁵Người là con gái của mẹ người, là kẻ đã kinh-tóm chồng con của mình. Người cũng là chị em của các em chị người, những kẻ đã kinh-tóm chồng con của mình. Mẹ người là người Hê-tít và cha người là người A-mô-rít. ⁴⁶Nay chị người là Sa-ma-ri, sống ở bên trái người với các con gái của ả; và em gái người là Sô-đôm, sống ở bên phải người cùng các con gái của ả. ⁴⁷Tuy nhiên người đã chẳng chỉ bước đi theo các đường-lối của chúng hay làm theo các sự ghê-tởm của chúng; nhưng, dường như các điều đó là quá nhỏ-mọn, người còn đã hành-động một cách đòi-bại trong mọi cách cư-xử của người hơn chúng. ⁴⁸Như Ta sống, Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, “Sô-đôm, em gái người và những đứa con gái của ả, đã chẳng làm như người và các con gái của người đã làm. ⁴⁹Này, đây đã là lỗi của em gái Sô-đôm của người: nó và các con gái của nó đã ngạo-mạn, có thức-ăn

dur-dật, và sống thoải-mái bất cần, nhưng nó đã chẳng nắm lấy tay những kẻ nghèo và thiếu-thốn. ⁵⁰Như vậy chúng đã kiêu-kỳ và phạm các sự ghê-tởm trước mặt Ta. Bởi vậy, Ta đã dời chúng đi khi Ta thấy mọi điều đó. ⁵¹Hơn nữa, Sa-ma-ri đã chẳng phạm phân nửa các tội của người, vì người đã gia tăng các sự ghê-tởm của người nhiều hơn chúng. Như vậy người đã khiến các chị em của người có vẻ công-chính bởi tất cả các sự ghê-tởm của người mà người đã làm. ⁵²Cũng hãy mang nhục của người vì người đã làm môi-giới để các chị em của người được phán-xét thuận lợi. Vì những tội của người trong đó người đã hành-động một cách ghê-tởm hơn chúng, chúng nghiêng về phía đúng hơn người. Phải, cũng hãy xấu-hổ và hãy mang nhục của người, theo đó người đã khiến các chị em người có vẻ là công-chính.

⁵³“Tuy nhiên, Ta sẽ phục-hồi tình-trạng tù đầy của chúng, tù đầy của Sô-đôm và các con gái của nó, tình-trạng tù đầy của Sa-ma-ri và các con gái của nó, và ở giữa chúng tình-trạng tù đầy của tình-trạng tù đầy của người, ⁵⁴cốt để người có thể mang nhục của người, mà cảm-thấy xấu-hổ cho mọi điều mà người đã làm khi người thành một sự an-ui cho chúng. ⁵⁵Rồi các chị em của người, Sô-đôm với các con gái của ả và Sa-ma-ri với các con gái của ả sẽ trở lại tình-trạng xưa, và người với các con gái người cũng sẽ trở lại tình-trạng xưa. ⁵⁶Như tên của em gái Sô-đôm của người đã chẳng được nghe từ các môi của người trong ngày người kiêu-ngạo, ⁵⁷trước khi sự độc-ác của người đã chưa bị bày ra, thì cũng thế, bây giờ người đã trở thành mối nhục cho những con gái của Ê-đôm, và cho tất cả những kẻ ở chung-quanh nó, cho những con gái của dân Phi-li-tin, tức là những kẻ vây quanh người, là những kẻ khinh-đê người. ⁵⁸Người đã thành hình-phạt cho sự dâm-dật và các sự ghê-tởm của người,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố. ⁵⁹Vì Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Ta cũng sẽ làm với người như người đã làm, người là kẻ đã khinh-đê lời thề bởi việc vi-phạm giao-ước.

Nhớ lại giao-ước ấy (16.60-16.63)

⁶⁰“Dẫu vậy, Ta sẽ nhớ giao-ước của Ta với người trong các ngày niên-thiếu của người, và Ta sẽ lập một giao-ước đời đời với người. ⁶¹Lúc ấy người sẽ nhớ các đường-lối của người và hô-thẹn khi người nhận chị em của người, cả chị của người lẫn em của người; và Ta sẽ ban chúng cho người như con gái, nhưng không phải vì giao-ước của người. ⁶²Như vậy Ta sẽ lập giao-ước của Ta với người, và người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ, ⁶³cốt để người có thể nhớ và lấy làm thẹn, và chẳng bao giờ mở miệng của người nữa bởi vì người bị làm nhục, khi Ta đã tha-thứ cho người mọi điều người đã làm,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

Ăn-dụ về hai con đại-bàng và một gốc nho (17.1-17.10)

17¹Bây giờ lời Đức GIA-VÊ đến cùng tôi, phán: ²“Hỡi con trai loài người, hãy đưa ra một câu đó, và hãy nói một ăn-dụ cho nhà Y-sơ-ra-ên, ³người sẽ nói: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Một con đại-bàng lớn có những cánh lớn, lông cánh dài và một bộ lông dày có nhiều màu, đến Li-ban và lấy mất ngọn của cây tuyết-tùng. ⁴Hắn đã ngắt đi ngọn của những nhánh non của nó, và đem nó đến xứ của các thương-gia; hắn để nó trong thành của những người buôn-bán. ⁵Hắn cũng đã lấy một số hạt giống của xứ đó rồi gieo nó trong cánh đồng hạt

¹“Ghen tuông”: sự không dung-thứ lòng không chung-thù

giống¹⁾. Hẳn đã gieo nó bên cạnh nhiều nước; hẳn đã trồng nó như trồng một cây liễu. 6Đoạn cây đâm chồi và trở nên một gốc nho bò trên đất, có các nhánh hướng về hấn, nhưng rễ của nó vẫn ở dưới nó. Thế là nó đã trở thành một gốc nho, nứt chồi ra và sinh các nhánh ra.

7Nhưng có một con đại-bàng lớn khác có những cánh lớn và lông nhiều; và này, gốc nho này uốn cong các rễ của nó hướng về hấn và nảy ra các nhánh của nó hướng về hấn từ các luống đất nơi nó đã được trồng, để hấn có thể tưới nước nó. 8Nó đã được trồng trong cánh đồng trù phú bên cạnh nhiều nước, để nó có thể sinh ra các nhánh và mang trái, và trở thành một gốc nho đẹp đẽ.” 9Hãy nói: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Nó sẽ sum suê ư? Phải chăng hấn sẽ chẳng nhổ các rễ của nó lên, hái mất trái của nó, để nó khô-héo—ngõ hầu tất cả những ngon lá đang nứt ra đều khô-héo ư? Và không bằng sức lớn, cũng không bởi nhiều người, nó có thể lại được đẩy lên từ rễ của nó. 10Này, dầu nó được trồng rồi, nó sẽ phát triển ư? Há nó sẽ chẳng hoàn-toàn khô-héo vừa khi gió đông đập nó—khô-héo trên các luống đất nơi nó đã mọc lên ư?” ’ ”

Sự nổi-loạn của Xít-ki-gia (17.11-17.24)

11Hơn nữa, lời Đức GIA-VÊ đến cùng tôi, phán: 12“Bây giờ, hãy nói với nhà phản loạn: ‘Các người không biết các điều này có nghĩa gì ư?’ Hãy nói: ‘Này, vua Ba-by-lôn đã đến Giê-ru-sa-lem, đã bắt nhà vua²⁾ và các hoàng-tử của nó, và đã đem họ tới hấn tại Ba-by-lôn. 13Và hấn bắt một người trong hoàng-tộc mà lập một giao-ước với nó, và bắt nó lập một lời thề. Hấn cũng bắt những kẻ phi-thường trong xứ đi, 14để vương-quốc bị khuất phục, không tự mình nâng lên, nhưng giữ giao-ước của mình, để nó có thể tiếp-tục. 15Nhưng nó đã đẩy loạn chống hấn bằng việc sai các sứ-giá của nó đến Ê-díp-tô³⁾ để chúng có thể cho nó ngựa và lính. Nó sẽ thành-công ư? Kẻ làm các việc như vậy sẽ trốn-thoát được chăng? Nó có thể thật sự vi-phạm giao-ước mà lại trốn-thoát được sao? 16Như Ta sống,’ Chúa GIA-VÊ tuyên-bổ, ‘Chắc-chắn trong vị trí của ông vua đã lập nó lên làm vua, ông vua có lời thề bị nó khinh-dể, có giao-ước bị nó vi-phạm, thì tại Ba-by-lôn nó sẽ chết. 17Rồi Pha-ra-ôn với quân-đội hùng-mạnh và đoàn người đông-đáo sẽ không giúp-đỡ nó trong chiến-tranh, khi chúng đắp các mô lên và dựng các vách thành vây-hãm để trừ khử nhiều sinh-mạng. 18Nay, nó đã khinh-dể lời thề ấy bằng việc vi-phạm giao-ước, và này, nó đã nguyện trung-thành, thế mà đã còn làm những sự này; nó sẽ chẳng trốn-thoát đâu.’ ” 19Bởi vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Như Ta sống, chắc-chắn lời thề của Ta mà nó đã khinh-dể và giao-ước của Ta mà nó đã vi-phạm, Ta sẽ giáng trên đầu nó. 20Rồi Ta sẽ giăng lưới của Ta trên nó, nó sẽ bị kẹt trong bẫy của Ta. Rồi Ta sẽ đem nó đến Ba-by-lôn và bắt đầu xét-xử nó ở đó về hành-động bất trung mà nó đã làm chống Ta. 21Và mọi người chọn-lọc trong mọi đoàn quân của nó sẽ ngã gục bởi gươm, còn các kẻ sống sót sẽ bị phân tán trước mọi cơn gió; rồi các người sẽ biết rằng Ta, GIA-VÊ, đã nói.”

22Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Ta cũng sẽ lấy một cành non từ ngọn cao của cây tuyết-tùng và bày nó ra; Ta sẽ

ngắt đi một ngọn mềm từ chóp của những nhánh non của nó, và Ta sẽ trồng nó trên một hòn núi cao chót-vốt. 23Trên núi cao ấy của Y-sơ-ra-ên Ta sẽ trồng nó, để nó được sinh ra các cành cây và trái, và trở thành một cây tuyết-tùng oai-vệ. Rồi chim chóc mọi loài sẽ làm tổ dưới nó; chúng sẽ làm tổ trong bóng của những nhánh cây của nó. 24Tất cả những cây trong đồng sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ; Ta hạ cây cao xuống, và nâng cây thấp lên, làm héo cây xanh, và khiến cây khô sum suê. Ta là GIA-VÊ; Ta đã nói, và Ta sẽ thực hiện.”

Đức Chúa TRỜI xử sự công bằng với cá nhân (18.1-18.32)

18¹Rồi lời của Đức GIA-VÊ đến cùng tôi, phán: 2“Các người có ý gì khi dùng câu châm ngôn này về xứ Y-sơ-ra-ên, rằng:

‘Các người cha ăn các trái nho chua,
Nhưng răng của con cái trở nên cùn’?⁴⁾

3Như Ta sống,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bổ, “các người chắc-chắn sẽ không dùng câu châm ngôn này trong Y-sơ-ra-ên nữa. 4Này, tất cả các hòn là của Ta; hòn của cha cũng như hòn của con đều là của Ta. Hòn phạm-tội sẽ chết. 5Nhưng nếu một người công-chính, và thực-hành công-lý và công-chính, 6và chẳng ăn nơi các điện-thờ trên núi hoặc không ngược đời mắt của mình lên cùng các hình-tượng của nhà Y-sơ-ra-ên, hay không làm ô-uế vợ kẻ lảng-giềng của mình, hay không đến gần người đàn-bà trong lúc kinh-nguyệt—7nếu một người không áp-bức bất cứ một ai, nhưng trả lại cho người mắc nợ của-cầm của nó, không phạm tội trộm-cướp, nhưng ban bánh của mình cho kẻ đói, và cho người trần-trưởng quần-áo 8nếu nó không cho vay ăn lời hoặc lấy thêm, nếu nó giữ tay của nó khỏi tội-lỗi, và thi hành công-lý thật giữa người với người, 9nếu nó bước đi trong các luật-lệ của Ta và các mạng-lệnh của Ta để đối-đãi một cách trung-tín—thì nó là công-chính và chắc-chắn sẽ sống,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bổ.

10“Lúc ấy nó có thể có một đứa con trai hung-bạo là kẻ làm đổ máu, và là kẻ làm một trong các điều ấy cho một người anh em 11(mặc dầu chính nó đã chẳng làm một trong các điều này), nghĩa là, thậm-chí nó ăn nơi các điện-thờ trên núi, làm ô-uế vợ kẻ lảng-giềng của nó, 12áp-bức kẻ nghèo và thiếu-thốn, phạm tội trộm-cướp, không trả lại của-cầm, nhưng ngược đời mắt của nó lên cùng hình-tượng, và phạm điều ghê-tởm, 13nó cho vay ăn lời và lấy thêm; nó sẽ sống ư? Nó sẽ không sống đâu! Nó đã phạm tất cả những điều ghê-tởm ấy, chắc-chắn nó sẽ bị giết; máu của nó sẽ ở trên đầu của chính nó.

14“Bây giờ, này, nó có một đứa con trai là kẻ đã quan sát tất cả tội-lỗi của nó mà nó đã làm, và quan sát mà không làm theo. 15Nó chẳng ăn nơi các điện-thờ trên núi, không ngược đời mắt của nó lên cùng hình-tượng trong nhà Y-sơ-ra-ên, không làm ô-uế vợ kẻ lảng-giềng của nó, 16không áp-bức bất cứ ai, không giữ lại một của-cầm nào, không phạm tội trộm-cướp, nhưng nó ban bánh của nó cho kẻ đói, và cho người trần-trưởng quần-áo, 17nó thụt tay của nó khỏi kẻ nghèo, không ăn lời hay lấy thêm, nhưng thi-hành các mạng-lệnh của Ta, và bước đi trong các luật-

¹tức là: cánh đồng trồng trọt được

²Đây là vua Xít-ki-gia

³Ai Cập

⁴Tục-ngữ tương-tự: “Cha làm con chịu”

lệ của Ta; nó sẽ chẳng chết vì tội-lỗi của cha nó, chắc-chắn nó sẽ sống. ¹⁸Về phần cha nó, bởi vì hắn đã quen tống-tiền, đã trộm-cướp người anh-em, và đã làm điều không tốt giữa vòng dân hắn, này, hắn sẽ chết vì tội-lỗi của hắn.

¹⁹“Tuy nhiên, các người lại nói: ‘Tại sao đứa con trai không phải chịu hình-phạt vì điều độc-ác của người cha?’ Khi người con trai đã thi-hành công-lý và công-chính, đã tuân-theo tất cả các luật-lệ của Ta và đã thực-hiện chúng, thì chắc-chắn nó sẽ sống. ²⁰Hồn phạm tội thì sẽ chết. Người con trai sẽ chẳng chịu hình-phạt vì điều độc-ác của cha, người cha cũng sẽ chẳng chịu hình-phạt vì điều độc-ác của con trai; sự công-chính của người công-chính sẽ ở trên chính người đó, và điều độc-ác của kẻ độc-ác sẽ ở trên chính kẻ đó.

²¹“Nhưng nếu kẻ độc-ác xoay khỏi mọi tội-lỗi của nó mà nó đã phạm, và tuân theo mọi luật-lệ của Ta và thực-hành công-lý và công-chính, thì kẻ ấy chắc-chắn sẽ sống; nó sẽ chẳng chết. ²²Tất cả vi-phạm của nó mà nó đã làm sẽ không bị nhớ đến chống nó; bởi cố sự công-chính của nó mà nó đã thực-hành, nó sẽ sống. ²³Ta có vui-thích nào trong cái chết của kẻ độc-ác?” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, “chẳng tha nó xoay bỏ các đường-lối của nó và sống.”

²⁴“Nhưng khi một người công-chính xoay bỏ sự công-chính của nó, làm điều độc-ác, làm theo mọi sự ghê-tởm mà một kẻ độc-ác làm, nó sẽ sống sao? Tất cả các việc làm công-chính của nó mà nó đã làm sẽ không được nhớ đến vì sự bội phản của nó mà nó đã làm và tội của nó mà nó đã phạm; vì chúng, nó sẽ chết. ²⁵Tuy nhiên, các người lại nói: ‘Đường-lối của Chúa là không đúng.’ Nghe này, hỡi nhà Y-sơ-ra-ên! Đường-lối Ta không đúng ư? Chẳng phải các đường-lối của các người đều không đúng? ²⁶Khi một người công-chính xoay bỏ sự công-chính của mình, phạm tội, và chết vì nó, cho điều độc-ác của nó mà nó đã phạm thì nó sẽ chết. ²⁷Lại nữa, khi một kẻ độc-ác xoay bỏ sự độc-ác của mình mà mình đã từng phạm, và thực-hành công-lý và công-chính, thì kẻ ấy sẽ cứu sinh-mạng của nó. ²⁸Vì kẻ ấy đã xem-xét và đã xoay bỏ mọi vi-phạm của nó mà nó đã từng làm, chắc-chắn kẻ ấy sẽ sống; kẻ ấy sẽ không chết. ²⁹Nhưng nhà Y-sơ-ra-ên lại nói: ‘Đường-lối của Chúa là không đúng.’ Các đường-lối của Ta không đúng ư? Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên! Chẳng phải chính đường-lối của các người đều không đúng hay sao?

³⁰“Bởi vậy, Ta sẽ phán-xét các người, hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, mỗi người theo cách cư-xử của mình,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. “Hãy ăn-năn và xoay khỏi mọi vi-phạm của các người, để điều độc-ác có thể không trở thành một vật gây cho cho các người vấp ngã. ³¹Hãy liệng xa khỏi các người mọi vi-phạm của mình mà các người đã từng phạm, và hãy làm cho chính các người một tâm mới và một linh mới! Vì tại sao các người phải chết, ôi nhà Y-sơ-ra-ên? ³²Vì Ta không có vui-thích nào trong sự chết của bất cứ ai là kẻ sẽ chết,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. “Vì vậy, ăn-năn và sống.”

Ai ca cho các ông hoàng Y-sơ-ra-ên (19.1-19.14)

19¹“Còn người, hãy đọc lên một bài ai-ca cho các ông hoàng Y-sơ-ra-ên, ²rằng:

‘Mẹ người đã là gì?

Một con su-từ cái giữa các con su-từ đực!
 Ấ đã nằm xuống ở giữa vòng các su-từ tơ đực,
 Ấ đã nuôi-nấng các con của ả.

³Khi ả đã nuôi lớn một đứa trong đám con của ả,
 Nó đã trở nên một con su-từ đực,
 Rồi nó đã tập xé *môi*;
 Nó đã nuốt người ta.

⁴Rồi các dân đã nghe về nó;
 Nó đã bị bắt trong hố của họ,
 Họ đã đem nó bằng các móc
 Đến xứ Ê-díp-tô.

⁵Khi ả thấy, trong khi ả chờ,
 Thi hy-vọng của ả biến mất,
 Ấ đã lấy một đứa khác trong đám con của ả
 Và lập nó làm một con su-từ tơ đực.

⁶Và nó đã bước đi đó đây giữa các su-từ đực,
 Nó đã trở thành một con su-từ tơ đực,
 Nó đã tập xé *môi*;
 Nó đã nuốt người ta.

⁷Và nó đã hủy-diệt các tháp-canh kiên-cố
 Và tàn-phá các thành-thị của họ;
 Và đất ấy và mọi vật trong nó đều kinh-hoàng
 Vì tiếng gầm của nó.

⁸Rồi các dân đã kết lại chống nó
 Ở mọi phía từ các tỉnh,
 Và họ đã bủa lưới mình trên nó;
 Nó đã bị bắt trong hố của họ.

⁹Và họ nhốt nó trong một cái chuồng có các móc
 Và đem nó đến cho vua Ba-by-lôn;
 Họ đem nó trong các lưới sắt
 Để tiếng nó không còn được nghe đến nữa
 Trên các núi của Y-sơ-ra-ên.

¹⁰Mẹ của người đã giống như một gốc nho trong vườn
 nho của người,
 Được trồng bên cạnh các vùng nước;
 Nó đầy trái và cành sum-suê
 Vì có nhiều nước.

¹¹Và nó có các cành cứng *hợp* với các cây trượng của các
 kẻ cai-trị,
 Và nó cao hơn những mây trời
 Để người ta thấy chiều cao của nó cùng với đám cành
 của nó.

¹²Nhưng nó đã bị nhổ lên trong cơn phẫn-nộ;
 Nó đã bị quăng xuống tận đất;
 Và gió đông đã làm khô trái của nó.
 Cành cứng của nó đã bị bẻ ra
 Để nó khô-héo đi;
 Lửa đã thiêu-hủy nó.

¹³Và bây giờ nó bị trồng trong vùng hoang-vu,
 Trong một mảnh đất khô và khát.

¹⁴Và lửa đã phát ra từ nhánh của nó;
 Lửa đã thiêu-hủy chồi và trái của nó;
 Đến nỗi nó chẳng có một cành cứng nào,
 Một cây trượng để cai-trị.’ ”

Đây là lời ta-thán, và đã trở thành một bài ai-ca.

Các sự đối-xử của Đức Chúa TRỜI với Y-sơ-ra-ên được nhắc lại (20.1-20.32)

20¹Bây giờ xảy ra trong năm thứ bảy, vào tháng thứ năm, ngày mùng mười của tháng ấy, một số trưởng-lão Y-sơ-ra-ên đến cầu-vấn Đức GIA-VÊ,

và ngồi trước mặt tôi. ²Và lời của Đức GIA-VÊ đến cùng tôi, phán: ³“Hỡi con trai loài người, hãy nói với các trưởng-lão Y-sơ-ra-ên, hãy nói với họ: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Các ngươi đến để cầu-vấn Ta ư? Như Ta sống,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, “Ta sẽ không để cho các ngươi cầu-vấn đâu.”’ ⁴Ngươi muốn xét-đoán họ chẳng, ngươi muốn xét-đoán họ chẳng, hỡi con trai loài người? Hãy làm cho chúng biết các sự ghê-tởm của tổ-phụ chúng; ⁵và nói với chúng: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Vào cái ngày Ta chọn Y-sơ-ra-ên và đã đưa tay của Ta lên⁽¹⁾ tới đồng-dồi nhà Gia-cốp và tỏ Ta cho chúng biết trong xứ Ê-díp-tô, khi Ta đưa tay Ta lên tới chúng, nói: Ta là GIA-VÊ Chúa TRỜI của các ngươi, ⁶vào ngày đó, Ta đã đưa tay Ta lên tới chúng, để đem chúng ra khỏi xứ Ê-díp-tô vào trong một xứ mà Ta đã chọn cho chúng, xứ chảy ra sữa và mật ong, là vinh-quang của mọi xứ. ⁷Và Ta đã nói với chúng: ‘Quảng đi, mỗi đứa các ngươi, những việc đáng ghét của đôi mắt của ngươi, và chớ làm ô-úế mình với hình-tượng của Ê-díp-tô, Ta là GIA-VÊ Chúa TRỜI của các ngươi.’ ⁸Nhưng chúng đã dấy loạn chống Ta và đã không muốn nghe Ta; chúng đã chẳng quảng các việc đáng ghét của đôi mắt của chúng, chúng cũng chẳng từ bỏ hình-tượng của Ê-díp-tô. Lúc ấy Ta đã kiên-quyết đổ cơn thịnh-nộ của Ta ra trên chúng, để làm trọn cơn giận của Ta chống chúng ngay trong đất Ê-díp-tô. ⁹Nhưng Ta đã hành-động vì danh Ta, để nó không bị xúc phạm trước mắt các dân-tộc mà chúng đã sống ở giữa, trước mắt họ Ta đã tỏ Ta cho chúng biết bằng việc đem chúng ra khỏi xứ Ê-díp-tô. ¹⁰Thế là Ta đã đem chúng ra khỏi xứ Ê-díp-tô và đã đem chúng vào trong vùng hoang-vu. ¹¹Rồi Ta đã ban cho chúng các luật-lệ của Ta và đã cho chúng biết các mạng-lệnh của Ta, bởi đó, nếu một người tuân theo chúng, thì người ấy sẽ sống. ¹²Và Ta cũng đã ban cho chúng các ngày Ngưng-ngỉ của Ta để làm một dấu-hiệu giữa Ta và chúng, để chúng được biết rằng Ta là GIA-VÊ, đáng đã biệt chúng ra thánh. ¹³Nhưng nhà Y-sơ-ra-ên đã dấy loạn chống Ta trong vùng hoang-vu. Chúng đã chẳng bước đi theo các luật-lệ của Ta, chúng đã bác bỏ các mạng-lệnh của Ta, bởi đó, nếu một người thi-hành chúng, thì người đó sẽ sống; còn các ngày Ngưng-ngỉ của Ta chúng đã xúc-phạm rất nặng. Lúc ấy Ta đã nói sẽ đổ ra cơn thịnh-nộ Ta trên chúng trong vùng hoang-vu, để tiêu-diệt chúng. ¹⁴Nhưng Ta đã hành-động vì danh Ta, để nó không bị xúc-phạm trước mắt các dân-tộc, trước mắt họ Ta đã đem chúng ra. ¹⁵Và Ta cũng đã đưa tay của Ta lên tới chúng trong vùng hoang-vu rằng Ta đã sẽ không đem chúng vào trong xứ mà Ta đã ban cho chúng, xứ chảy ra sữa và mật ong, là vinh-quang của mọi xứ, ¹⁶bởi vì chúng đã bác-bỏ các mạng-lệnh của Ta, còn về các luật-lệ của Ta, chúng đã chẳng bước đi trong chúng; thậm-chí chúng còn xúc-phạm các ngày Ngưng-ngỉ của Ta, vì tâm chúng đã liên tục đi theo hình-tượng của chúng. ¹⁷Đầu vậy, con mắt Ta đã miễn cho chúng, thay vì tiêu-diệt chúng, và Ta đã chẳng khiến chúng bị tiêu-diệt trong vùng hoang-vu.

18“Và Ta đã nói với các đứa con trai của chúng trong vùng hoang-vu: ‘Chớ bước đi trong các luật-lệ của tổ-phụ của các ngươi, hay giữ các mạng-lệnh của họ, hay tự làm ô-úế bằng hình-tượng của họ. ¹⁹Ta là GIA-VÊ Chúa TRỜI các ngươi; hãy bước đi trong các luật-lệ của Ta, hãy

giữ các mạng-lệnh của Ta, và thực-hiện chúng. ²⁰Và hãy làm nên thánh các ngày Ngưng-ngỉ của Ta; chúng sẽ là một dấu-hiệu giữa Ta và các ngươi, để các ngươi được biết rằng Ta là GIA-VÊ Chúa TRỜI của các ngươi.’ ²¹Nhưng các đứa con đã dấy loạn chống Ta; chúng đã chẳng bước đi trong các luật-lệ của Ta, chúng cũng đã chẳng cẩn-thận thực-hiện các mạng-lệnh của Ta, bởi đó, nếu một người tuân theo chúng, thì sẽ sống; chúng đã xúc-phạm các ngày Ngưng-ngỉ của Ta. Vì vậy, Ta đã nói sẽ đổ cơn thịnh-nộ của Ta ra trên chúng trong vùng hoang-vu. ²²Nhưng Ta đã rút tay Ta lại và đã hành-động vì cơ danh Ta, để nó không bị xúc-phạm trước mắt các dân-tộc, trước mắt họ Ta đã đem chúng ra. ²³Ta cũng đã đưa tay Ta lên tới chúng trong vùng hoang-vu rằng Ta sẽ phân tán chúng ở giữa vòng các dân-tộc và rải chúng ở giữa các xứ, ²⁴vì chúng đã chẳng tuân theo các mạng-lệnh của Ta, nhưng đã bác-bỏ các luật-lệ của Ta, và đã xúc-phạm các ngày Ngưng-ngỉ của Ta, và con mắt của chúng đã theo sau hình-tượng của tổ-phụ của chúng. ²⁵Ta cũng đã ban cho chúng các luật-lệ chẳng lành và các mạng-lệnh bởi đó chúng đã không thể sống; ²⁶và Ta đã tuyên-bố chúng là ô-úế bởi cơ các lễ-vật của chúng, trong đó chúng đã khiến mọi con đầu-lòng của chúng đi ngang qua lửa để Ta có thể làm chúng tan-hoang, cốt để chúng biết được Ta là GIA-VÊ.”

27“Bởi vậy, hỡi con trai loài người, hãy nói với nhà Y-sơ-ra-ên, hãy nói với chúng: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Tuy nhiên, trong điều này, tổ-phụ của các ngươi đã xúc phạm Ta bằng việc hành-động phản-trắc chống Ta. ²⁸Khi Ta đã đem chúng vào trong đất mà Ta đã đưa tay Ta lên⁽²⁾ ban cho chúng, lúc đó chúng đã thấy mọi đồi cao và mọi cây um tùm, và ở đó chúng hiến-dâng các tế vật của chúng, và ở đó chúng đã bày ra sự khiêu khích bằng của-lễ của chúng. Ở đó chúng cũng đã làm hương thơm xoa-dịu của chúng, và ở đó chúng đã đổ rượu lễ của chúng ra. ²⁹Rồi Ta đã nói với chúng: ‘Nơi cao gì mà các ngươi đi đến?’ Vì vậy tên nơi cao ấy được gọi là Ba-ma⁽³⁾ cho đến ngày nay.”’ ³⁰Bởi vậy, hãy nói với nhà Y-sơ-ra-ên: “Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Có phải các ngươi sẽ làm mình ô-úế theo cách của tổ-phụ các ngươi và muốn chơi trò đi đĩm theo các việc đáng ghét của chúng ư? ³¹Và trong việc dâng các lễ-vật của các ngươi lên, và khi các ngươi khiến các đứa con trai của các ngươi đi ngang qua lửa, các ngươi làm mình ô-úế với tất cả hình-tượng của các ngươi cho đến ngày này. Và Ta sẽ bị các ngươi cầu-vấn ư, hỡi nhà Y-sơ-ra-ên? Như Ta sống,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, “Ta sẽ chẳng bị các ngươi cầu-vấn. ³²Và điều đến trên linh các ngươi thì sẽ không xảy ra, khi các ngươi nói: ‘Chúng ta sẽ như các dân-tộc, như các bộ-lạc thuộc các xứ, phục-vụ gỗ và đá.’

Đức Chúa TRỜI sẽ đem Y-sơ-ra-ên về lại đất của nó (20.33-20.44)

33Như Ta sống,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, “chắc-chắn với một tay mạnh-mẽ, với một cánh tay dang ra, và với cơn thịnh-nộ đổ ra, Ta sẽ là vua trên các ngươi. ³⁴Rồi Ta sẽ đem các ngươi ra khỏi các dân-tộc và nhóm các ngươi lại từ các xứ-sở nơi mà các ngươi đã bị phân tán, với một bản

¹nghĩa là: đưa tay lên thế

²nghĩa là: thè ban cho

³Ba-ma: Nơi Cao

tay mạnh-mẽ, với một cánh tay dang ra, và với con thịnh-nộ đồ ra; ³⁵và Ta sẽ đem các người vào trong vùng hoang-vu của các dân, rồi ở đó Ta sẽ xét-đoán các người mặt đôi mặt. ³⁶Như Ta đã xét-đoán tô-phụ của các người trong vùng hoang-vu của xứ Ê-díp-tô thế nào, thì Ta cũng sẽ xét-đoán các người thế ấy,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. ³⁷“Và Ta sẽ khiến các người đi ngang qua dưới cây gậy, và Ta sẽ đem các người vào trong lời hứa của giao-ước; ³⁸và Ta sẽ tẩy sạch khỏi các người các kẻ dấy loạn và các kẻ vi-phạm chống Ta; Ta sẽ đem chúng ra khỏi xứ mà chúng tạm trú, nhưng chúng sẽ không vào đất Y-sơ-ra-ên. Như vậy, các người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ. ³⁹Còn người, hỡi nhà Y-sơ-ra-ên,” Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Hãy đi, mỗi đứa hãy phục-vụ hình-tượng của người; nhưng sau này, các người chắc-chắn sẽ lắng nghe Ta, và danh thánh của Ta các người sẽ không còn xúc phạm bằng lễ-vật của các người và bằng hình-tượng của các người. ⁴⁰Vì trên núi thánh của Ta, trên ngọn núi cao của Y-sơ-ra-ên,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, “ở đó toàn-thể nhà Y-sơ-ra-ên, hết thảy chúng, sẽ phụng-sự Ta trong xứ-sơ; ở đó Ta sẽ chấp-nhận chúng, và ở đó Ta sẽ tìm kiếm các phần đóng góp của các người và những lễ-vật chọn-lọc nhất của các người, với tất cả những vật thánh của các người. ⁴¹Như một hương thơm xoa-dịu Ta sẽ chấp-nhận các người, khi Ta đem các người ra khỏi các dân-tộc và nhóm các người lại từ các xứ-sơ mà các người đã bị phân tán; rồi Ta sẽ chứng-mình chính Ta là thánh ở giữa vòng các người trước mắt các dân-tộc. ⁴²Rồi các người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ, khi Ta đem các người vào trong đất Y-sơ-ra-ên, vào trong mảnh đất mà Ta đã đưa tay Ta lên ban cho tổ-tiên của các người. ⁴³Và ở đó các người sẽ nhớ lại các đường-lối của các người và mọi việc làm của các người, mà các người đã làm ô-uế chính các người; và các người sẽ khinh-tòm chính các người trong mắt của các người vì mọi việc xấu mà các người đã làm. ⁴⁴Lúc đó, các người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ khi Ta đã đối-đãi các người vì cơ danh Ta, chứ không theo các đường-lối xấu-xa của các người, cũng không theo các việc làm thói-nát của các người, hỡi nhà Y-sơ-ra-ên,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.”

Ân-dụ về cây gươm của Đức GIA-VÊ (21.1-21.22)

21¹⁰Bấy giờ lời của Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: ²“Hỡi con trai loài người, hãy để mặt của người hướng về Thê-man, và hãy lên gọng chống lại phương nam, và tiên-tri chống đất rừng của vùng Nê-ghep, ³và hãy nói với rừng vùng Nê-ghep: ‘Hãy nghe lời của GIA-VÊ: Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta sắp nhen một đám lửa trong người, rồi nó sẽ thiêu-nuốt mọi cây xanh trong người, cả mọi cây khô, ngọn lửa cháy rực sẽ không bị dập tắt, và tất cả khuôn mặt từ nam đến bắc sẽ bị nó đốt cháy. ⁴Và mọi xác-thịt sẽ thấy rằng Ta, GIA-VÊ, đã nhen nó; nó sẽ chẳng bị dập tắt.”’” ⁵Lúc ấy, tôi đã thưa: “Ôi! Chúa GIA-VÊ! Họ đang nói về con: ‘Có phải ông ta không đang nói các ân-dụ đầy chứ?’” ⁶Và lời của Đức GIA-VÊ đến với tôi, phán: ⁷“Hỡi con trai loài người, hãy để mặt của người hướng về Giê-ru-sa-lem, và hãy nói chống lại các nơi thánh, và hãy tiên-tri chống xứ Y-sơ-ra-ên; ⁸và hãy nói cùng xứ Y-sơ-ra-ên: ‘GIA-VÊ nói như

vậy: “Này, Ta chống người; rồi Ta sẽ rút gươm của Ta ra khỏi vỏ của nó và trừ khỏi người kẻ công-chính và kẻ độc-ác. ⁹Bởi vì Ta sẽ trừ khỏi người kẻ công-chính và kẻ độc-ác, cho nên gươm của Ta sẽ ra khỏi vỏ của nó chống lại mọi xác-thịt từ nam đến bắc. ¹⁰Như vậy mọi xác-thịt sẽ biết rằng Ta, GIA-VÊ, đã rút gươm của Ta ra khỏi vỏ của nó. Nó sẽ không trở về vỏ nữa.”’” ¹¹Còn người, hỡi con trai loài người, hãy rên-ri với tâm tan-vỡ và nỗi sầu-khổ cay-đắng; rên-ri trước mắt của chúng. ¹²Và sẽ xảy ra khi chúng nói với người: ‘Tại sao ông rên-ri?’ thì người sẽ nói: ‘Bởi vì có tin sắp đến; và mọi tâm sẽ tan-chảy, tất cả các bàn tay sẽ yếu-ớt, mọi linh sẽ lờ mờ, và tất cả các đầu gối sẽ yếu như nước. Này, nó đến và nó sẽ xảy ra,’ Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.” ¹³Một lần nữa, lời của Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: ¹⁴“Hỡi con trai loài người, hãy tiên-tri và nói: ‘GIA-VÊ phán như vậy.’”

‘Một thanh gươm, một thanh gươm được mài bén

Và cũng được đánh bóng!

¹⁵Được mài bén để tàn-sát,

Được đánh bóng để loé lên như chớp!’

Hay chúng ta sẽ vui mừng chằng, cây gậy của con trai Ta khinh-dể mọi cây? ¹⁶Và nó sẽ được cho đánh bóng, để nó có thể được cầm nơi tay; lưỡi gươm ấy được mài bén và được đánh bóng, để cho nó vào trong tay của kẻ giết. ¹⁷Hãy kêu-la và than-van, hỡi con trai loài người; vì nó chống lại dân Ta, nó chống lại tất cả các quan-viên của Y-sơ-ra-ên. Họ sẽ bị nộp cho thanh gươm với dân Ta, bởi vậy hãy vỗ bấp vé của người! ¹⁸Vì, có một sự xét-nghiêm; và nếu ngay cả cây gậy khinh-dể ấy sẽ không còn nữa thì sao?” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

¹⁹“Bởi vậy, người, hỡi con trai loài người, hãy nói tiên-tri, và vỗ tay của người; và hãy để gươm ấy được gấp đôi lên lần thứ ba, thanh gươm dành cho những kẻ bị giết. Đó là thanh gươm cho một kẻ vĩ-đại bị giết, thanh gươm bao-vây chúng, ²⁰để tâm chúng được tan-chảy, và nhiều người gục ngã tại tất cả các cổng của chúng. Ta đã cho thanh gươm lấp-lánh ấy. Ôi! Nó như chớp nhoáng, nó được bọc lại dành cho sự tàn-sát. ²¹Hãy tự tỏ ra là sắc-bén, hãy đi về bên hữu; hãy tự đặt mình vào đúng vị-trí; hãy đi về bên tả, bất cứ nơi nào mặt người được chỉ-định. ²²Ta cũng sẽ vỗ tay Ta, và Ta sẽ khiến con thịnh-nộ của Ta ngưng lại; Ta, GIA-VÊ đã nói.”

Công-cụ của sự phán-xét của Đức Chúa TRỜI (21.23-21.37)

²³Và lời của Đức GIA-VÊ đến cùng tôi, phán: ²⁴“Còn người, hỡi con trai loài người, hãy làm 2 con đường cho thanh gươm của vua Ba-by-lôn đến; cả hai sẽ đi ra từ một xứ. Và hãy làm một bản chỉ đường; dựng nó nơi đầu của con đường đến thành. ²⁵Người sẽ đánh dấu con đường cho thanh gươm đến Ráp-ba của những con trai Am-môn, và đến Giu-đa vào trong Giê-ru-sa-lem kiên-cố. ²⁶Vì vua Ba-by-lôn đứng nơi con đường rẽ lối, nơi hai đầu đường, để bói; hấn lắc những mũi tên, hấn hỏi ý-kiến các gia-tượng, hấn xem-xét lá gan. ²⁷Vào trong tay phải của hấn đã đến lời bói-toán: ‘Giê-ru-sa-lem,’ để đặt công cụ tấn công thành, để mở miệng để tàn-sát, để cất tiếng thét ra trận, để đặt công cụ phá công, để đắp mô, để dựng lũy bao vây. ²⁸Và đối với chúng sẽ như một lời bói-toán đối trong mắt chúng; chúng đã có các lời thề trọng. Nhưng vua ấy khiến điều độc-ác bị nhớ đến, để chúng có thể bị tóm bắt. ²⁹Bởi

¹Chương 20:45 các bản Thánh Kinh khác

²Chương 21.1 các bản Thánh Kinh khác

vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Vì các người đã khiến cho sự độc-ác của các người bị nhớ đến, trong đó các sự vi-phạm của các người bị phơi bày, để trong mọi việc làm của các người tội-lỗi của các người hiện ra—bởi vì các người đã bị nhớ đến, các người sẽ bị chụp tay. 30Và người, hỡi kẻ bị giết, kẻ độc-ác, ông hoàng của Y-sơ-ra-ên, ngày của người đã đến, lúc có hình-phạt trong thời cuối-cùng.’ 31Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Lột khăn đóng đi, và bỏ vương-miền đi; sẽ không còn như cũ nữa. Nâng cái ở thấp lên, và hạ cái ở cao xuống. 32Một cảnh đồ-nát, một cảnh đồ-nát, một cảnh đồ-nát, Ta sẽ làm nó. Sự này cũng sẽ không còn nữa, cho đến khi Ngài đến mà ấy là quyền của Ngài; rồi Ta sẽ giao nó cho Ngài.’

33“Còn người, hỡi con trai loài người, hãy tiên-tri và nói: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy về những con trai của A-môn và về sự si-nhục của chúng,’ và nói: ‘Một thanh gươm, một thanh gươm được tuốt ra, được đánh bóng cho cuộc tàn-sát, để kết-liệu nó, để nó có thể như ánh chớp— 34trong khi chúng thấy cho người các sự hiện-thấy dối, trong khi chúng bói các lời dối trá cho người—để đặt người trên cổ của các kẻ độc-ác bị giết, ngày của chúng đã đến, vào lúc có hình-phạt trong thời cuối-cùng. 35Hãy tra nó vào vỏ nó. Ở trong chỗ mà người đã được làm ra, ở trong quê quán của người, Ta sẽ phán-xét người. 36Và Ta sẽ đổ con phần-nộ của Ta ra trên người; Ta sẽ thổi lửa thịnh-nộ của Ta trên người, và Ta sẽ phó người trong tay của các người tàn-bạo, giới trong sự phá-hủy. 37Người sẽ được dùng để đốt lửa; máu người sẽ ở giữa đất ấy. Người sẽ không được nhớ đến, vì Ta, GIA-VÊ, đã phán.’”

Tội lỗi của Y-sơ-ra-ên (22.1-22.31)

22¹Đoạn lời *Đức* GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: 2“Còn người, hỡi con trai loài người, có phải người sẽ đoán-xét, có phải người sẽ đoán-xét thành đằm máu này chăng? Thế thì hãy khiến cho nó biết mọi điều ghê-tởm của nó. 3Và người sẽ nói: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Một thành làm máu đổ ở giữa nó, để cho thời-diêm của nó sẽ đến, làm hình-tượng nghịch với mình để ô-ước lấy mình! 4Người đã trở nên có lỗi bởi máu mà người đã đổ ra, và đã bị ô-ước bởi hình-tượng của người mà người đã làm ra. Như vậy người đã đem các ngày của người đến gần và đã đến các năm của người; bởi vậy Ta đã khiến người thành một *đối tượng* cho các dân-tộc si-nhục, và để chế-nhạo cho tất cả các xứ. 5Những kẻ ở gần và những kẻ ở xa người sẽ chế-nhạo người, người có tiếng xấu, đầy rối-loạn. 6Này, những kẻ cai-trị của Y-sơ-ra-ên, mỗi đứa tùy theo cánh tay của nó⁽¹⁾, đã ở trong người để làm đổ máu. 7Chúng đã khinh-thường cha và mẹ ở bên trong người. Chúng đã áp-bức ngoại-kiêu ở giữa người; kẻ mắt cha và đàn-bà góa, chúng cư-xử bất công trong người. 8Người đã khinh-dê các vật thánh của Ta và đã xúc-phạm các ngày Ngưng-nghi của Ta. 9Các kẻ vu-không đã ở trong người để làm đổ máu, và trong người chúng đã ăn tại *các điện-thờ* trên núi. Ở giữa người, chúng đã làm các thói dâm-dật. 10Trong người, chúng đã phơi bày sự loã-lò của cha chúng; trong người chúng đã làm nhục một người đang không sạch trong kỳ kinh-nguyệt dơ dáy của bà. 11Và một người đã phạm điều ghê-tởm với vợ của người láng-giềng của nó, một kẻ khác đã dâm ô con dâu của nó. Và một kẻ

khác nữa trong người đã làm nhục chị em của nó, con gái của cha nó. 12Trong người, chúng đã nhận những của hồi-lộ để làm đổ máu; người đã lấy tiền lời và các lợi-nhuận, và người đã đá thương các kẻ láng-giềng của người để được lợi bằng áp-bức, và người đã quên Ta,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bổ.

13“Này, thế thì, Ta đập tay Ta vì lợi-lộc bất-lương của người mà người đã được và vì sự đổ máu ở giữa người. 14Có thể tâm người chịu đựng được, hoặc có thể các bàn tay người mạnh-mẽ, trong các ngày mà Ta sẽ cư-xử với người chăng? Ta, GIA-VÊ, đã nói và sẽ hành-động. 15Ta sẽ phân tán người ở giữa vòng các dân-tộc, Ta sẽ rải người ra khắp các xứ, và Ta sẽ tiêu-hủy sự ô-ước của người khỏi người. 16Và người sẽ tự xúc-phạm trước mắt các dân-tộc, và người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.””

17Và lời *Đức* GIA-VÊ đến cùng tôi, phán: 18“Hỡi con trai loài người, nhà Y-sơ-ra-ên đã trở thành cặn-bã đối với Ta; hết thầy chúng đều là đồng, thiếc, sắt, và chì trong lò; chúng là cặn-bã của bạc. 19Bởi vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Bởi vì hết thầy các người đã trở thành cặn-bã, cho nên, này, Ta sẽ nhóm các người lại vào trong giữa Giê-ru-sa-lem 20Như người ta gom bạc, đồng, sắt, chì, và thiếc vào trong lò để thổi lửa ở trên nó cốt để làm nó tan chảy ra thế nào, thì Ta sẽ nhóm *các người* lại trong con giận của Ta, trong sự thịnh-nộ của Ta, và Ta sẽ để các người ở đó và làm các người tan chảy ra cũng thế ấy. 21Ta sẽ nhóm các người lại và thổi lửa thịnh-nộ của Ta ở trên các người, và các người sẽ tan chảy ở giữa nó. 22Như bạc tan chảy ra trong lò thế nào, thì các người cũng sẽ tan chảy ở giữa nó thế ấy; rồi các người sẽ biết rằng Ta, GIA-VÊ, đã đổ con thịnh-nộ của Ta ra trên các người.’”

23Và lời *Đức* GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: 24“Hỡi con trai loài người, hãy nói với nó: ‘Người là một mảnh đất chẳng được tẩy sạch hay chẳng có mưa luôn vào ngày phần-nộ.’ 25Có một âm-mưu của các kẻ tiên-tri của nó ở giữa nó, như con sư-tử gặm thét đang cắn-xé con mồi. Chúng đã nuốt các hồn; chúng đã cướp của-cải và các vật quý; chúng đã làm nhiều *người* đàn-bà thành góa-bụa ở giữa nó. 26Các thầy tế-lễ của nó đã bạo hành luật-pháp của Ta và đã xúc-phạm các vật thánh của Ta; chúng đã không có một sự phân-biệt nào giữa vật thánh và đồ trần-tục, và chúng đã chẳng dạy-dỗ sự khác-biệt giữa đồ ô-ước và vật tinh-sạch; chúng nhắm mắt của chúng lại tránh các ngày Ngưng-nghi của Ta, và Ta bị báng-bỏ ở giữa vòng chúng. 27Các ông hoàng của nó ở bên trong nó như những con chó sói đang cắn-xé con mồi, bằng việc làm đổ máu và hủy-diệt các hồn cốt để được lợi bất-lương. 28Và các tiên-tri của nó đã bôi nước vôi cho chúng, bằng việc thấy các sự hiện-thấy dối và bằng việc bói-toán dối cho chúng, nói: ‘Chúa GIA-VÊ nói như vậy,’ khi GIA-VÊ đã chẳng nói. 29Dân-chúng trong xứ ấy đã thực-hành áp-bức và đã phạm tội trộm-cướp, chúng đã xúc phạm kẻ nghèo-nàn và thiếu-thốn, và đã áp-bức người tạm trú mà không *bảo đảm* công-lý. 30Và Ta đã tìm kiếm một người ở giữa vòng chúng, là người phải xây lên vách thành và đứng vào lỗ hồng trước mặt Ta vì xứ ấy, để Ta không phải hủy-diệt nó; nhưng Ta đã chẳng tìm được một ai. 31Vì vậy Ta đã đổ sự phần-nộ của Ta ra trên chúng; Ta đã thiêu hủy chúng bằng lửa thịnh-nộ của Ta; đường-lối của chúng Ta đã đem lên trên đầu của chúng,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bổ.

¹Nghĩa là: tùy theo sức, điều kiện,... của từng người

Tội của Ô-hô-la và Ô-hô-li-va các các hậu-quả nó (23.1-23.49)

23¹Lời Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi một lần nữa, phán: ²“Hỡi con trai loài người, đã có 2 người đàn bà, con gái của cùng một mẹ; ³và chúng đã làm điếm trong Ê-díp-tô. Chúng đã làm điếm trong thời niên-thiếu của chúng; ở đó vú của chúng đã bị bóp, và ở đó ngực trinh tiết của chúng đã bị sờ. ⁴Và tên của người chị là Ô-hô-la và của người em là Ô-hô-li-ba. Rồi chúng đã trở thành của Ta, chúng đã sinh ra các con trai và các con gái. Còn tên của chúng: Sa-ma-ri là Ô-hô-la, và Giê-ru-sa-lem là Ô-hô-li-ba.

⁵“Và Ô-hô-la đã làm điếm trong khi nó là của Ta⁽¹⁾; và á đã thêm khát các tình-nhân của á, dân A-si-ri, các kẻ láng-giềng của á, ⁶là những kẻ mặc áo-quần màu tím, các thống-đốc và các quan-viên, tất cả bọn chúng là những trai trẻ đáng thêm-muốn, các kỵ-sĩ cỡi ngựa. ⁷Và á đã làm điếm với chúng, tất cả bọn chúng là các đứa con trai chọn-lọc của A-si-ri; mà á đã thêm muốn hết thầy, bằng tất cả hình-tượng của chúng á đã làm mình ô-úé. ⁸Và á đã chẳng bỏ các việc làm đi của á trong khi ở Ê-díp-tô; vì từ thuở niên-thiếu của á đàn ông đã từng ăn nằm với á, và chúng đã sờ-mó ngực trinh tiết của á và đã đổ sự dâm-dật của chúng ra trên á. ⁹Bởi vậy, Ta đã phó á trong tay các tình-nhân của á, trong tay các đứa con trai của A-si-ri, là những kẻ á đã thêm muốn. ¹⁰Chúng đã bày ra sự trần-trường của á; chúng đã cướp các con trai của á và các con gái của á, nhưng chúng đã giết á bằng gươm. Như vậy á đã trở thành một nạn-ngữ ở giữa vòng các bà, và họ đã thi-hành các sự phán-xét trên á.

¹¹“Bây giờ em gái của á là Ô-hô-li-ba đã thấy việc này, vậy mà á đã vẫn còn đòi-bại trong sự dâm-dật của á hơn chị của á, và các việc làm đi của á đã hơn các việc làm đi của chị á. ¹²Á đã thêm muốn các đứa con trai của A-si-ri, các thống-đốc và các quan-viên, những kẻ ở gần, ăn-mặc sang-trọng, các kỵ-sĩ cỡi ngựa, tất cả bọn chúng là những trai trẻ đáng thêm-muốn. ¹³Và Ta đã thấy á đã tự làm ô-úé; cả hai đứa đã đi cùng một đường. ¹⁴Thế là á đã tăng thêm sự làm đi của á. Và á đã ngấm chân-dung các người đàn-ông trên vách, chân-dung của dân Canh-đê được vẽ bằng màu đỏ son, ¹⁵thất đại nơi lưng của họ, trên đầu họ có khăn đóng buông xuống, tất cả bọn họ tựa như các sĩ-quan, hình thức giống nhau của các đứa con trai của Ba-by-lôn trong Canh-đê, xứ nơi họ được sinh ra. ¹⁶Khi á thấy họ, á thêm muốn họ và sai các sử-giá đến cùng họ tại Canh-đê. ¹⁷Rồi các con trai của Ba-by-lôn đã đến với á tới cái giường yêu đương, và họ đã làm á ô-úé bằng sự làm điếm của chúng. Và khi á đã bị họ làm ô-úé rồi, hồn á đã trở nên chán ghét họ. ¹⁸Và á đã bày ra các việc làm đi của á và đã bày ra sự trần-trường của á; rồi hồn Ta đã trở nên chán ghét á, như hồn Ta đã trở nên chán ghét chị của á. ¹⁹Vậy mà á đã gia tăng sự làm đi của á, nhờ lại những ngày của tuổi niên-thiếu của á, khi á đã làm điếm trong đất Ê-díp-tô. ²⁰Và á đã thêm muốn các tình-nhân của chúng, có xác-thịt như xác-thịt của con lừa và xuất tinh như xuất tinh của các con ngựa. ²¹Như vậy, người đã mong mỏi sự dâm-dật của thời niên-thiếu của người, khi dân Ê-díp-tô đã

sờ-mó ngực của người bởi cơ cặp vú thời niên-thiếu của người.

²²“Bởi vậy, hỡi Ô-hô-li-ba, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Này, Ta sẽ kích-động các tình-nhân của người mà hồn người đã xa-cách khỏi, chống người, và Ta sẽ đem họ chống người từ mọi phía: ²³các con trai của Ba-by-lôn và tất cả dân Canh-đê, Phê-cốt, Soa, và Kô-a, và tất cả các đứa con trai của A-si-ri ở với họ; những trai trẻ đáng thêm muốn, các thống-đốc và các quan-viên tất cả bọn họ, các sĩ-quan và những người tiếng tăm, tất cả bọn cỡi ngựa. ²⁴Và họ sẽ đến chống người với khí-giới, chiến-xa, xe goòng⁽²⁾, và với một đoàn người. Họ sẽ đàn họ chống người ở mọi phía với mộc và thuẫn và mũ sắt; và Ta sẽ giao sự phán-xét cho họ, rồi họ sẽ phán-xét người theo tập-quán của họ. ²⁵Và Ta sẽ đặt con ghen⁽³⁾ của Ta chống người, để họ có thể cư-xử với người trong sự thịnh-nộ. Họ sẽ cắt mũi của người và tai của người; còn những kẻ còn sống sót của người sẽ ngã gục bởi gươm. Họ sẽ bắt các đứa con trai của người và các đứa con gái của người; còn những kẻ còn sống sót của người sẽ bị thiêu hủy bởi lửa. ²⁶Họ cũng sẽ lột hết quần-áo của người và lấy các đồ kim-hoàn đẹp-đẽ của người đi. ²⁷Như vậy Ta sẽ làm cho tính dâm-dật của người và việc làm đi của người từ đất Ê-díp-tô chấm dứt khỏi người, ngõ hầu người sẽ không ngược mắt của người lên ngó họ hay nhớ đến Ê-díp-tô nữa.’ ²⁸Vì Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Này, Ta sẽ phó người trong tay những kẻ mà người ghét, trong tay những kẻ mà hồn người đã xa-cách. ²⁹Và họ sẽ đối-xử với người với sự căm-ghét, họ lấy tất cả của-cải của người, và để người trần-trường và trơ trụi. Và sự trần-trường của các việc làm đi của người sẽ bị lộ ra, cả tính dâm-dật của người lẫn các việc làm đi của người. ³⁰Các việc này sẽ được gây ra cho người, vì người đã làm điếm với các dân-tộc, vì người đã làm mình ô-úé với hình-tượng của họ. ³¹Người đã bước đi theo đường-lối của chị người; cho nên Ta sẽ giao chén của chị người trong tay người.’ ³²Chúa GIA-VÊ phán như vậy:

‘Người sẽ uống chén của chị người,
Là chén sâu và rộng.
Người sẽ bị cười-nhạo và chế-giễu;
Nó chứa được nhiều.

³³Người sẽ đầy say-sưa và đau-buồn
Chén của sự kinh-khiếp và tan-hoang,
Chén của chị Sa-ma-ri của người.

³⁴Và người sẽ uống nó và uống nó cạn.
Lúc đó người sẽ gặm các mảnh của nó
Và xé rách cặp vú của người;

vì Ta đã nói,’ Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. ³⁵Bởi vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Bởi vì người đã quên Ta và đã ném Ta sau lưng người, nay ráng chịu hình-phạt cho tính dâm-dật và các việc làm đi của người.’ ”

³⁶Hơn nữa, Đức GIA-VÊ đã phán cùng tôi: “Hỡi con trai loài người, người sẽ phán-xét Ô-hô-la và Ô-hô-li-ba chẳng? Thế thì công-bố cho chúng biết các sự ghê-tởm của chúng. ³⁷Vì chúng đã phạm-tội ngoại-tình, và tay của chúng dính máu. Như vậy chúng đã phạm-tội ngoại-tình với hình-tượng của chúng, và thậm-chí đã khiến những

¹nguyên ngữ: ở dưới Ta

²nguyên ngữ: các bánh xe

³“Ghen” có nghĩa là “không dung thứ sự bất trung”

con trai chúng, mà chúng đã sinh ra cho Ta, đi ngang qua *lừa* tới chúng⁽¹⁾ như thức-ăn. 38Chúng lại đã làm điều này cho Ta: chúng đã làm ô-úế nơi thánh của Ta vào cùng một ngày và đã xúc phạm các ngày Ngưng-ngỉ của Ta. 39Vì khi chúng đã giết con cái của chúng cho hình-tượng của chúng, thì chúng đã vào nơi thánh của Ta trong cùng một ngày đó để xúc phạm nó; kìa, như vậy chúng đã làm trong phạm vi nhà của Ta. 40Hơn nữa, thậm-chí chúng đã sai một sứ-giã đi mời các người đến từ phương xa; và kìa, họ đã đến—vì họ mà người đã tắm, vẽ mắt người, và tạ trang-điểm đồ trang-sức cho mình; 41và người đã ngồi trên ghế trường-kỷ rất đẹp, có một cái bàn được đặt trước nó, trên đó người đã đặt hương thơm của Ta và dầu của Ta. 42Và có tiếng của một đám đông vô trách nhiệm đã ở cùng á; những kẻ say-sưa đã được đem đến từ vùng hoang-vu với các người đàn ông hạng tầm-thường. Và họ đeo vòng vào tay của các bà và *đội* các miện đẹp trên đầu chúng. 43Lúc đó Ta đã nói về á là đũa đã một môi bởi các sự ngoại-tình của á: ‘Bây giờ họ sẽ ngoại-tình với á khi á như thể chẳng?’ 44Nhưng họ đã đi vào trong á như họ sẽ đi vào trong một gái điếm. Như vậy họ đi vào trong Ô-hô-la và Ô-hô-li-ba, các con đàn-bà dâm-dật. 45Nhưng họ, các người công-chính, sẽ phán-xét chúng bằng sự phán-xét cho các con ngoại-tình, và bằng sự phán-xét cho các bà, là những kẻ đã làm đổ máu, vì chúng là những con ngoại-tình và máu dính trên tay chúng.

46“Vì Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Hãy đem một đám đông lên chống chúng, và hãy phó chúng cho sự khùng-bổ và cướp-bóc. 47Và đám đông sẽ ném chúng bằng đá và sẽ chém chúng bằng gươm của họ; họ sẽ giết các con trai của chúng và các con gái của chúng và sẽ đốt nhà-cửa của chúng bằng lửa. 48Như vậy Ta sẽ chấm dứt sự dâm-dục trong xứ-sơ, ngõ hầu tất cả các bà được răn-bảo và không có thói dâm-dục như các người đã làm. 49Và sự dâm-dục của các người sẽ bị đáp-trả trên các người, và các người sẽ chịu hình-phạt do các người thờ hình-tượng; như vậy các người sẽ biết rằng Ta là Chúa GIA-VÊ.’ ”

Án-dụ về cái nồi đang sôi (24.1-24.14)

24¹Và lời Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi vào năm thứ chín, trong tháng thứ mười, vào ngày mồng mười của tháng ấy, phán: 2“Hỡi con trai loài người, hãy viết tên của ngày này, chính ngày này. Vua Ba-by-lôn đã bắt đầu vây-hãm Giê-ru-sa-lem vào chính ngày này. 3Và hãy nói một án-dụ cho nhà phân loạn ấy biết, hãy nói với chúng: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy:

“Đặt cái nồi lên, đặt lên, và cũng đổ nước vào trong nó;

4Hãy bỏ các miếng vào trong nó,
Mọi miếng ngon: đùi và vai;
Bỏ các cục xương ngon vào cho đầy.

5Hãy bắt con tốt nhất trong bày,
Và cũng chất xương phía dưới nó.
Đề nó sôi sùng sục.

Cũng đun các cục xương của nó cho sôi trong nồi.”

6“Bởi vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy:

“Khôn cho cái thành đẫm máu,
Cho cái nồi trong đó có ri sét

Và ri sét của nó đã chẳng ra khỏi nó!
Lấy hết mảnh này đến mảnh nọ ra khỏi nó,
Mà không cần lựa gì hết.

7Vì máu của á ở giữa á;
Á đã đặt nó trên hòn đá trọc;
Á đã chẳng đổ nó trên đất
Để che lấp nó với bụi-đất.

8Để có thể khiến sự thịnh-nộ nổi lên trả thù,
Ta đã đề máu của á trên hòn đá trọc,
Để máu có thể không bị che lấp.”

9“Bởi vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy:
“Khôn cho cái thành đẫm máu!
Ta cũng sẽ chất đồng củi lớn.

10Cứ chất củi lên, hãy nhen lửa lên,
Hãy luộc thịt thật chín,
Và trộn vào các đồ gia-vị,
Và hãy cho các cục xương bị đốt cháy.

11Đoạn hãy đặt nồi không trên than của nó,
Ngõ hầu nó được nóng,
Và đồng của nó có thể trở nên nóng,
Và sự bần-thiêu của nó có thể bị tan ra trong nó,
Ri sét của nó bị tiêu sạch.

12Á đã làm một môi bằng việc cực-nhọc,
Nhưng ri sét lớn của á đã không đi khỏi á;
Hãy để ri sét của á ở trong lửa!

13Trong sự bần-thiêu của người là sự dâm-dục.
Bởi vì Ta đã *muốn* tẩy sạch người,
Tuy nhiên người chẳng sạch,
Người sẽ không được tẩy-sạch sự bần-thiêu một lần nữa,
Cho đến khi Ta đã ngừng cơn giận của Ta trên người.

14“Ta, GIA-VÊ, đã nói; nó sắp đến và Ta sẽ hành-động.
Ta sẽ không dụ lại, Ta sẽ không tội nghiệp, Ta sẽ không lấy làm tiếc; theo các đường-lối của người và theo các việc làm của người, Ta sẽ phán-xét người,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bổ.”

Cái chết của vợ Ê-xê-chi-ên là một dấu-hiệu (24.15-24.27)

15Và lời Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: 16“Hỡi con trai loài người, này, Ta sắp đánh một cú để lấy khỏi người sự ao-ước của đôi mắt người; nhưng người sẽ chẳng được than-van, người sẽ chẳng được khóc-lóc, và nước mắt người sẽ chẳng được chảy ra. 17Hãy rên-ri trong im-lặng; chớ khóc tang-thương gì cả cho người chết. Hãy vấn khăn đầu của người, hãy mang giày của người vào chân người, chớ che râu mép, và đừng ăn bánh của người ta.” 18Thế là tôi đã nói với dân-chúng vào buổi sáng, và vào buổi chiều vợ của tôi chết. Và vào buổi sáng tôi đã làm như tôi đã được lệnh. 19Và dân-chúng nói với tôi: “Có phải ông sẽ không nói cho chúng tôi biết các việc này mà ông đang làm có nghĩa gì cho chúng tôi ư?” 20Lúc đó tôi đã nói với họ: “Lời của Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: 21‘Hãy nói với nhà Y-sơ-ra-ên: “Chúa GIA-VÊ nói như vậy: ‘Này, Ta sắp làm ô-úế nơi thánh của Ta, sự hãnh-diện về quyền-năng của các người, sự ao-ước của đôi mắt các người, và niềm vui-thích của hôn các người; rồi các con trai của các người và những con gái của các người mà các người đã để lại đằng sau sẽ ngã bởi gươm. 22Và các người sẽ làm như Ta đã làm; các người sẽ chẳng che râu mép, các người sẽ không ăn bánh của người ta. 23Và khăn đóng của các người sẽ ở trên đầu các người và giày của các người trên chân của các người. Các người sẽ không than-van, các người sẽ không khóc-lóc; nhưng các người sẽ thổi

¹tức là: tới hình tượng...

rửa trong các điều độc-ác của các người, và các người sẽ rên-rỉ cho nhau. ²⁴Như vậy Ê-xê-chi-ên sẽ là một dấu-hiệu cho các người; theo mọi điều mà nó đã làm, thì các người sẽ làm; khi việc xảy ra, thì các người sẽ biết rằng Ta là Chúa GIA-VÊ.”

25 Còn người, hỡi con trai loài người, có phải nó sẽ không vào cái ngày khi Ta lấy đi khỏi chúng độn-luỹ của chúng, niềm vui về sự hãnh-diện của chúng, sự ao-ước của đôi mắt chúng, sự phơi phới của hồn chúng, các con trai của chúng và những con gái của chúng, ²⁶đề vào ngày đó kẻ trốn thoát được sẽ đến cùng người với tin-tức cho các lỗ tai người? ²⁷Vào ngày đó miệng người sẽ được mở ra cùng kẻ đã trốn thoát, và người sẽ nói được và không còn câm nữa. Như vậy người sẽ là một dấu-hiệu cho chúng, và chúng sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.”

B. NHỮNG THÔNG-ĐIỆP CHỐNG CÁC DÂN-TỘC NGOẠI-BANG (25.1-32.32)

Phán-xét trên A-môn (25.1-25.7)

25¹Và lời Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: ²“Hỡi con trai loài người, hãy để mặt người hướng về những con trai Am-môn, và tiên-tri chống chúng, ³và hãy nói với những con trai Am-môn: ‘Hãy nghe lời của Chúa GIA-VÊ! Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Bởi vì người đã nói: ‘À há!’ chống nơi thánh của Ta khi nó bị làm uế, và chống đất Y-sơ-ra-ên khi nó bị làm tan-hoang, và chống nhà Giu-đa khi chúng đi đày, ⁴bởi vậy, này, Ta sẽ phó người cho các con trai phương đông làm sở-hữu, rồi chúng sẽ đóng các trại của chúng ở giữa người, và làm các chỗ ở của chúng ở giữa người; chúng sẽ ăn trái cây của người và uống sữa của người. ⁵Ta sẽ làm Ráp-ba thành một đồng cỏ cho các lạc-đà, và các con trai Am-môn một chỗ nghỉ cho các bầy gia súc. Như vậy các người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.” ⁶Vì Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Bởi vì người đã vỗ tay người, đập chân người, và vui-mừng với mọi sự khinh bỉ của hồn người chống đất của Y-sơ-ra-ên, ⁷bởi vậy, này, Ta đã đuổi tay Ta ra chống người, và Ta sẽ giao người làm chiến-lợi-phẩm cho các nước. Ta sẽ trừ người ra khỏi các dân và sẽ làm người tiêu tan khỏi các xứ; Ta sẽ hủy-diệt người. Như vậy người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.”

Mô-áp (25.8-25.11)

8 Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Bởi vì Mô-áp và Sê-i-ro nói: ‘Kìa, nhà Giu-đa giống như tất cả các quốc-gia,’ ⁹cho nên, này, Ta mở các thành bên sườn của Mô-áp, các thành của nó ở các biên-giới của nó, là vinh-quang của xứ ấy, Bết-Giê-si-môt, Ba-anh-Mê-ôn, và Ki-ri-a-ta-im, ¹⁰và Ta sẽ phó nó làm sở-hữu, cùng với các con trai Am-môn, cho những con trai phương đông, để người ta không nhớ đến các con trai Am-môn ở giữa vòng các quốc-gia nữa. ¹¹Như vậy Ta sẽ thi-hành các sự trừng phạt trên Mô-áp, rồi chúng sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.”

Ê-đôm (25.12-25.14)

12 Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Bởi vì Ê-đôm đã có hành-động báo-thù chống nhà Giu-đa, và đã mắc phải lỗi nặng, và đã tự mình báo-thù chúng,” ¹³cho nên, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Ta cũng sẽ đuổi ra tay Ta chống lại Ê-đôm và diệt cả người lẫn thú khỏi nó. Và Ta sẽ khiến

nó tan-hoang; từ Thê-man đến tận Đê-đan chúng sẽ ngã bởi gươm. ¹⁴Và Ta sẽ dùng bàn tay của dân Y-sơ-ra-ên của Ta báo-trả Ê-đôm. Bởi vậy, chúng sẽ hành-động tại Ê-đôm theo cơn giận của Ta và theo sự thịnh-nộ của Ta; như vậy chúng sẽ biết sự báo-trả của Ta,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

Phi-li-tin (25.15-25.17)

15 Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Vì dân Phi-li-tin đã có hành-động báo-thù và đã báo-thù để hủy-diệt với hồn khinh-khi với mỗi thù đời đời,” ¹⁶cho nên, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta sẽ đuổi ra tay Ta chống dân Phi-li-tin, ngay cả diệt dân Kê-rê-thít và diệt phần sót lại của miền duyên-hải. ¹⁷Và Ta sẽ thi-hành sự báo-thù lớn trên chúng với các sự quở-trách đầy phần-nộ; và chúng sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ khi Ta đặt sự báo-thù của Ta trên chúng.”

Phán-xét trên Ty-ơ (26.1-26.21)

26¹Bây giờ, xảy ra trong năm thứ mười-một, vào ngày mồng một của tháng ấy, lời Đức GIA-VÊ đến cùng tôi, phán: ²“Hỡi con trai loài người, bởi vì Ty-ơ đã nói về Giê-ru-sa-lem: ‘A-ha, cái công vào của các dân-tộc đã vỡ-nát rồi; nó đã mở ra cho ta. Ta sẽ được đây-dẫy, nay nó đã bị hoang phế,’ ³cho nên, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Này, Ta chống người, hỡi Ty-ơ, và Ta sẽ đẩy lên nhiều nước chống người, như biển đẩy lên các ngọn sóng của nó. ⁴Và chúng sẽ phá-hủy các vách-thành của Ty-ơ, và phá đổ các tháp của nó; và Ta sẽ cào mảnh vụn của nó từ nó và làm nó thành một hòn đá tro-trụi. ⁵Nó sẽ là một chỗ để thả lưới ra ở giữa biển, vì Ta đã nói,’ Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, ‘và nó sẽ trở thành chiến-lợi-phẩm cho các quốc-gia. ⁶Những con gái của nó ở ngoài đồng sẽ bị giết bởi gươm, và chúng sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.’”

7 Vì Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta sẽ đem đến trên Ty-ơ từ phương bắc Nê-bu-cát-nét-sa vua Ba-by-lôn, vua của các vua, với ngựa, chiến-xa, kỵ-binh, cùng một quân-đội đông đảo. ⁸Hắn sẽ giết những con gái của người ngoài đồng bằng gươm; và hắn sẽ làm các lũy bao-vây chống người, và dựng lên một ụ đất chống người, và dựng lên một cái thuẫn lớn chống người. ⁹Và với cú đánh của các công cụ công thành của hắn, hắn sẽ chỉ huy đánh phá các vách-thành của người, và với những thanh gươm của hắn, hắn sẽ phá đổ các ngọn tháp của người. ¹⁰Bởi có đoàn ngựa đông đảo của hắn sẽ tung bụi lên để bao phủ người; các thành lũy của người sẽ rung-động khi có tiếng động của kỵ-binh, xe goòng, và chiến-xa, khi hắn vào các cổng của người như người ta vào một thành bị chọc thủng.

¹¹Với móng của những con ngựa của hắn, hắn sẽ giẫm lên mọi đường-phố của người. Hắn sẽ giết dân người bằng gươm; và những trụ vững-vàng của người sẽ bị đổ xuống đất. ¹²Chúng cũng sẽ lấy của-báu của người làm chiến-lợi-phẩm, và làm hàng-hóa của người thành con mồi, đập đổ các vách-thành của người và phá-hủy nhà-cửa xinh xắn của người, và quặng đá của người, gỗ của người, và gạch vụn của người vào trong nước. ¹³Thế là Ta sẽ khiến âm thanh các bài hát của người ngưng tiếng, và âm thanh các đàn cầm của người sẽ không còn được nghe nữa. ¹⁴Và Ta sẽ làm người thành một hòn đá tro-trụi; người sẽ là một chỗ để giăng lưới. Người sẽ không còn được xây-cát nữa,

vì Ta GIA-VÊ đã nói,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

15Chúa GIA-VÊ phán cùng Ty-rơ như vậy: “Có phải các vùng duyên hải không bị rung-động khi có tiếng ngã xuống của người khi những kẻ bị thương rên-ri, khi cuộc tàn-sát xảy ra giữa người sao? 16Lúc đó, tất cả các ông hoàng của biển-cả sẽ đi xuống khỏi ngai của họ, cởi áo chầu của họ ra, và lột bỏ các áo thêu của họ. Họ sẽ mặc đồ mà run-rẩy; họ sẽ ngồi xuống đất, run-rẩy từng hồi, và bị hoảng-sợ vì có người. 17Và họ sẽ đọc lên một bài ai-ca vì người và nói với người:

‘Người đã hư-mất đường bao, ôi thành có cư dân,
Từ các biển-cả, hồi thành nổi tiếng,
Đã mạnh mẽ trên biển,
Á và cư-dân của á,
Đã áp-đặt sự khùng-bổ của á
Trên tất cả các cư-dân của á!
18Bây giờ các vùng duyên hải sẽ rung-động
Vào ngày người ngã gục;
Phải, các vùng duyên hải ở cạnh biển
Sẽ bị kinh-hãi khi người chết.’ ”

19Vì Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Khi Ta sẽ làm cho người thành một thành tan-hoang, như các thành-thị không người ở, khi Ta sẽ đem vực sâu lên trên người, và các dòng nước lớn sẽ bao phủ người, 20thì Ta sẽ đem người xuống cùng với những kẻ đi xuống hố, đến dân đời xưa, và Ta sẽ khiến người ở trong các phần bên dưới của trái đất, như các chỗ hoang phế đời xưa, với những kẻ đi xuống hố, ngõ hầu người sẽ chẳng có người ở; nhưng Ta sẽ để vinh-quang trong đất của người sống. 21Ta sẽ cho người các sự kinh hoàng, và người sẽ không còn nữa; dấu người sẽ được tìm-kiếm, người sẽ chẳng bao giờ lại được tìm thấy,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

Than-van cho Ty-rơ (27.1-27.36)

27¹Hơn nữa, lời *Đức* GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: ²“Còn người, hỡi con trai loài người, hãy đọc lên một bài ai-ca cho Ty-rơ; ³và hãy nói với Ty-rơ, là xứ nơi cửa biển, lái buôn với các dân tại nhiều vùng duyên hải: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy:

“Hỡi Ty-rơ, người đã nói: ‘Ta đẹp hoàn-hảo.’
4Các biên-giới của người ở trong lòng các biển;
Những kẻ xây-dựng người đã làm hoàn-hảo sắc đẹp của người.
5“Họ đã lấy cây tùng từ Sê-nia để làm tất cả các tấm ván;
Họ đã lấy một cây tuyết-tùng từ Li-ban để làm cột buồm cho người.
6Bằng các cây sồi từ Ba-san, họ đã làm các mái chèo của người;
Họ đã cần sắn tàu bằng gỗ hoàng-dương từ các vùng duyên hải Kít-tim của người bằng gỗ.
7Buồm của người đã được làm bằng vải lanh mịn từ Ê-díp-tô có thêu
Để nó trở thành dấu hiệu đặc-biệt của người;
Tấm vải bạt màu xanh và tía của người từ các vùng duyên hải Ê-li-sa.
8Cư-dân Si-đôn và A-vát là những tay chèo của người; Các người khôn-giao của người ở trên tàu, hỡi Ty-rơ; họ là các hoa-tiêu của người.

⁹Các trường-lão ở Ghê-banh và các người khôn-giao của nó ở với người sửa các đường vải may cho người; Tất cả các tàu biển và thủy-thủ của chúng đã ở với người cốt để buôn-bán hàng-hóa của người.

10“Người Phe-rơ-sơ, Lút, Phút đã ở trong quân-đội của người, các lính trận của người. Họ treo thuẫn và nón trận trong người; họ làm nên sự lộng-lẫy của người. 11Các con trai A-vát và quân-đội của người đều đã ở trên các vách thành của người xung-quanh, và các người Gam-mát⁽¹⁾ đã ở trong các tháp của người. Họ đã treo các thuẫn của họ xung-quanh trên các vách tường của người; họ đã làm hoàn-hảo vẻ đẹp của người.

12“Ta-rê-si đã là khách-hàng của người vì có dư thừa mọi loại của-cái; với bạc, sắt, thiết, và chì, họ đã mua các món hàng của người. 13Gia-van, Tu-banh, và Mê-siéc, họ là những kẻ buôn-bán với người; bằng sinh-mạng của người và các đồ bằng đồng, họ đã trả cho hàng-hóa của người. 14Những kẻ từ Bết-Tô-ga-ma trả bằng ngựa và ngựa chiến và la để lấy hàng-hóa của người. 15Các con trai Ê-đan đã là những kẻ buôn-bán với người. Nhiều vùng duyên hải là thị-trường của bàn tay người; ngà voi và gỗ mun, họ đã đem đến làm tiền trả cho người. 16A-ram đã là khách-hàng của người vì có dư thừa hàng-hóa của người; họ đã trả cho các món hàng người bằng bích-ngọc, vải tím, đồ thêu, vải lanh mịn, san-hô, và hồng-ngọc. 17Giu-đa và đất Y-sơ-ra-ên, họ đều là các bạn hàng của người; bằng lúa mì ở Minit, bánh ngọt, mật ong, dầu, nhũ-hương, họ đã trả cho hàng-hóa của người. 18Đa-mách là khách-hàng của người vì có dư thừa hàng-hóa của người, vì có dư thừa mọi loại của-cái, vì rượu nho Hên-bôn và len trắng. 19Vê-đan và Gia-van trả tiền cho hàng hoá của người từ U-xa; sắt rèn, trái ba-đậu, và cây mía là ở giữa hàng-hóa người. 20Ê-đan đã đổi chác các tấm vải phủ lưng ngựa với người. 21Dân A-rạp và tất cả các ông hoàng ở Kê-đa, họ đã là các khách-hàng của bàn tay người vì những chiến con, những chiến đực, và những dê đực; vì cần những con này họ đã là khách-hàng của người. 22Những con buôn ở Sê-ba và Ra-ê-ma, họ đã buôn-bán với người; họ đã trả cho các món hàng của người bằng thứ hương-liệu tốt nhất trong tất cả các loại, và bằng tất cả các loại đá quý, và vàng. 23Haran, Can-nê, Ê-đen, những con buôn ở Sê-ba, A-si-ri, và Kin-mát đã đổi chác với người. 24Họ đã buôn-bán với người bằng các y-phục tốt nhất, bằng quần-áo màu xanh và vải thêu, và bằng các tấm thảm có nhiều màu, và các dây bện chặt, trong hàng mua bán của người. 25Cả thuyền Ta-rê-si đã tải hàng-hóa cho người.

Và người đã được đầy và đã được nhiều vinh-dự
Trong lòng của những biển-cả.

26“Các tay chèo của người đã đem người
Vào trong các dòng nước lớn;
Gió đông đã đập nát người
Trong lòng của những biển-cả.

27Cửa-cái của người, các món hàng của người, hàng-hóa của người,
Các thủy-thủ của người, và các hoa-tiêu của người,
Những kẻ sửa-chữa các đường may của người, những kẻ buôn-bán hàng-hóa của người,

¹hay: các người can trường

- Và tất cả các lính chiến của người ở trong người,
Vớ tất cả bầu-bạn người ở giữa người,
Sẽ ngã vào trong lòng các biên-cả
Vào ngày người bị lật-đổ.
- ²⁸Khi các hoa-tiêu người kêu lên
Các đất đồng-cò sẽ rung-động.
- ²⁹Và tất cả những kẻ cầm chèo,
Các thủy-thủ, và tất cả các hoa-tiêu của biên-cả
Sẽ xuống từ các tàu của họ;
Họ sẽ đứng trên đất,
- ³⁰Và họ sẽ làm cho người ta nghe tiếng khóc của họ vì người
Và sẽ khóc cay-đắng.
Họ sẽ ném bụi trên đầu của họ,
Họ sẽ dẫm mình trong tro.
- ³¹Họ cũng sẽ làm cho họ trọc đầu vì người
Và cuốn lưng của họ bằng vải gai;
Và họ sẽ khóc-lóc vì người trong nỗi cay-đắng của hồn
Vớ sự than-khóc đắng-cay.
- ³²Hơn nữa, trong khi họ ai oán, họ sẽ đọc lên một bài ai-ca vì người
Và thương-khóc về người:
'Ai giống như Ty-rơ,
Như à là thành đang im-lặng ở giữa biển?
- ³³Khi các món hàng của người đi ra khỏi các biển,
Người đã làm thỏa-mãn nhiều dân;
Bảng của-cải của người và hàng-hoá của người dư-dật
Người đã làm giàu cho các vua trên đất.
- ³⁴Bây giờ, biên-cả đập vỡ người
Trong các vực nước sâu,
Hàng-hóa của người và tất cả bè-bạn của người
Đã chìm xuống ở giữa người.
- ³⁵Tất cả cư-dân của những vùng duyên hải
Đều kinh-hoàng vì người,
Và các vì vua của họ đều sợ khủng-khiếp;
Họ lo-lắng trên sắc mặt.
- ³⁶Những con buôn trong các dân xì xuyt người;
Người đã trở thành kinh hải,
Và người sẽ không còn nữa.' ” ”

Vua Ty-rơ bị lật đổ (28.1-28.19)

28¹Lời Đức GIA-VÊ lại đến cùng tôi, phán: ²“Hỡi con trai loài người, nói với kẻ lãnh-đạo Ty-rơ: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy:

- “Bởi vì tâm người được nâng lên
Và người đã nói: ‘Ta là một thần,
Ta ngồi trong ghế của các thần,
Trong tâm của các biên-cả;’
Nhưng, người là con người và không phải là Chúa TRỜI.
Đầu người làm cho tâm người như tâm của Chúa TRỜI.
- ³Kìa, người khôn hơn Đa-ni-ên;
Chẳng có một sự bí-nhiệm nào xứng với người.
- ⁴Bởi sự khôn-ngaoan và hiểu-biết của người
Người đã kiếm được của cải cho chính người,
Và đã đạt được vàng và bạc cho các kho của người.
- ⁵Bởi sự khôn-ngaoan lớn-lao của người, bởi sự buôn-bán của người
Người đã tăng thêm sự giàu-có của người,
Và tâm người được nâng lên vì sự giàu-có của người
- ⁶Bởi vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy:
'Bởi vì người đã làm cho tâm người

- Như tâm của Chúa TRỜI,
⁷Bởi vậy, này, Ta sẽ đem những kẻ lạ đến trên người,
Dân tàn-nhẫn nhất trong các dân.
Và chúng sẽ tuốt gươm của chúng
Chống lại cái đẹp của sự khôn-ngaoan của người
Và làm ô-úế sự huy-hoàng của người.
- ⁸Chúng sẽ đem người xuống hố,
Và người sẽ chết cái chết của những kẻ bị giết
Trong tâm của các biên-cả.
- ⁹Há người còn muốn nói: “Ta là một thần,”
Trong sự hiện-diện của kẻ giết người,
Đầu người là con người và không phải là Chúa Trời,
Trong tay những kẻ làm người bị thương, hay không?
- ¹⁰Người sẽ chết cái chết của kẻ không được cất-bì
Bởi tay của những kẻ xa-lạ,
Vì Ta đã nói! Chúa GIA-VÊ tuyên-bố!’ ” ”

¹¹Lời Đức GIA-VÊ lại đến cùng tôi, phán: ¹²“Hỡi con trai loài người, hãy đọc lên một bài ai-ca về vua Ty-rơ, và hãy nói với nó: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy:

- “Người đã là dấu ấn của sự toàn vẹn,
Đầy khôn-ngaoan và đẹp hoàn-hảo.
- ¹³Người đã ở trong vườn Ê-đen của Chúa TRỜI;
Người được bao-phủ với mọi đá quý:
Hồng-ngọc, hoàng-ngọc, và kim-cương;
Lục-ngọc trong suốt, bạch-ngọc, và ngọc thạch-anh;
Đá da trời, ngọc lam, và ngọc lục-bảo;
Và vàng, nghề làm trống-cơm và ông-sáo của người.
Đã ở trong người.
Vào cái ngày mà người đã được dựng nên
Chúng đã được chuẩn-bị sẵn rồi.
- ¹⁴Người đã là chề-rúp được xúc-dầu làm việc bảo bọc,
Và Ta đã đặt người ở đó.
Người đã ở trên núi thánh của Chúa Trời;
Người đã bước đi giữa các viên đá phát lửa.
- ¹⁵Người đã không thể trách được trong các đường-lối của người
Từ ngày người đã được tạo ra,
Cho đến khi sự bất-chính đã được tìm thấy trong người.
- ¹⁶Bởi sự buôn-bán phát đạt của người
Trong lòng người đã đầy sự hung-đữ,
Và người đã phạm tội;
Bởi vậy Ta đã đuổi người đi như đồ ô úế
Khỏi núi của Chúa Trời.
Và Ta đã diệt người, hỡi chề-rúp bảo bọc kia,
Từ giữa các viên đá phát lửa.
- ¹⁷Tâm người đã được nâng lên vì sắc đẹp của người;
Người đã làm đổi-bại sự khôn-ngaoan của người bởi sự rục-rở của người.
Ta đã xô người xuống đất;
Ta đã đặt người trước mặt các vua,
Đề họ có thể nhìn người.
- ¹⁸Bằng vô số các điều độc-ác của người
Trong việc buôn-bán bất chính của người,
Người đã bán-bỏ các nơi thánh của người.
Bởi vậy Ta đã đem đến lửa từ giữa người;
Nó đã thiêu-đốt người,
Và Ta đã biến người thành tro trên trái đất
Trong mắt của tất cả những kẻ nhìn người.
- ¹⁹Tất cả những kẻ biết người trong các dân-tộc
Đều hoảng-sợ về người;
Người đã bị khủng-khiếp,

Và người sẽ không còn nữa.” ’ ’

Sự phán-xét Si-đôn (28.20-28.24)

20Và lời *Đức* GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: 21“Hỡi con trai loài người, hãy để mặt người hướng về Si-đôn, hãy tiên-tri chống nó, 22và nói: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy:

“Này, Ta chống người, hỡi Si-đôn,

Và Ta sẽ được vinh-quang giữa người.

Rồi chúng sẽ biết Ta là GIA-VÊ, khi Ta thi-hành các phán-xét trong nó,

Và Ta sẽ biểu-lộ sự thánh của Ta trong nó.

23“Vì Ta sẽ sai bệnh dịch đến cùng nó

Và máu đến các đường-phố của nó,

Và những kẻ bị thương sẽ ngã ở giữa nó

Bởi thanh gươm ở trên nó ở mọi phía;

Rồi chúng sẽ biết Ta là GIA-VÊ.

24“Và nhà Y-sơ-ra-ên sẽ không còn bị chích bởi cây tầm-xuân hay bị châm bởi cây gai từ bất cứ ai *sống* xung-quanh chúng nữa, là những kẻ đã khinh-miệt chúng; lúc ấy chúng sẽ biết Ta là Chúa GIA-VÊ.”

Y-sơ-ra-ên được nhóm lại (28.25-28.26)

25Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Khi Ta nhóm nhà Y-sơ-ra-ên lại từ các dân-tộc mà chúng bị phân tán, và sẽ biểu-lộ sự thánh Ta trong chúng trước mắt các dân, thì chúng sẽ sống trong đất của chúng mà Ta đã ban cho tôi-tớ Gia-cóp của Ta. 26Và chúng sẽ sống trong đó an-toàn; và chúng sẽ xây-cất nhà-cửa, trồng vườn nho, và sống an-toàn, khi Ta thi-hành các phán-quyết trên tất cả những kẻ khinh-miệt chúng *sống* xung-quanh chúng. Lúc ấy, chúng sẽ biết Ta là GIA-VÊ Chúa TRỜI của chúng.” ’ ’

Phán-xét về Ê-díp-tô (29.1-29.21)

29¹Trong năm thứ mười, trong tháng mười, vào ngày thứ mười-hai của tháng ấy, lời của *Đức* GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: 2“Hỡi con trai loài người, hãy để mặt người chống lại Pha-ra-ôn, vua Ê-díp-tô, và hãy nói tiên-tri chống hắn và chống tất cả Ê-díp-tô. 3Hãy lên tiếng và nói: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy:

“Này, Ta chống người, hỡi Pha-ra-ôn, vua Ê-díp-tô, Là con quái-vật khổng-lô nằm giữa các sông ngòi của nó,

Đã nói rằng: ‘Sông Ni-lơ của ta là của ta, và chính ta đã làm nên nó.’

4Và Ta sẽ đặt các móc trong hàm của người,

Và Ta sẽ khiến cho cá trong các sông của người dính vào vây của người.

Và Ta sẽ đem người lên ra khỏi giữa các sông ngòi của người;

Và tất cả cá các sông người sẽ dính vào vây của người.

5Và Ta sẽ bỏ rơi người trong vùng hoang-vu, người và tất cả cá trong các sông của người;

Người sẽ ngã trên mặt cánh đồng; người sẽ không được đem lại với nhau hay được tụ lại.

Ta đã phó người làm thức ăn cho các thú dữ trái đất và cho chim chóc bầu trời.

6Lúc đó, mọi cư-dân Ê-díp-tô sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ, Vì chúng đã *chi* là một cây gậy bằng sậy đối với nhà Y-sơ-ra-ên.

7Khi chúng chụp lấy người bằng bàn tay,

Người đã bẻ và giứt đứt tất cả các bàn tay của chúng;

Và khi chúng tựa vào người,

Người đã bẻ và khiến cho tất cả các lưng chúng rúng động.”

8“Bởi vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta sẽ giáng gươm trên người, và Ta sẽ diệt khỏi người người và thú. 9Và đất Ê-díp-tô sẽ trở nên một nơi tan-hoang và một vùng hoang phế. Rồi chúng sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.

Vì người đã nói: ‘Sông Ni-lơ là của ta, và ta đã làm nên nó,’ 10bởi vậy, này, Ta chống người và chống các con sông của người, và Ta sẽ làm cho đất Ê-díp-tô thành một vùng hoàn-toàn hoang phế và tan-hoang, từ Mít-đôn đến Sy-e-nê và cả đến biên-giới Ê-thi-ô-bi. 11Bàn chân của một người sẽ không đi qua nó, và bàn chân của một con thú sẽ không đi qua nó, và nó sẽ không có người ở trong 40 năm. 12Thế là Ta sẽ làm cho đất Ê-díp-tô thành một nơi tan-hoang ở giữa những mảnh đất bị tàn-phá. Và các thành-thị của nó, trong các thành-thị bị bỏ phế, sẽ tan-hoang trong 40 năm; và Ta sẽ phân-tán dân Ê-díp-tô ở giữa vòng các quốc-gia và rải chúng ra ở giữa vòng các xứ.”

13Vì Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Vào cuối 40 năm, Ta sẽ tụ dân Ê-díp-tô lại từ các dân nơi chúng đã bị phân tán.

14Và Ta sẽ thay đổi vận-mệnh của Ê-díp-tô và sẽ khiến chúng trở về xứ Pha-trô, về quê quán của chúng; và ở đó, chúng sẽ là một vương-quốc yếu-hèn. 15Nó sẽ yếu-hèn nhất trong các vương-quốc; và nó sẽ chẳng bao giờ lại tự nâng mình lên cao hơn các quốc-gia *khác*. Và Ta sẽ khiến cho chúng nhỏ đến nỗi chúng sẽ không cai-trị trên các quốc-gia *khác*. 16Và nó sẽ không bao giờ lại là sự tin-cậy của nhà Y-sơ-ra-ên, gọi nhớ lại điều độc-ác của việc chúng chạy theo Ê-díp-tô. Rồi chúng sẽ biết rằng Ta là Chúa GIA-VÊ.” ’ ’

17Bấy giờ vào năm thứ hai-mươi-bảy, trong tháng giêng, vào ngày mùng một của tháng ấy, lời của *Đức* GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: 18“Hỡi con trai loài người, Nê-bu-cát-nét-sa vua Ba-by-lôn đã bắt quân-đội của hắn làm việc cợc-nhọc chống Ty-rơ; mỗi cái đầu đã bị trục, và mỗi cái vai đã bị chà mòn. Nhưng hắn và quân-đội của hắn đã không được trả công từ Ty-rơ cho công sức cợc nhọc mà hắn đã làm để chống nó.” 19Bởi vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta sẽ giao đất Ê-díp-tô cho Nê-bu-cát-nét-sa vua Ba-by-lôn. Và hắn sẽ mang đi sự giàu-có của nó, lấy chiến-lợi-phẩm của nó, và tịch-thu của-cướp của nó; và đó sẽ là tiền công cho quân-đội của hắn. 20Ta đã ban cho hắn xứ Ê-díp-tô vì công nhọc của hắn mà hắn đã làm; vì hắn đã hành-động vì Ta,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

21“Vào ngày đó Ta sẽ khiến một cái sừng nứt ra cho nhà Y-sơ-ra-ên, và Ta sẽ mở miệng người ở giữa chúng. Lúc đó, chúng nó sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.”

Than-van về Ê-díp-tô (30.1-30.19)

30¹Lời của *Đức* GIA-VÊ lại đã đến cùng tôi, phán: 2“Hỡi con trai loài người, hãy tiên-tri và nói: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy:

“Hãy than-van: ‘Chao ôi cho ngày đó!’

3“Vì nó gần rồi,

Tức là ngày của GIA-VÊ gần rồi;

Đó sẽ là một ngày có mây,

Một thời-điểm cho các quốc-gia.

- 4^{*}Và một thanh gươm sẽ đến trên Ê-díp-tô,
Và nổi thống khổ sẽ ở trong Ê-thi-ô-bi,
Khi những kẻ bị giết ngã gục trong Ê-díp-tô,
Chúng lấy đi tài-sản của nó,
Và các nền-móng của nó bị phá đổ.
- 5^{*}Ê-thi-ô-bi, Phút, Lút, tất cả người A-rạp, Li-by, và dân-chúng trong xứ làm đồng-minh sẽ ngã gục với chúng bởi lưỡi gươm.”
- 6^{*}GIA-VÊ phán như vậy:
“Quả thật, những kẻ ủng hộ Ê-díp-tô sẽ ngã,
Và sự kiêu-hãnh vào quyền-năng của nó sẽ đi xuống;
Từ Mít-đôn đến Sy-e-nê
Chúng sẽ ngã xuống ở bên trong nó bởi thanh gươm,”
Chúa GIA-VÊ tuyên-bổ.
- 7^{*}Và chúng sẽ tan-hoang
Giữa các xứ bị tan-hoang;
Và các thành-thị nó sẽ
Ở giữa các thành-thị bị tàn-phá.
- 8^{*}Và chúng sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ,
Khi Ta đã đốt một ngọn lửa trong Ê-díp-tô
Và mọi kẻ giúp nó đều bị bẻ gãy.
- 9^{*}Vào ngày đó, các sứ-giã sẽ từ Ta ra đi tàu để làm người Ê-thi-ô-bi đang ở yên phải sợ-hãi; và thống-khổ sẽ ở trên chúng như trong ngày của Ê-díp-tô; vì nó đến kia!”
- 10^{*}Chúa GIA-VÊ phán như vậy:
“Ta cũng sẽ khiến vô số dân Ê-díp-tô ngừng lại
Bởi bàn tay của Nê-bu-cát-nết-sa vua Ba-by-lôn.
- 11^{*}Hắn và dân của hắn ở với hắn,
Là dân tàn-nhẫn nhất trong các dân,
Sẽ được đem vào để tiêu diệt đất ấy;
Và chúng sẽ tuốt gươm của chúng ra chống Ê-díp-tô
Và chặt đứt đất ấy với các kẻ bị giết.
- 12^{*}Hơn nữa, Ta sẽ khiến các kênh sông Ni-lơ khô cạn
Và bán đất ấy vào tay các người độc-ác.
Và Ta sẽ khiến xứ ấy thành tan-hoang,
Và mọi vật ở trong nó,
Bởi tay của những kẻ lạ; Ta, GIA-VÊ, đã nói.”
- 13^{*}Chúa GIA-VÊ phán như vậy:
“Ta cũng sẽ hủy-diệt các hình-tượng
Và khiến Nộp hết các hình-ảnh.
Và sẽ không còn một ông hoàng nào trong xứ Ê-díp-tô.
Và Ta sẽ đặt sự sợ hãi trong xứ Ê-díp-tô.
- 14^{*}Và Ta sẽ làm cho Pha-trô tan-hoang,
Đốt lửa trong Xô-an,
Và thực-hiện các sự phán-xét trên Nô.
- 15^{*}Và Ta sẽ đổ con thịnh-nộ của Ta ra trên Xiên,
Là đôn lũy của Ê-díp-tô;
Ta cũng sẽ trừ khử dân-chúng của Nô.
- 16^{*}Và Ta sẽ đốt lửa trong Ê-díp-tô;
Xiên sẽ quần-quại trong đau đớn,
Nô sẽ bị chọc-thủng,
Và Nộp sẽ có những mối hiểm-nguy hằng ngày.
- 17^{*}Những trai-trẻ của Ôn và của Phi-Bê-sét
Sẽ ngã bởi thanh gươm,
Và các người nữ sẽ đi tù đầy.
- 18^{*}Và tại Tác-pha-nết ngày sẽ u-ám
Khi Ta bẻ gãy những song sắt tù đầy của Ê-díp-tô ở đó.
Lúc ấy, sự kiêu-hãnh về quyền-năng của nó sẽ không còn trong nó;
Một đám mây sẽ bao phủ nó,
Và những đứa con gái của nó sẽ đi tù đầy.

19^{*}Như vậy Ta sẽ thực-hiện các sự phán-xét trên Ê-díp-tô,
Và chúng sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.” ’ ’ ’

Chiến-thắng cho Ba-by-lôn (30.20-30.26)

20^{*}Và đã xảy ra trong năm thứ mười-một, trong tháng giêng, vào ngày thứ bảy trong tháng, lời *Đức* GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: 21^{*}“Hỡi con trai loài người, Ta đã bẻ cánh tay của Pha-ra-ôn vua Ê-díp-tô; và hãy xem, nó đã chẳng được rịt lại để lành hay để đặt một miếng băng để quấn nó lại, để nó được mạnh đứng cầm gươm. 22^{*}Bởi vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Này, Ta chống Pha-ra-ôn vua Ê-díp-tô và sẽ bẻ hai cánh tay của nó, cả cái mạnh lẫn cái đã gãy; và Ta sẽ khiến cây gươm rớt khỏi tay nó. 23^{*}Và Ta sẽ phân tán dân Ê-díp-tô ở giữa vòng các dân và phân rải chúng ở giữa các xứ. 24^{*}Vì Ta sẽ làm cho mạnh hai cánh tay của vua Ba-by-lôn và đặt thanh gươm của Ta trong tay hắn; Ta sẽ bẻ hai cánh tay của Pha-ra-ôn, để vua này sẽ rên-ri trước mặt vua kia như một người bị thương rên-ri. 25^{*}Như thế Ta sẽ làm mạnh hai cánh tay của vua Ba-by-lôn, nhưng hai cánh tay của Pha-ra-ôn sẽ ngã. Rồi chúng sẽ biết Ta là GIA-VÊ, khi Ta đặt thanh gươm của Ta vào trong tay vua Ba-by-lôn, và hắn giơ nó ra chống xứ Ê-díp-tô. 26^{*}Khi Ta phân tán dân Ê-díp-tô ở giữa vòng các dân và phân rải chúng ở giữa các xứ, thì chúng sẽ biết Ta là GIA-VÊ.’ ”

Pha-ra-ôn bị cảnh-cáo về định-mệnh của A-si-ri (31.1-31.18)

31¹Và đã xảy ra trong năm thứ mười-một, trong tháng thứ ba, vào ngày mồng một của tháng ấy, lời *Đức* GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: 2^{*}“Hỡi con trai loài người, hãy nói với Pha-ra-ôn vua Ê-díp-tô và nói với dân-chúng của hắn,
‘Người giống ai trong sự vĩ-đại của người?’
3^{*}Hãy xem, A-si-ri đã là cây tuyết-tùng tại Li-ban
Có các nhánh đẹp và bóng rậm,
Và nó cao;
Và ngọn của nó ở giữa các đám mây.
4^{*}Nước đã khiến nó mọc lên, vực sâu⁽¹⁾ đã làm nó cao.
Với những con sông của nó, nó đã liên-tục đang đi ra mọi hướng xung-quanh chỗ nó mọc,
Và nó đã phát ra các nhánh của nó đến tất cả cây-cối trong đồng.
5^{*}Bởi vậy nó đã cao hơn tất cả cây-cối ở trong đồng
Và các cành của nó đã thành nhiều và các nhánh nó dài
Nhờ có nhiều nước trong khi nó đã mọc chúng dài ra.
6^{*}Tất cả chim chóc các tầng trời đã làm tổ trong các cành của nó
Và dưới các nhánh của nó, mọi thú vật ngoài đồng đã sinh-đẻ,
Và mọi quốc-gia lớn đều đã sống dưới bóng của nó.
7^{*}Vì vậy nó đã xinh-đẹp trong sự vĩ-đại của nó, trong chiều dài các nhánh của nó;
Vì các rễ nó đã vươn tới nhiều vùng nước.
8^{*}Những cây tuyết-tùng trong vườn của *Đức* Chúa TRỜI đã không sánh nổi với nó;
Nhưng cây bách đã không sánh với những cành của nó,
Và các cây hạt dẻ đã không như các nhánh của nó,
Không có một cây nào trong vườn của *Đức* Chúa TRỜI

¹nghĩa là: nước ngầm

đã sánh với nó về sắc đẹp của nó.

⁹Ta đã làm cho nó đẹp với vô số nhánh của nó,

Và tất cả các cây trong Ê-đen, là những cây trong vườn
Đức Chúa TRÔI, đều ghen tị với nó.

¹⁰Bởi vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Vì nó cao, nó đã đề ngọn của nó ở giữa các đám mây, tâm nó kiêu-hãnh về chiều cao của nó, ¹¹bởi vậy Ta sẽ phó nó trong tay một kẻ chuyên-chế của các quốc-gia; hắn sẽ xử lý nó triệt-dê. Theo sự độc-ác của nó, Ta đã đuổi nó đi. ¹²Và các bạo-chúa lạ của các quốc-gia đã đón nó xuống và đã bỏ nó; trên các ngọn núi và trong tất cả các thung-lũng các nhánh của nó đã ngã xuống, các cành của nó đã gãy trong mọi trũng của xứ ấy. Và mọi dân-tộc của trái đất đã bỏ bóng của nó mà đi. ¹³Trên đồng tro tàn của nó, tất cả chim chóc trong các tầng trời sẽ đậu. Và tất cả thú đồng sẽ ở trên các nhánh *đã ngã* của nó ¹⁴để tất cả những cây mọc bên cạnh các vùng nước không được nâng mình lên cao, cũng không được đề ngọn của chúng ở giữa các đám mây, những cây mạnh và được tưới tốt cũng không được đứng *thẳng* theo chiều cao của chúng. Vì hết thấy chúng đã bị phó cho sự chết, cho phần bên dưới trái đất, trong các con trai loài người, cùng với những kẻ đi xuống cái hố ấy.”

¹⁵Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Vào ngày khi nó đã đi xuống tới Âm-phủ, Ta đã gây ra các lời ai-ca; Ta đã đóng vực sâu lại trên nó và đã kim lại các sông của nó. Và nhiều dòng nước của nó đã bị tắt lại, và Ta đã khiến Li-ban bị tối-tăm vì nó, và tất cả những cây ngoài đồng đã héo hon đi vì nó. ¹⁶Ta đã làm cho các quốc-gia rúng-động ngay khi có tiếng ngã xuống của nó, khi Ta đã khiến nó đi xuống tới Âm-phủ với những kẻ đi xuống cái hố ấy; và tất cả cây cối được tưới tốt của Ê-đen, những cây chọn lọc nhất và tốt nhất của Li-ban, đã được an-ủi trong phần bên dưới trái đất. ¹⁷Chúng cũng sẽ đi xuống với nó đến Âm-phủ tới cùng những kẻ đã bị giết bởi gươm; và những kẻ đã là cánh tay⁽¹⁾ của nó đã sống dưới bóng của nó trong các quốc-gia. ¹⁸Vậy người bằng, trong vinh-quang và vĩ-đại, với cây nào trong các cây của Ê-đen? Tuy nhiên người sẽ bị đem xuống với những cây của Ê-đen tới phần bên dưới trái đất; người sẽ nằm giữa những kẻ không cất bì, với những kẻ đã bị giết bởi gươm. Pha-ra-ôn và tất cả dân của hắn đều như thế!” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.”

Than-van cho Pha-ra-ôn và Ê-díp-tô (32.1-32.32)

32¹Rồi xảy ra vào năm thứ mười-hai, trong tháng chạp, vào ngày mùng một của tháng ấy, lời *Đức* GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: ²“Hỡi con trai loài người, hãy đọc lên một bài ai-ca về Pha-ra-ôn vua Ê-díp-tô, và hãy nói với hắn:

‘Người đã sánh mình với con sư-tử của các quốc-gia, Nhưng người giống như con quái-vật trong các biển; Và người đã vọt tới trước trong các sông của người, Đã quây đục các dòng sông với các chân của người, Và làm nhơ-nhuộc các con sông của chúng.’ ”

³Chúa GIA-VÊ phán như vậy:

“Nay Ta sẽ giăng lưới của Ta trên người
Bằng một đoàn nhiều dân-tộc,
Rồi chúng sẽ kéo người lên trong lưới của Ta.

¹Hay: sức mạnh

⁴Và Ta sẽ bỏ người lại trên đất;

Ta sẽ quăng người trên mặt cánh đồng

Và Ta sẽ khiến mọi chim chóc của các tầng trời ở trên người,

Và Ta sẽ làm thú-vật của toàn trái đất no đủ với người.

⁵Và Ta sẽ đặt thịt người trên các núi,

Và làm đầy các thung-lũng với đồ thái của người.

⁶Ta cũng sẽ khiến đất uống máu rỉ ra của người,

Xa đến tận các núi,

Và các trũng sẽ đầy người.

⁷Và khi Ta dập tắt người,

Ta sẽ che các tầng trời, và làm tối các ngôi sao;

Ta sẽ che mặt trời với mây,

Và mặt trăng sẽ không cho ánh-sáng của nó.

⁸Tất cả các ánh-sáng lấp lánh trong các tầng trời

Ta sẽ làm cho tối-tăm trên người

Và sẽ đề sự tối-tăm trên đất của người.”

Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

⁹Ta cũng sẽ làm bối-rối những tâm-lòng của nhiều dân-tộc, khi Ta đem sự phá-hủy của người đến giữa vòng các quốc-gia, vào trong các xứ mà người đã chẳng biết. ¹⁰Rồi Ta sẽ khiến nhiều dân-tộc kinh-hoàng về người, và các vua của họ sẽ sợ người một cách khủng-khiếp khi Ta vung gươm Ta trước mặt chúng; và chúng sẽ run-rẩy từng hồi, mỗi đứa cho mạng của nó, vào ngày người ngã gục.”

¹¹Vì Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Gươm của vua Ba-by-lôn sẽ đến trên người. ¹²Bằng gươm của những kẻ mạnh, Ta sẽ khiến dân của người ngã; hết thấy bọn chúng là các bạo-chúa của các quốc-gia,

Chúng sẽ triệt tiêu sự kiêu-ngạo của Ê-díp-tô,

Và tất cả dân của nó sẽ bị diệt.

¹³Ta cũng sẽ tiêu diệt mọi gia súc của nó khỏi bờ nhiều vùng nước;

Và bàn chân loài người sẽ không quây đục chúng nữa,

Và vó của thú dữ cũng sẽ không quây đục chúng.

¹⁴Đoạn Ta sẽ làm cho các dòng nước của chúng lắng xuống,

Và sẽ khiến cho các sông của chúng chảy như dầu.”

Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

¹⁵“Khi Ta làm cho đất Ê-díp-tô thành một nơi tan-hoang,

Và xứ ấy không có thứ đã làm nó no đầy,

Khi Ta đánh hạ tất cả những kẻ sống trong nó,

Thì chúng sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.

¹⁶“Đây là một bài ai-ca và chúng sẽ ta-thán nó. Những đứa con gái của các quốc-gia sẽ ta-thán nó. Cho Ê-díp-tô và cho hết thấy dân-chúng của nó, chúng sẽ ta-thán nó,”
Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

¹⁷Rồi đã xảy ra trong năm thứ mười-hai, vào ngày rằm tháng ấy, lời của *Đức* GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán:

¹⁸“Hỡi con trai loài người, hãy than-van về dân-chúng của Ê-díp-tô và hãy đem nó xuống, nó và những đứa con gái của các nước hùng-cường, tới thế-giới ở dưới mặt đất, cùng với những kẻ đi xuống đến cái hố ấy;

¹⁹‘Người trội hơn ai trong sắc đẹp?

Hãy đi xuống và hãy làm giường của người với các kẻ không được cất-bì.’

²⁰Chúng sẽ ngã xuống ở giữa những kẻ bị giết bởi gươm. Nó bị nộp cho gươm; chúng đã kéo nó và tất cả đám đồng của nó đi mất. ²¹Những kẻ mạnh ở giữa vòng những kẻ mạnh-bạo sẽ nói về nó và về những kẻ giúp-đỡ nó từ giữa

Âm-phủ: ‘Chúng đã đi xuống, chúng nằm yên, những kẻ không được cắt-bì, bị giết bởi gươm.’

22“*A-si-ri* ở đó cùng với những kẻ đồng hành; mồ-mả của nó thì chung quanh nó. Cả bọn chúng đều bị giết, bị ngã gục bởi gươm, ²³là những kẻ mà mồ-mả của chúng được đặt trong các phần sâu nhất của cái hồ, và những kẻ đồng hành với nó thì chung quanh mồ-mả của nó. Cả bọn đều bị giết, bị ngã gục bởi gươm, những kẻ gieo rác khùng-bổ trong đất các người sống.

24“Ê-lam ở đó với tất cả dân-chúng của nó xung-quanh mồ-mả của nó; hết thảy chúng bị giết, bị ngã gục bởi gươm, đã đi xuống đến các phần thấp của trái đất mà không được cắt-bì, đã gieo rác khùng-bổ của chúng trong đất các người sống, và đã mang nỗi ô-nhục của chúng với những kẻ đã đi xuống đến cái hồ ấy. ²⁵Chúng đã làm một cái giường cho nó ở giữa vòng những kẻ bị giết với tất cả dân-chúng của nó. Mồ-mả của nó ở xung-quanh *cái giường ấy*, cả bọn đều không được cắt-bì, bị giết bởi gươm (đầu sự khùng-bổ của chúng đã được gieo rác trong đất người sống), và chúng đã mang nỗi ô-nhục của chúng với những kẻ đã đi xuống đến cái hồ ấy; chúng đã bị đặt vào giữa những kẻ bị giết.

26“*Mê-siéc, Tu-banh*, và tất cả dân của chúng đều ở đó; mồ-mả của chúng bao quanh chúng. Cả bọn đã bị giết bởi gươm đều không được cắt-bì, mặc dầu chúng đã gieo rác sự khùng-bổ của chúng trong đất người sống. ²⁷Chúng cũng không nằm bên cạnh các vị anh-hùng đã ngã gục của những kẻ không được cắt-bì, những kẻ đã đi xuống tới Âm-phủ với các vũ-khí chiến-tranh của chúng, và các thanh gươm của chúng được đặt dưới đầu chúng; nhưng hình-phạt cho sự độc-ác của chúng đè trên các xương của chúng, đầu sự khùng-bổ của các vị anh-hùng *này đã* một lần *có* trong đất người sống. ²⁸Nhưng ở giữa những kẻ không được cắt-bì, người sẽ bị tan-vỡ và nằm với những kẻ bị giết bởi gươm.

29“Cũng có Ê-dôm, các vua của nó, và tất cả những ông hoàng của nó, những kẻ đều có quyền thế đều bị đặt nằm với những kẻ bị giết bởi gươm; chúng sẽ nằm với những kẻ không cắt-bì, và với những kẻ đi xuống tới cái hồ ấy.

30“Cũng có những quan-trưởng ở phương bắc, cả bọn, và tất cả dân Si-đôn, những kẻ đầu sức mạnh của chúng sinh ra khùng-bổ, trong xâu-hổ đã đi xuống với những kẻ bị giết. Vì vậy chúng nằm xuống với những kẻ bị giết bởi gươm mà không được cắt-bì, đã mang nỗi ô-nhục của mình với những kẻ đi xuống đến cái hồ ấy.

31“*Pha-ra-ôn* sẽ thấy những điều này, và hắn sẽ được an-ùi cho tất cả dân-chúng của hắn bị giết bởi gươm, *Pha-ra-ôn* và cả quân-đội của hắn,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. ³²“Đầu Ta gieo rác sự khiếp-sợ về hắn trong đất người sống, tuy nhiên hắn sẽ bị bắt nằm xuống ở giữa vòng những kẻ không được cắt-bì cùng với những kẻ bị giết bởi gươm, *Pha-ra-ôn* và tất cả dân-chúng của hắn.” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

C. CÁC THÔNG-DIỆP HY-VỌNG (33.1-48.35)

1. Việc phục-hồi dân của Đức Chúa TRỜI (33.1-39.29)

Nhiệm-vụ của người canh-giữ (33.1-33.20)

33¹Và lời của Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: ²“Hỡi con trai loài người, hãy nói với những con trai của dân người, và nói với chúng: ‘Nếu Ta đem gươm đến trên một xứ nào, và dân của xứ ấy chọn một người nam trong chúng và khiến nó làm kẻ canh-giữ của chúng; ³và nó thấy thanh gươm đến trên xứ ấy, nó thổi kèn trom-pét lên mà cảnh-cáo dân-chúng, ⁴rồi kẻ nghe tiếng kèn trom-pét mà không nghe lời cảnh-cáo, rồi gươm đến và cắt kẻ đó đi mất, thì máu của kẻ đó sẽ ở trên đầu nó. ⁵Kẻ đã nghe tiếng kèn trom-pét, nhưng đã chẳng nghe lời cảnh-cáo; máu kẻ ấy sẽ ở trên chính kẻ ấy. Nhưng nếu kẻ ấy đã nghe lời cảnh-cáo, thì nó hẳn đã giải-thoát sinh-mạng của mình. ⁶Nhưng nếu người canh-giữ thấy thanh gươm đến mà không thổi kèn trom-pét, và dân-chúng không được cảnh-cáo, rồi gươm đến và cắt đi một người khỏi dân chúng, kẻ đó bị cắt đi trong điều độc-ác của nó; nhưng máu của nó Ta sẽ đòi từ tay người canh-giữ.’

⁷“*Bây giờ*, về phần người, hỡi con trai loài người, Ta đã chỉ-định người làm một kẻ canh-giữ nhà Y-sơ-ra-ên; thế là người sẽ nghe lời nói từ miệng Ta, rồi hãy cho chúng lời cảnh-cáo từ Ta. ⁸Khi Ta nói cùng kẻ độc-ác: ‘Hỡi con người độc-ác kia, chắc-chắn người sẽ chết,’ và người không nói để cảnh-cáo kẻ độc-ác đó bỏ đường-lối của nó, thì người độc-ác đó sẽ chết trong điều độc-ác của nó, nhưng máu nó Ta sẽ đòi từ tay người. ⁹Nhưng nếu người, về phần người, cảnh-cáo một kẻ ác bỏ đường-lối của nó, mà nó không bỏ đường-lối của nó, thì nó sẽ chết trong điều độc-ác của nó; nhưng người đã giải-thoát sinh-mạng của người.

¹⁰“*Bây giờ*, còn người, hỡi con trai loài người, hãy nói với nhà Y-sơ-ra-ên: ‘Các người đã nói như vậy, rằng: “Chắc-chắn các sự vi-phạm của chúng ta và các tội-lỗi của chúng ta ở trên chúng ta, và chúng ta đang thổi-rửa trong chúng; thế thì làm thế nào chúng ta có thể sống?”’ ¹¹Hãy nói với chúng: ‘*Như Ta sống!*’ Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, ‘Ta chẳng lấy làm vui-thích một chút nào trong cái chết của kẻ độc-ác, nhưng thà rằng kẻ độc-ác bỏ đường-lối của nó và sống. Hãy xoay trở lại, hãy xoay trở lại bỏ các đường-lối độc-ác của người! Thế thì tại sao các người muốn chết, hỡi nhà Y-sơ-ra-ên?’ ¹²Còn người, hỡi con trai loài người, hãy nói với những con trai của dân người: ‘Sự công-chính của một người công-chính sẽ không giải-thoát nó trong ngày nó phạm-tội, và còn về sự độc-ác của kẻ độc-ác, hắn sẽ không vấp ngã vì nó trong ngày nó xoay bỏ sự độc-ác của nó; trong khi một người công-chính sẽ không thể sống nhờ sự công-chính của nó vào ngày nó phạm tội.’ ¹³Khi Ta nói với kẻ công-chính chắc-chắn nó sẽ chết, rồi nó *quá tin-cậy* vào sự công-chính của nó đến nỗi nó làm điều độc-ác, thì không có một việc làm công-chính nào của nó sẽ được nhớ đến; nhưng trong cùng một điều độc-ác đó của nó mà nó đã phạm nó sẽ chết. ¹⁴Nhưng khi Ta nói với kẻ độc-ác: ‘*Người chắc-chắn sẽ chết,*’ rồi nó xoay bỏ tội của nó và thực-hành công-lý và công-chính, ¹⁵*nếu một* người độc-ác trả lại một vật cầm-cổ, trả lại cái nó đã lấy trộm, bước theo luật-lệ của sự sống mà không phạm điều độc-ác, thì nó chắc-chắn sẽ sống; nó sẽ không chết. ¹⁶Không có tội nào của nó mà nó đã từng phạm sẽ được nhớ đến chống nó. Nó đã thực-hành công-lý và công-chính; chắc-chắn nó sẽ sống.

¹⁷“*Nhưng những con trai của dân người* nói: ‘*Đường-lối*

của Chúa không đúng’, khi chính đường-lối của chúng không đúng. ¹⁸Khi kẻ công-chính xoay bỏ sự công-chính của hắn mà làm ác, thì hắn sẽ chết trong nó. ¹⁹Nhưng khi kẻ ác xoay bỏ sự độc-ác của hắn mà thực-hành công-lý và công-chính, thì hắn sẽ sống bởi chúng. ²⁰Tuy nhiên các người lại nói: ‘Đường-lối của Chúa không đúng.’ Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, Ta sẽ phán-xét mỗi đũa trong các người theo các đường-lối của nó.”

Lời về sự thất thủ của Giê-ru-sa-lem (33.21-33.33)

21Bấy giờ đã xảy ra trong năm thứ mười-hai của đời lưu vong của chúng ta, vào ngày mồng năm của tháng thứ mười, những người tị-nạn từ Giê-ru-sa-lem đã đến cùng tôi, nói: “Thành-phố đó đã bị đánh hạ.” ²²Bấy giờ, tay Đức GIA-VÊ đã ở trên tôi vào buổi chiều ấy, trước khi những người tị-nạn ấy đến. Và Ngài đã mở miệng tôi cho đến khi họ đến cùng tôi vào buổi sáng; vì vậy miệng tôi đã được mở rồi, và tôi đã không còn câm nữa.

23Đoạn lời Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: ²⁴“Hỡi con trai loài người, chúng là những kẻ sống trong các chỗ hoang-vu này trong đất Y-sơ-ra-ên đang nói: ‘Áp-ra-ham đã *chỉ* là một người, nhưng ông đã chiếm-hữu đất này, vì vậy đất này đã được ban cho chúng ta, là số đông, làm sở-hữu.’ ²⁵Bởi vậy, vậy, hãy nói với chúng: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Các người ăn *thịt* với máu *trong* nó, ngược mắt mình lên hướng về các hình-tượng mình trong khi các người đã làm cho đổ máu. Thế thì các người có nên chiếm-hữu đất này? ²⁶Các người tin-cậy grom mình, các người phạm các điều ghê-tởm, và mỗi người trong các người làm ô-nhục vợ của người láng-giềng của mình. Thế thì, các người có nên chiếm-hữu đất này?”’ ²⁷Như vậy, người sẽ nói với chúng: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Nhu Ta sống, chắc-chắn những kẻ ở trong những chỗ bỏ hoang sẽ ngã bởi grom, và bất cứ ai ở trên mặt của cánh đồng Ta sẽ phó cho thú dữ cắn-nuốt, và những kẻ ở trong các đồn-lũy và trong các hang-động đều sẽ chết bởi bệnh dịch. ²⁸Và Ta sẽ làm cho xứ này thành một nơi tan-hoang và là một nơi hoang phế, và sự kiêu-căng về quyền-lực của nó sẽ chấm dứt; và núi non của Y-sơ-ra-ên sẽ tan-hoang, ngõ hầu sẽ chẳng có ai đi ngang qua. ²⁹Rồi, chúng sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ, khi Ta làm cho xứ này thành một nơi tan-hoang và là một nơi hoang phế vì mọi điều ghê-tởm mà chúng nó đã phạm.”’

30“Nhưng còn người, hỡi con trai loài người, các con trai của dân người nói chuyện về người bên các vách tường và tại những cửa nhà, nói với nhau, mỗi đũa với anh em của nó rằng, ‘Bây giờ hãy đến, và nghe lời gì đến từ Đức GIA-VÊ.’ ³¹Và họ đến cùng người như dân-chúng đến, ngồi trước mặt người *làm như* dân Ta, và nghe các lời của người, nhưng họ không thực-hiện chúng, vì miệng của họ thì nói yêu thương nhiều, *còn* tâm của họ đi theo lợi của họ. ³²Và này, người đối với họ như một bài ca nhục-dục hát bởi kẻ có giọng tốt và chơi nhạc-khí giỏi; vì họ nghe các lời của người, nhưng không thực-hành chúng. ³³Vì vậy khi xảy ra—này nó đang đến—thì họ sẽ biết rằng một đấng tiên-tri đã ở giữa họ.”

Lời tiên-tri chống những kẻ chặn của Y-sơ-ra-ên (34.1-34.10)

34¹Đoạn lời Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: ²“Hỡi con trai loài người, hãy nói tiên-tri chống những kẻ chặn của Y-sơ-ra-ên: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Khốn cho những kẻ chặn của Y-sơ-ra-ên, đã *chỉ* cho chính chúng ăn! Những kẻ chặn chẳng nên cho bầy chiên ăn à? ³Các người ăn mỡ và mặc đồ len, các người làm thịt con mập mà không cho bầy ăn. ⁴Những con ốm-yếu, các người đã chẳng tăng thêm sức; những con bệnh hoạn, các người đã chẳng chữa lành, những con què, các người đã chẳng băng bó cho; những con bị phân tán, các người đã chẳng đem về; các người cũng đã chẳng tìm-kiếm những con bị lạc; nhưng với sức và nghiêm-khắc, các người đã thống-trị chúng. ⁵Và chúng đã bị phân tán vì thiếu một kẻ chăn, và chúng đã trở thành đồ-ăn cho mọi thú dữ ngoài đồng và đã bị phân tán. ⁶Bầy của Ta đã đi lang thang khắp tất cả núi non và trên mọi đồi cao, và bầy của Ta bị phân tán khắp tất cả mặt trái đất; và đã chẳng có một người nào lục-lạo và tìm-kiếm chúng.”’ ”

⁷Bởi vậy, những kẻ chặn các người, hãy nghe lời của Đức GIA-VÊ: ⁸“Nhu Ta sống,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, “chắc-chắn vì bầy của Ta đã trở thành một con mồi, thậm-chí bầy của Ta đã trở thành đồ-ăn cho mọi thú dữ ngoài đồng vì thiếu một kẻ chăn, và những kẻ chặn của Ta đã chẳng tìm-kiếm bầy của Ta, nhưng *thay* vì những kẻ chặn đã cho chính chúng ăn và đã chẳng cho bầy của Ta ăn; ⁹bởi vậy, những kẻ chặn các người, hãy nghe lời của GIA-VÊ: ¹⁰“Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta chống các kẻ chặn, và Ta sẽ đòi bầy chiên của Ta lại từ tay chúng và khiến chúng thôi không cho chiên ăn nữa. Thế là các kẻ chặn sẽ không còn cho chính chúng ăn nữa, nhưng Ta sẽ giải-phóng bầy của Ta khỏi miệng chúng, để chúng có thể không là đồ-ăn cho chúng.”’ ”

Sự phục-hồi Y-sơ-ra-ên (34.11-34.31)

11Vì Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Này, chính Ta sẽ tìm kiếm những chiên của Ta và tìm ra chúng. ¹²Như một kẻ chăn chăm sóc bầy của mình trong ngày khi hắn ở giữa vòng những con chiên bị phân tán của mình, cũng thế Ta sẽ chăm sóc những con chiên của Ta và sẽ cứu chúng ra khỏi tất cả các chỗ mà chúng đã bị phân tán vào ngày u-ám mây-mù. ¹³Và Ta sẽ đem chúng ra khỏi các dân, gom chúng lại từ các xứ, và đem chúng đến đất của riêng chúng; và Ta sẽ cho chúng ăn trên các núi của Y-sơ-ra-ên, cạnh bên các khe nước, và trong tất cả những chỗ có cư-dân của xứ ấy. ¹⁴Ta sẽ cho chúng ăn trong một đồng cỏ tốt-tươi, và đất cỏ để ăn của chúng sẽ ở trên các nơi cao vùng núi của Y-sơ-ra-ên. Ở đó chúng sẽ nằm xuống trên đất cỏ để ăn tươi-tốt, và chúng sẽ ăn trong đồng cỏ màu-mỡ trên các ngọn núi của Y-sơ-ra-ên. ¹⁵Ta sẽ cho bầy Ta ăn và Ta sẽ khiến chúng nằm xuống,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. ¹⁶“Ta sẽ đi tìm con bị lạc, đem con bị phân tán về, băng bó cho con què, và thêm sức cho con bệnh; nhưng con mập và con mạnh Ta sẽ hủy-diệt. Ta sẽ cho chúng ăn bằng sự phán-xét.

17“Còn các người, hỡi bầy của Ta, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Này, Ta sẽ phán-xét giữa con chiên này với con chiên nọ, giữa những chiên đực và các dê đực. ¹⁸Có phải đó là một việc nhỏ cho các người để các người đã ăn trong đồng cỏ tốt-tươi, rồi các người lấy các chân của mình chà đạp phần còn lại của đồng cỏ của mình chẳng? Hay các

ngươi đã uống nước trong, rồi các ngươi phải dùng chân các ngươi quậy cho dơ phần nước còn lại chẳng? 19Và còn bầy của Ta, chúng phải ăn cái các ngươi đã lấy chân các ngươi chà đạp, và chúng phải uống cái các ngươi lấy chân các ngươi quậy cho dơ!”

20Bởi vậy, Chúa GIA-VÊ phán cùng chúng như vậy: “Này, Ta, chính Ta, sẽ phán-xét giữa những chiên mập và những chiên gầy. 21Bởi vì các ngươi dùng hông và vai xô-đẩy, và đâm sừng của các ngươi vào tất cả những con yếu-ớt, cho đến khi các ngươi đã làm chúng chạy tán loạn ra ngoài, 22bởi vậy, Ta sẽ giải-cứu bầy của Ta, và chúng sẽ không còn là con mồi nữa; rồi Ta sẽ phán-xét giữa con chiên này với con chiên nọ. 23Đoạn Ta sẽ lập trên chúng một kẻ chặn, tôi-tớ Đa-vít của Ta, và người sẽ cho chúng ăn; chính người sẽ cho chúng ăn và là kẻ chặn của chúng. 24Và Ta, GIA-VÊ, sẽ là Chúa TRỜI của chúng, và tôi-tớ Đa-vít của Ta sẽ là ông hoàng ở giữa vòng chúng; Ta, GIA-VÊ, đã nói.

25“Ta sẽ lập một giao-ước hòa-bình với chúng và loại-trừ các thú dữ khỏi xứ, để chúng được sống an-toàn trong vùng hoang-vu và ngủ trong rừng. 26Và Ta sẽ làm chúng và những chỗ chung-quanh đời của Ta thành một phước hạnh. Và Ta sẽ khiến các trận mưa rào đổ xuống trong mùa của chúng; chúng sẽ là các trận mưa rào phước hạnh. 27Cây ngoài đồng cũng sẽ ra trái của nó, và trái đất sẽ sanh hoa trái, và chúng sẽ an-toàn trên đất của chúng. Rồi chúng sẽ biết Ta là GIA-VÊ, khi Ta đã bẻ gãy những cây đôn của ách chúng và đã giải-thoát chúng khỏi tay những kẻ đã bắt chúng làm nô-lệ. 28Và chúng sẽ chẳng còn là mồi đối với các dân nữa, và các thú dữ của trái đất sẽ chẳng cắn-nuốt chúng; nhưng chúng sẽ sống an-toàn, và chẳng có ai làm chúng sợ. 29Và Ta sẽ thiết-lập cho chúng một chỗ trồng-trọt nổi tiếng, và chúng sẽ không còn là nạn-nhân đói-kém ở trong xứ, và chúng sẽ chẳng phải chịu các lời lăng-mạ của các dân nữa. 30Rồi chúng sẽ biết Ta, GIA-VÊ Chúa TRỜI của chúng, ở với chúng, và chúng, nhà Y-sơ-ra-ên, là dân của Ta.” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. 31“Còn các ngươi, hỡi những chiên của Ta, những chiên của đồng cỏ Ta, các ngươi là loài người, và Ta là Chúa TRỜI của các ngươi,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

Nói tiên-tri chống núi Sê-i-ơ (35.1-35.15)

351Hơn nữa, lời của Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: 2“Hỡi con trai loài người, hãy để mặt ngươi chống núi Sê-i-ơ, và hãy tiên-tri chống nó, 3hãy nói với nó: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta chống ngươi, núi Sê-i-ơ, Ta sẽ đuổi tay Ta ra chống ngươi, Và Ta sẽ khiến ngươi thành một nơi tan-hoang và một chỗ hoang phế. 4Ta sẽ tàn-phá các thành-thị của ngươi, và ngươi sẽ trở thành một nơi tan-hoang. Rồi ngươi sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.

5Bởi vì ngươi đã có thù-hằn đời đời và đã đổ những con trai Y-sơ-ra-ên cho năng lực của thanh gươm vào thời-kỳ tai-họa của chúng, vào thời-kỳ hình-phạt của sự cuối cùng, 6bởi vậy, như Ta sống,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, “Ta sẽ giao ngươi cho máu đỏ, và sự đỏ máu sẽ đuổi theo ngươi; vì ngươi đã chẳng ghét sự đỏ máu, bởi vậy sự đỏ máu sẽ

đuổi theo ngươi. 7Và Ta sẽ khiến núi Sê-i-ơ thành một chỗ hoang phế và là một nơi tan-hoang, và Ta sẽ trừ bỏ khỏi nó kẻ đi qua và trở lại. 8Và Ta sẽ chất đầy núi non của nó với những kẻ bị giết của nó; trên các đồi của ngươi, trong các thung-lũng của ngươi, và trong tất cả khe trũng của ngươi, những kẻ bị giết bởi gươm đó sẽ ngã gục trong chúng. 9Ta sẽ khiến ngươi thành một nơi tan-hoang đời đời, và các thành-thị của ngươi sẽ không người ở. Rồi ngươi sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.

10“Vì ngươi đã nói: ‘Hai dân-tộc này và hai xứ này sẽ là của ta, và chúng ta sẽ chiếm-hữu chúng,’ mặc dầu GIA-VÊ đã ở đó, 11cho nên, như Ta sống,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, “Ta sẽ xử lý ngươi theo sự giận-dữ của ngươi và theo sự ghen-ghét của ngươi mà ngươi đã tỏ do sự căm-ghét của ngươi chống chúng; vì vậy Ta sẽ tỏ mình ở giữa vòng chúng khi Ta phán-xét ngươi. 12Lúc đó ngươi sẽ biết rằng Ta, GIA-VÊ, đã nghe tất cả những lời chửi-rủa của ngươi mà ngươi đã nói chống các núi của Y-sơ-ra-ên, rằng: ‘Chúng bị để tan-hoang; chúng bị giao cho chúng ta làm thức-ăn.’ 13Và ngươi đã nói ngạo-nghe chống Ta và đã tăng thêm nhiều lời của ngươi chống Ta; Ta đã nghe.” 14Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Trong khi tất cả trái đất vui-mừng, Ta sẽ khiến ngươi thành một nơi tan-hoang. 15Trong khi ngươi đã reo-mừng trên di-sản của nhà Y-sơ-ra-ên vì nó đã tan-hoang, cũng thế Ta sẽ gây cho ngươi. Ngươi sẽ là một nơi tan-hoang, hỡi Núi Sê-i-ơ, và tất cả Ê-đôm, cả thầy của nó. Rồi chúng sẽ biết Ta là GIA-VÊ.”

Núi non của Y-sơ-ra-ên được phước (36.1-36.21)

361“Và ngươi, hỡi con trai loài người, hãy tiên-tri cùng núi non của Y-sơ-ra-ên và nói: ‘Hỡi núi non của Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời của GIA-VÊ. 2Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Vì kẻ thù đã nói chống các ngươi: ‘A-ha!’ và ‘Những đỉnh cao đời đời ấy đã trở thành của riêng của chúng ta,’ 3bởi vậy, hãy tiên-tri và nói: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Vì lý do tốt mà chúng đã khiến cho các ngươi tan-hoang và đã nghiền nát các ngươi từ mọi phía, để các ngươi trở thành của riêng của các quốc-gia khác, và các ngươi đã bị nói đến trong cuộc chuyên-trò và thi-thảm của dân-chúng.” ’ ” 4Bởi vậy, hỡi núi non của Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời của Chúa GIA-VÊ. Chúa GIA-VÊ phán như vậy cùng núi đồi, cùng các khe trũng và cùng các thung-lũng, cùng những chỗ hoang phế tan-tành và cùng các thành-thị bị bỏ rơi, đã trở thành con mồi và sự chế-nhạo cho các quốc-gia khác ở chung quanh, 5bởi vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Chắc-chắn, trong ngọn lửa của cơn ghen của Ta⁽¹⁾, Ta đã nói chống các quốc-gia khác, và chống tất cả Ê-đôm, là những kẻ đã chiếm đất của Ta cho chúng làm của riêng mà lòng vui-mừng và hôn khinh-bí, để liệng nó đi làm con mồi.” 6Bởi vậy, hãy tiên-tri về đất Y-sơ-ra-ên, và nói cùng núi đồi, cùng các khe trũng, và cùng các thung-lũng: “Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Này, Ta đã nói trong cơn ghen của Ta và trong cơn thịnh-nộ của Ta vì các ngươi đã chịu-đựng những lời lăng-mạ của các quốc-gia.’ 7Bởi vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Ta đã giơ lên tay Ta⁽²⁾ rằng chắc-chắn các quốc-gia ở xung-quanh các ngươi, chúng sẽ chịu đựng các lời lăng-mạ của chính chúng. 8Nhưng, các

¹“Ghen” có nghĩa là “không dung-thứ sự không chung-thù”
²hay: thề

người, ôi các núi Y-so-ra-ên, các người sẽ cho mọc ra các nhánh của người và sẽ sinh ra trái của người cho dân Y-so-ra-ên của Ta; vì chẳng bao lâu nữa họ sẽ đến. ⁹Vì, này, Ta vì các người và Ta sẽ xoay qua các người, và các người sẽ được vun trồng và được gieo. ¹⁰Và Ta sẽ tăng thêm người cho các người, tất cả nhà Y-so-ra-ên, hết thảy của nó; và các thành-thị sẽ có người ở, và các chỗ hoang phế sẽ được xây-dựng lại. ¹¹Và Ta sẽ tăng thêm cho các người người và thú; và họ sẽ tăng thêm và sinh-sản ra nhiều; và Ta sẽ khiến các người có người ở như các người lúc trước và sẽ đối-đãi với các người tốt hơn hồi trước. Như vậy, các người sẽ biết Ta là GIA-VÊ. ¹²Đúng, Ta sẽ làm cho người—dân Y-so-ra-ên của Ta—bước đi trên các người và chiếm-hữu người, hầu cho người sẽ trở nên của kế-thừa của họ và sẽ không bao giờ cướp mất con cái của họ nữa.’ ¹³Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Bởi vì chúng nói cùng các người: “Người là một kẻ nuốt người ta và đã cướp mất con cái của dân người,” ¹⁴cho nên, người sẽ không còn nuốt người ta nữa, và không còn cướp mất con cái của dân người nữa,’ Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. ¹⁵Và Ta sẽ không để người nghe các lời lằng-mạ từ các nước nữa, người cũng sẽ chẳng mang ô-nhục từ các dân-tộc nữa, người cũng sẽ không còn gây dân người vấp-ngã nữa,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.’ ”

¹⁶Rồi lời của Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: ¹⁷“Hỡi con loài người, khi nhà Y-so-ra-ên đã sống trong đất riêng của chúng, chúng đã làm ô-úế nó bởi các đường-lối của chúng và các việc làm của chúng; đường-lối của chúng trước mặt Ta đã giống như sự dơ dáy của một người đàn-bà trong sự nhớ nhớp của bà. ¹⁸Bởi vậy Ta đã đổ con thanh-nộ của Ta ra trên chúng vì máu mà chúng đã đổ ra trên đất, vì chúng đã làm nó ô-úế bằng hình-tượng của chúng. ¹⁹Ta cũng đã phân tán chúng ở giữa vòng các quốc-gia, chúng đã bị rải ra khắp các xứ. Theo các đường-lối của chúng và các việc làm của chúng Ta đã phán-xét chúng. ²⁰Khi chúng đã tới các quốc-gia mà chúng đã đi, chúng đã báng-bỏ danh thánh của Ta, vì điều này đã được nói về chúng: ‘Những kẻ này là dân của GIA-VÊ; vậy mà họ đã đi khỏi đất của Ngài.’ ²¹Nhưng Ta đã thương xót danh thánh của Ta, mà nhà Y-so-ra-ên đã phi-báng giữa các nước nơi chúng đã đến.

Y-so-ra-ên được làm mới vì danh của Ngài (36.22-36.38)

²²“Cho nên, hãy nói cùng nhà Y-so-ra-ên: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Đó không là vì các người, hỡi nhà Y-so-ra-ên, mà Ta sắp hành-động, nhưng vì danh thánh của Ta, danh mà các người đã phi-báng giữa các nước mà các người đã đến. ²³Rồi Ta sẽ minh oan cho sự nên-thánh của đại danh Ta, là danh đã bị phi-báng trong các nước, mà các người đã phi-báng ở giữa chúng. Rồi các nước sẽ biết Ta là GIA-VÊ,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, “khi Ta tỏ chính Ta là thánh ở giữa các người trước mắt chúng. ²⁴Vì Ta sẽ lấy các người ra khỏi các quốc-gia, tập-hợp các người từ tất cả các xứ, và đem các người vào trong xứ của riêng các người. ²⁵Rồi Ta sẽ rưới nước sạch trên các người, và các người sẽ sạch; Ta sẽ rửa các người khỏi mọi sự bần-thiêu của các người và khỏi tất cả hình-tượng của các người. ²⁶Hơn nữa, Ta sẽ ban cho các người một trái tim mới và đặt một linh mới ở trong các người; và Ta sẽ cắt đi trái tim bằng đá khỏi thịt của các người và ban cho các người một trái tim bằng thịt. ²⁷Và Ta sẽ đặt Linh Ta ở bên trong các

người và khiến các người bước đi trong luật-lệ của Ta, và các người sẽ cẩn-thận tuân theo các mạng-lệnh của Ta. ²⁸Và các người sẽ sống trong mảnh đất mà Ta đã ban cho tổ-phụ của các người; thế là các người sẽ là dân Ta, và Ta sẽ là Chúa TRỜI các người. ²⁹Hơn nữa, Ta sẽ cứu các người khỏi mọi điều như nhuốc của các người, và Ta sẽ cho ngũ cốc và gia tăng nó, và Ta sẽ không giáng đói kém trên các người. ³⁰Và Ta sẽ tăng thêm trái của cây và sản-vật của cánh đồng, để các người không mang sự nhục-nhã vì đói kém ở giữa vòng các quốc-gia nữa. ³¹Rồi các người sẽ nhớ lại các đường-lối xấu-xa của các người và các việc làm của các người, là những thứ chẳng tốt lành, và các người sẽ khinh ghét chính các người theo con mắt của các người vì các điều độc-ác của các người và các sự ghê-tởm của các người. ³²Ta không đang làm *điều này* vì các người,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, “các người nên biết rõ. Hãy xấu-hổ và bối-rối vì các đường-lối của mình, hỡi nhà Y-so-ra-ên!”

³³Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Vào ngày mà Ta rửa sạch các người khỏi tất cả các điều độc-ác của các người, Ta sẽ khiến cho các thành-thị đều có người ở, và các nơi hoang phế sẽ được xây-dựng lại. ³⁴Và đất hoang sẽ được trồng-trọt thay vì là nơi tan-hoang trước mắt mọi kẻ đi qua. ³⁵Và họ sẽ nói: ‘Đất hoang này đã thành như vườn Ê-đen; và các thành-thị hoang phế, bị tàn-phá, và đổ nát đều được làm kiên-cố và có dân-cư.’ ³⁶Rồi các quốc-gia còn lại chung quanh các người sẽ biết rằng Ta, GIA-VÊ, đã xây-dựng lại các nơi đổ nát và trồng trọt chỗ đã tan hoang; Ta, GIA-VÊ, đã nói và sẽ làm.”

³⁷Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Ta cũng sẽ cho phép nhà Y-so-ra-ên yêu-cầu Ta làm cho chúng: Ta sẽ tăng thêm các người nam của chúng như một bầy chiên. ³⁸Như bầy chiên để làm tế vật, như bầy chiên tại Giê-ru-sa-lem trong các ngày lễ định kỳ của nó, cũng thế các thành-thị hoang phế sẽ đầy các đoàn người. Lúc đó, chúng sẽ biết Ta là GIA-VÊ.” ’ ’ ”

Sự hiện-thấy thung-lũng có các xương khô (37.1-37.10)

37¹Tay của Đức GIA-VÊ ở trên tôi, và Ngài đã đem tôi ra bởi Linh của Đức GIA-VÊ và đã đặt tôi xuống ở giữa thung-lũng; và nó đầy những xương. ²Và Ngài đã khiến tôi đi vòng vòng ngang qua ở giữa chúng, và này, có rất nhiều *xương* trên mặt thung-lũng; và kìa, *chúng* rất khô. ³Và Ngài đã phán cùng tôi: “Hỡi con trai loài người, các xương này có thể sống được chăng?” Tôi bèn trả lời: “Ôi Chúa GIA-VÊ, Chúa biết mà.” ⁴Ngài lại phán cùng tôi: “Hãy tiên-tri về các xương này, và nói cùng chúng: ‘Hỡi các xương khô, hãy nghe lời của GIA-VÊ.’ ⁵Chúa GIA-VÊ phán như vậy cùng các xương này: ‘Này, Ta sẽ khiến hơi-thở vào trong các người để các người được hồi sinh. ⁶Và Ta sẽ đặt gân trên các người, khiến thịt mọc lại trên các người, đắp da lên các người, và để hơi-thở trong các người, để các người được sống động; và các người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.’ ” ⁷Thế là tôi đã tiên-tri như tôi đã được truyền; và khi tôi đã tiên-tri, thì có một tiếng, và kìa, một tiếng lạch-cạch; rồi các xương đã đến với nhau, xương này đến cùng xương nọ của nó. ⁸Và tôi đã nhìn, và kìa, gân đã ở trên chúng, và thịt đã mọc lên, và da đã bao-bọc chúng; nhưng đã chẳng có hơi-thở trong chúng. ⁹Lúc đó Ngài đã phán cùng tôi: “Hãy tiên-tri cùng

hơi-thở, hãy tiên-tri, hơi con trai loài người, và hãy nói cùng hơi-thở: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Hãy đến từ các ngọn gió bốn phương, ôi hơi-thở, và hãy thổi vào những kẻ bị giết này, hầu cho chúng hồi sinh.” ’ 10Thế là tôi đã tiên-tri như Ngài đã ra lệnh cho tôi, và hơi-thở đã vào trong chúng, và chúng đã hồi sinh, và chúng đứng trên các bàn chân của chúng, một đoàn quân lớn quá chừng.

Sự hiện thấy được giải-thích (37.11-37.14)

11Đoạn Ngài phán cùng tôi: “Hơi con trai loài người, các xương này là toàn-thể nhà Y-sơ-ra-ên; này, chúng nói: ‘Xương của chúng ta đều khô cằn, và hy-vọng của chúng ta đã tiêu tan. Chúng ta hoàn-toàn bị tiêu-diệt.’ 12Bởi vậy hãy tiên-tri, và nói với chúng: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta sẽ mở mồ-mả của các người và khiến các người đi lên ra khỏi mồ-mả của các người, hơi dân Ta; và Ta sẽ đem các người vào trong đất của Y-sơ-ra-ên. 13Lúc đó, các người sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ, khi Ta đã mở mồ-mả của các người và đã khiến các người đi lên ra khỏi mồ-mả của các người, hơi dân Ta. 14Và Ta sẽ đặt Linh⁽¹⁾ của Ta ở bên trong các người, các người sẽ hồi sinh, và Ta sẽ đặt các người trên đất của riêng các người. Lúc đó, các người sẽ biết rằng Ta, GIA-VÊ, đã nói và đã làm.” GIA-VÊ tuyên-bố.’ ”

Giu-đa và Y-sơ-ra-ên hợp-nhất (37.15-37.23)

15Lời Đức GIA-VÊ lại đến cùng tôi, phán: 16“Và người, hơi con trai loài người, đi lấy cho mình một cây gậy và viết trên nó: ‘Cho Giu-đa và cho các con trai của Y-sơ-ra-ên, là bầu-bạn của người’; đoạn hãy lấy một cây gậy khác và viết trên nó: ‘Cho Giô-sép, cây gậy của Êp-ra-im và cả nhà Y-sơ-ra-ên, là bầu-bạn của người.’ 17Rồi nối chúng lại cho chính người cây này với cây kia thành một cây, để chúng được trở nên một trong tay người. 18Rồi khi những con trai dân người nói với người, rằng: ‘Có phải ông sẽ không tuyên-bố cho chúng tôi biết những điều này có nghĩa gì sao?’ 19thì nói với chúng: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta sẽ lấy cây gậy của Giô-sép ở trong tay của Êp-ra-im, và các chi-tộc của Y-sơ-ra-ên, là bầu-bạn của người; rồi Ta sẽ đặt chúng với nó, với cây gậy của Giu-đa, và làm chúng thành một cây gậy, và chúng sẽ là một trong tay Ta.” ’ 20Và những cây gậy mà người viết trên chúng sẽ ở trong tay người trước mắt của chúng. 21Và hãy nói với chúng: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta sẽ bắt những con trai của Y-sơ-ra-ên ra khỏi giữa các quốc-gia nơi chúng đã đi, và Ta sẽ nhóm chúng lại từ mọi phía và đem chúng vào trong mảnh đất của riêng chúng; 22và Ta sẽ làm chúng thành một quốc-gia trong đất ấy, trên các núi của Y-sơ-ra-ên; và một vì vua sẽ là vua cho cả bọn chúng; và chúng sẽ không còn là hai quốc-gia, và chúng sẽ không còn bị phân-chia thành hai vương-quốc nữa. 23Và chúng sẽ không còn làm ô-ước chúng với hình-tượng của chúng, hoặc với các vật đáng ghét của chúng, hay với bất cứ một vi-phạm nào của chúng; nhưng Ta sẽ cứu chúng ra khỏi tất cả các nơi mà chúng đã phạm-tội, và sẽ rửa sạch chúng. Và chúng sẽ là dân Ta, và Ta sẽ là Chúa TRỜI của chúng.

Vương-quốc Đa-vít (37.24-37.28)

¹hay: Hơi thở của Ta; chú-ý: các từ “hơi thở” trong chương này có thể ghi lại là “linh.”

24“Tôi-tớ Đa-vít của Ta sẽ là vua trên chúng, và tất cả chúng sẽ có một kẻ chăn, và chúng sẽ bước đi trong các mạng-lệnh của Ta, và giữ các luật-lệ của Ta, và tuân theo chúng. 25Và chúng sẽ sống trên đất mà Ta đã ban cho Giacóp tôi-tớ của Ta, mà tô-phụ của chúng đã sống; chúng sẽ sống trên đó, chúng, và các con trai của chúng, và các con trai của các con trai của chúng, mãi mãi; và Đa-vít tôi-tớ của Ta sẽ là ông hoàng của chúng mãi mãi. 26Ta sẽ lập một giao-ước hòa-bình với chúng; nó sẽ là một giao-ước đời đời với chúng. Và Ta sẽ lập chúng và gia tăng chúng, sẽ đặt nơi thánh của Ta ở giữa chúng mãi mãi. 27Chỗ Ta ngự cũng sẽ ở nơi chúng; và Ta sẽ là Chúa TRỜI của chúng, và chúng sẽ là dân Ta. 28Và các quốc-gia sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ, là Đấng làm cho Y-sơ-ra-ên nên-thánh, khi nơi thánh Ta ở giữa chúng mãi mãi.” ’ ”

Lời tiên-tri về Gót và cuộc xâm-lăng Y-sơ-ra-ên trong tương-lai (38.1-38.23)

38¹Và lời của Đức GIA-VÊ đã đến cùng tôi, phán: 2“Hơi con trai loài người, hãy xây mặt của ngươi hướng về Gót ở đất Ma-gốc, ông hoàng của Rô-sơ, Mê-siéc, và Tu-banh, và tiên-tri chống nó, 3và nói: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta chống người, hơi Gót, ông hoàng của Rô-sơ, Mê-siéc, và Tu-banh. 4Và Ta sẽ xoay người sang hướng khác, và đặt các móc vào các quai hàm của người, và Ta sẽ đem người ra, và tất cả quân-đội của người, ngựa và người cỡi ngựa, tất cả chúng đều mặc lông lầy, một đoàn đông-đảo mang thuẫn nhỏ và thuẫn lớn, tất cả chúng cầm gươm; 5Phe-rơ-sơ⁽²⁾, Ê-thi-ô-bi, và Phút với chúng, tất cả bọn chúng với thuẫn và mũ sắt; 6Gô-me với tất cả quân-lính của nó; Bết-Tô-ga-ma từ các phần đất xa-xăm ở phương bắc với tất cả quân-lính của nó—nhiều dân cùng với người. 7“Hãy sẵn-sàng, và tự chuẩn-bị, người cùng tất cả đồng minh của người nhóm lại xung-quanh người, và hãy là một kẻ canh-giữ cho chúng. 8Sau nhiều ngày, người sẽ được gọi đến; trong những năm về sau, người sẽ vào trong mảnh đất được phục-hồi khỏi gươm giáo, đất có cư-dân đã được nhóm lại từ nhiều dân-tộc đến các núi của Y-sơ-ra-ên, là nơi đã liên-tục là một nơi hoang phế; nhưng dân của nó đã được đem ra khỏi các dân-tộc, rồi chúng đang sống một cách an-toàn, tất cả bọn chúng. 9Và người sẽ đi lên, người sẽ đến như bão táp; người sẽ như một đám mây che đất, người cùng tất cả quân-lính của người, và nhiều dân-tộc ở cùng người.

10Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Sẽ xảy ra vào ngày đó, các lời sẽ đến trong trí người, và người sẽ chế ra một kế-hoạch xấu, 11và người sẽ nói: ‘Ta sẽ đi lên chống xứ có các làng không có vách. Ta sẽ đi chống những kẻ ở yên-ôn, sống an-toàn, tất cả bọn chúng sống không có vách tường, và không có then hay cổng, 12để bắt chiến-lợi-phẩm và để thu của cướp, để quay tay của người chống các nơi hoang phế mà nay có dân-cư, và chống dân được nhóm lại từ các quốc-gia, là dân đã được gia-súc và của-cải, sống tại cái rún của thế-giới.’ 13Sê-ba và Đê-đan, và các thương-gia của Ta-rê-si, với tất cả làng xóm của nó sẽ nói với người: ‘Có phải các người đã đến để lấy chiến-lợi-phẩm ư? Có phải các người đã tập-hợp đoàn quân mình lại để thu của cướp, để khiêng bạc và vàng đi, để lấy gia-súc và của-cải đi, để thu chiến-lợi-phẩm lớn sao?’ ” ’ ”

²Ba-tur (hay I-iran)

14“Bởi vậy, hãy tiên-tri, hỡi con trai loài người, và nói với Gót: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Vào ngày đó, khi dân Y-sơ-ra-ên của Ta đang sống một cách an-toàn, há người sẽ không biết sao? 15Và người sẽ đến từ chỗ của người từ các phần xa-xăm của phương bắc, người và nhiều dân ở cùng người, tất cả bọn chúng cỡi ngựa, một sự tập-hợp đông-đáo và một quân-đội mạnh; 16và người sẽ đi lên chống dân Y-sơ-ra-ên của Ta như một đám mây che đất. Sẽ xảy ra trong các ngày sau-rốt, Ta sẽ đem người chống đất của Ta, để các quốc-gia biết được Ta khi Ta sẽ được nên thánh qua người trước mắt của chúng, hỡi Gót!’”

17“Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Có phải người là kẻ mà Ta đã nói về trong các ngày trước đây qua các tôi-tớ của Ta, *tức là các đấng tiên-tri của Y-sơ-ra-ên, là những người đã tiên-tri trong các ngày đó trong nhiều năm rằng Ta sẽ đem người chống lại chúng chăng?* 18Và nó sẽ xảy ra vào ngày đó, khi Gót đến chống đất Y-sơ-ra-ên,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, “thì sự thịnh-nộ của Ta sẽ chông chát trong con giận của Ta. 19Và trong nhiệt huyết của Ta và trong sự phẫn nộ này lửa của Ta, Ta tuyên-bố vào ngày đó chắc-chắn sẽ có một cơn động đất lớn trong đất Y-sơ-ra-ên. 20Và cá biển, chim chóc các tầng trời, thú-vật ngoài đồng, tất cả những vật bò trên đất, và tất cả người ta ở trên mặt trái đất sẽ run-rẩy ở sự hiện-diện của Ta; núi non cũng sẽ bị quăng xuống, những con đường dốc đứng sẽ sụp-đổ, và mọi vách tường sẽ ngã xuống đất. 21Và Ta sẽ gọi gươm đến chống Gót trên tất cả các núi của Ta,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. “Gươm của mỗi người sẽ chống lại anh em của hắn. 22Và với bệnh dịch-hạch và với máu, Ta sẽ phán-xét nó; và Ta sẽ mưa trên nó, trên quân-lính của nó, và trên nhiều dân ở cùng nó, một trận mưa như thác đổ, với mưa đá, lửa, và lưu-huỳnh. 23Và Ta sẽ làm Ta vĩ đại, làm Ta nên thánh, và làm Ta được biết đến trước mắt của nhiều quốc-gia; và chúng sẽ biết Ta là GIA-VÊ.”

Tiên-tri chống Gót—Các kẻ xâm-lãng bị diệt (39.1-39.24)

39¹“Còn người, hỡi con trai loài người, hãy tiên-tri chống Gót, và nói: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Này, Ta chống người, hỡi Gót, ông hoàng của Rô-sơ, Mê-siéc, và Tu-banh; 2và Ta sẽ quay người lại, sẽ đẩy người tới, sẽ bắt người lên từ các phần xa-xăm nhất của phương bắc, và sẽ đem người chống các núi của Y-sơ-ra-ên. 3Và Ta sẽ đánh rơi cung người khỏi tay ta của người, và ném mạnh xuống các mũi tên của người khỏi tay hữu của người. 4Người sẽ ngã trên các núi của Y-sơ-ra-ên, người và tất cả quân lính của người, và tất cả dân đang ở cùng người; Ta sẽ phó người làm đồ-ăn cho mọi loài chim ăn mồi và thú dữ ngoài đồng. 5Người sẽ ngã trên mặt cánh đồng; vì chính Ta đã nói,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. 6“Và Ta sẽ giáng lửa trên Ma-gốc và những kẻ ở các vùng duyên hải trong sự an-toàn, rồi chúng sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ.

7“Và Ta sẽ làm danh thánh của Ta được biết đến ở giữa dân Y-sơ-ra-ên của Ta; và Ta sẽ không để danh thánh của Ta bị xúc-phạm nữa. Và các quốc-gia sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên. 8Này, nó sắp đến và nó sẽ được làm xong,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. “Đó là cái ngày mà Ta đã nói.

9“Rồi những kẻ sống trong các thành-thị Y-sơ-ra-ên sẽ đi ra, và dùng vũ-khí để nhóm lửa và đốt chúng, cả thuẫn lớn

lẫn thuẫn nhỏ, cung và tên, dùi-cui chiến-đầu, giáo, và trong 7 năm chúng sẽ dùng chúng để nhóm lửa. 10Và chúng sẽ không lượm củi từ cánh đồng hay lượm củi từ rừng, vì chúng sẽ dùng vũ-khí để nhóm lửa; và chúng sẽ lấy chiến-lợi-phẩm từ những kẻ đã cướp đoạt chúng, và cướp-bóc những kẻ đã cướp-bóc chúng,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

11“Và sẽ xảy ra vào ngày đó, Ta sẽ cho Gót một miếng đất để chôn ở đó trong Y-sơ-ra-ên, thung-lũng cho những kẻ đi ngang qua bên phía đông của biển, và nó sẽ chặn những người qua đường. Thế là người ta sẽ chôn Gót ở đó với tất cả đám đông của nó, và người ta sẽ gọi nó là thung-lũng Hạ-môn-Gót. 12Trong bảy tháng, nhà Y-sơ-ra-ên sẽ chôn chúng để tẩy sạch xứ-sở. 13Cả thầy dân-chúng của xứ ấy sẽ chôn chúng; và họ sẽ nổi tiếng vào ngày mà Ta làm chính Ta vinh-hiễn,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. 14“Và chúng sẽ cắt riêng ra những người sẽ liên-tục đi xuyên qua xứ ấy, chôn những kẻ đã đi xuyên qua, tức là những kẻ đã được chừa lại trên mặt đất, để làm sạch nó. Vào sau 7 tháng, chúng sẽ làm một cuộc tìm kiếm. 15Và khi những kẻ đi ngang qua xứ ấy cứ đi ngang qua và hề ai thấy xương người, thì hắn sẽ làm dấu cạnh nó cho đến khi các người chôn đã chôn nó trong thung-lũng Hạ-môn-Gót. 16Và ngay cả cái tên của thành-thị ấy sẽ là Hạ-môn. Thế là chúng sẽ tẩy sạch xứ-sở.”

17“Và còn người, hỡi con trai loài người, Chúa GIA-VÊ nói như vậy: ‘Hãy nói cùng mọi loài chim và mọi thú đồng: “Nhóm lại và đến, hãy tụ lại từ mọi phương đến cuộc tế-lễ của Ta mà Ta sắp làm cho các người, như một cuộc tế-lễ lớn trên các núi Y-sơ-ra-ên, để các người có thể ăn thịt và uống máu. 18Các người sẽ ăn thịt những người mạnh-bạo, và uống máu những ông hoàng của trái đất, *làm như chúng là* những con chiên đực, các con chiên con, những con dê đực, và các con bò đực, tất cả chúng là những con béo bở của Ba-san. 19Thế là các người sẽ ăn mỡ cho đến chán, và uống máu cho đến say, từ cuộc tế-lễ của Ta mà Ta đã làm cho các người. 20Và các người sẽ bị làm cho chán tại bàn của Ta với những ngựa và các kẻ lái xe trận, với các người hùng mạnh và tất cả lính trận,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

21“Và Ta sẽ để vinh-quang của Ta ở giữa vòng các quốc-gia; và mọi quốc-gia sẽ thấy sự phán-xét của Ta mà Ta đã thực-hiện, và tay Ta mà Ta đã đặt trên chúng. 22Và nhà Y-sơ-ra-ên sẽ biết Ta là GIA-VÊ Chúa TRỜI của chúng từ ngày đó trở đi. 23Và các quốc-gia sẽ biết rằng nhà Y-sơ-ra-ên đã bị đày vì sự độc-ác của chúng vì chúng đã hành-động phản bội chống Ta, và Ta đã giấu mặt Ta khỏi chúng; thế là Ta đã phó chúng trong tay các kẻ thù của chúng, và hết thầy chúng đã ngã gục bởi gươm. 24Theo sự nhớ nhớt của chúng và theo các vi-phạm của chúng, Ta đã xử lý chúng, và Ta đã giấu mặt Ta khỏi chúng.”

Y-sơ-ra-ên được hồi-phục (39.25-39.29)

25Bởi vậy, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Nay Ta sẽ hồi-phục các tài-sản của Gia-cốp, và có lòng khoan-hông trên toàn-thể nhà Y-sơ-ra-ên; và Ta sẽ ghen⁽¹⁾ vì danh thánh của Ta. 26Và chúng sẽ quên⁽²⁾ nỗi nhục của chúng, và mọi

¹“Ghen” tức là “không dung-thứ sự không chung-thù”

²Vài bản Kinh Thánh khác ghi: mang

hành động phản-trắc của chúng mà chúng đã làm chống Ta, khi chúng sống an-toàn trên đất của chúng mà không có ai làm chúng sợ-hãi. ²⁷Khi Ta đem chúng về từ các dân và gom chúng lại từ các xứ của những kẻ thù của chúng, Ta sẽ được thành thánh trong chúng trước mắt nhiều quốc-gia. ²⁸Lúc đó chúng sẽ biết rằng Ta là GIA-VÊ Chúa TRỜI của chúng vì Ta đã khiến chúng đi đày ở giữa vòng các quốc-gia, và sau đó đã gom chúng về đất của riêng chúng; và Ta sẽ chẳng để một kẻ nào trong chúng ở đó lâu hơn nữa. ²⁹Và Ta cũng sẽ chẳng giấu mặt Ta khỏi chúng nữa, vì Ta sẽ đã đổ Linh Ta ra trên nhà Y-sơ-ra-ên,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

2. Việc phục-hồi sự thờ-phượng Đức Chúa TRỜI (40.1-48.35)

Sự hiện-thấy về một người với cây gậy để đo (40.1-40.4)

40¹Vào năm thứ hai-mươi lăm trong đời lưu-vong của chúng ta, vào đầu năm đó, vào ngày mồng mười trong tháng đó, *tức là* năm thứ mười-bốn sau khi thành ấy⁽¹⁾ đã bị lấy, vào cùng ngày đó, tay của Đức GIA-VÊ ở trên tôi và Ngài đã đem tôi đến ở đó. ²Trong các sự hiện-thấy của Đức Chúa TRỜI, Ngài đã đem tôi vào trong đất Y-sơ-ra-ên, và đặt tôi trên một hòn núi rất cao; và trên đó về phía nam, có một kiến-trúc như một thành-phố. ³Thế là Ngài đã đem tôi đến ở đó; và kia, có một người có hình-dáng như hình-dáng bằng đồng, với một dây băng cây lanh và một cây sậy để đo trong tay người; và người đang đứng nơi lối vào cổng. ⁴Và người ấy nói với tôi: “Hỡi con trai loài người, hãy nhìn-xem với các con mắt của ngươi, hãy nghe với các lỗ tai ngươi, và hãy chú-ý đến mọi điều Ta sắp tỏ ra cho ngươi xem; vì ngươi đã được đem đến đây cốt để tỏ ra cho ngươi xem. Hãy tuyên-bố cho nhà Y-sơ-ra-ên biết mọi điều ngươi thấy.”

Các kích thước của đền-thờ (40.5-40.49)

⁵Và kia, có một vách tường ở bên ngoài bao xung-quanh đền-thờ, và trong tay người ấy có một cây sậy để đo dài 6 cu-bít, *mỗi cu-bít này* là một cu-bít *thường* thêm một gang tay. Thế là người ấy đo bề dày của vách tường, 1 cây sậy; và bề cao, 1 cây sậy. ⁶Rồi người đi đến cái cổng hướng mặt về phương đông, đi lên cấp của nó, và đo ngưỡng cửa của cái cổng, rộng 1 cây sậy; và cái ngưỡng cửa khác, rộng 1 cây sậy. ⁷Và phòng gác, dài 1 cây sậy và rộng 1 cây sậy; và các phòng gác cách nhau 5 cu-bít. Và ngưỡng cửa của cái cổng kề bên cái cổng-vòm của cái cổng xoay mặt về bên trong dài 1 cây sậy. ⁸Rồi người đo cái cổng-vòm của cái cổng xoay mặt về bên trong, 1 cây sậy. ⁹Và người đo cái cổng-vòm của cái cổng, 8 cu-bít; những cột bên cạnh nó, 2 cu-bít. Và cái cổng-vòm của cái cổng được hướng mặt về bên trong. ¹⁰Và cái cổng hướng về phương đông có 3 phòng gác ở mỗi bên; cả ba có cùng một kích thước. Các cột bên cạnh cũng có cùng một kích thước ở mỗi phía. ¹¹Và người ấy đo chiều rộng của lối vào cổng, 10 cu-bít, và chiều dài của cái cổng, 13 cu-bít. ¹²Và, có một tường chắn rộng 1 cu-bít ở phía trước các phòng gác ở mỗi phía; và mỗi cạnh các phòng gác dài 6 cu-bít. ¹³Và người ấy đo cái cổng từ mái của phòng gác này đến mái của phòng kia là 25 cu-bít từ cửa này đến cửa đối-diện. ¹⁴Và người ấy đo các cột bên cạnh cao 60 cu-bít, cái cổng

kéo dài vòng đến cái cột bên cạnh của sân nhỏ. ¹⁵Và từ phía trước của cổng vào đến phía trước của cái cổng-vòm bên trong của cái cổng là 50 cu-bít. ¹⁶Và có những cửa sổ có chớp hướng về các phòng gác, và hướng về các cột bên cạnh của chúng trong phạm vi cái cổng mọi bề chung quanh, và những cổng-vòm cũng theo một cách như vậy. Và có những cửa sổ mọi bề chung quanh ở bên trong; và ở trên *mỗi* cái cột bên cạnh *đều* có những đồ trang-trí hình cây cọ.

¹⁷Đoạn người đem tôi vào trong sân ngoài, và kia, có các phòng và một mặt lát, được làm cho cái sân ấy mọi bề chung quanh; 30 phòng hướng mặt về cái mặt lát. ¹⁸Và cái mặt lát ấy (*đó là* cái mặt lát thấp hơn) ở bên cạnh các cổng, tương-ứng với chiều dài các cổng. ¹⁹Đoạn người ấy đo chiều ngang từ phía trước của cổng dưới đến phía trước mép của các sân trong được 100 cu-bít về phía đông và về phía bắc.

²⁰Còn cái cổng của sân ngoài xoay mặt về phương bắc, người ấy đo chiều dài của nó và chiều ngang của nó. ²¹Nó có 3 phòng gác ở mỗi phía; những cột bên cạnh nó và các cổng-vòm của nó có cùng các kích thước như cổng thứ nhất. Chiều dài của nó là 50 cu-bít, và chiều ngang 25 cu-bít. ²²Và các cửa sổ của nó, và các cổng-vòm của nó, và các đồ trang-trí hình cây cọ của nó *đều* có cùng các kích thước như cái cổng xoay mặt về phương đông; và đi 7 cấp thì tới nó, và cái cổng-vòm của nó ở trước mặt chúng. ²³Và sân trong có một cái cổng đối-diện với cái cổng ở phía bắc và *cái cổng* ở phía đông; và người ấy đo 100 cu-bít từ cổng này đến cổng nọ.

²⁴Đoạn người ấy dẫn tôi đi hướng về phía nam, và kia, có một cái cổng hướng về phía nam; và người ấy đo những cột bên cạnh của nó và những cổng-vòm của nó theo cùng các kích thước đó. ²⁵Và cái cổng và những cổng-vòm của nó có những cửa-sổ mọi bề xung-quanh giống như những cửa-sổ trước; chiều dài là 50 cu-bít, và chiều ngang 25 cu-bít. ²⁶Và đi lên 7 cấp thì tới nó, và những cổng-vòm của nó *đều* ở phía trước mặt chúng; và nó có các đồ trang-trí hình cây cọ trên những cột bên cạnh của nó, một trên mỗi phía. ²⁷Và sân trong có một cái cổng hướng về phía nam; người ấy bèn đo từ cổng này đến cổng nọ hướng về phía nam, 100 cu-bít.

²⁸Rồi người ấy đem tôi đến sân trong bởi cổng nam; và người đo cổng nam theo cùng các kích thước đó. ²⁹Các phòng gác của nó, những cột bên cạnh của nó, và những cổng-vòm của nó cũng theo cùng các kích thước đó. Cái cổng và những cổng-vòm của nó có những cửa-sổ mọi bề xung-quanh; nó dài 50 cu-bít, và ngang 25 cu-bít. ³⁰Và có những cổng-vòm mọi bề xung-quanh, dài 25 cu-bít, và ngang 5 cu-bít. ³¹Và những cổng-vòm của nó hướng về sân ngoài; và các đồ trang-trí hình cây cọ ở trên những cột bên cạnh của nó, và cái cầu thang của nó có 8 cấp.

³²Và người đã đem tôi vào trong sân trong hướng về phía đông. Và người đo cái cổng theo cùng các kích thước đó. ³³Các phòng gác của nó, những cột bên cạnh của nó, và những cổng-vòm của nó cũng theo cùng các kích thước đó. Cái cổng ấy và những cổng-vòm của nó có những cửa-sổ mọi bề xung-quanh; nó dài 50 cu-bít, và ngang 25 cu-bít. ³⁴Và những cổng-vòm của nó hướng về sân ngoài; các đồ trang-trí hình cây cọ ở trên các cột bên cạnh của nó,

¹Tức là thành Giê-ru-sa-lem

trên mỗi bên, và cầu thang của nó có 8 cấp.

35Đoạn người ấy đem tôi đến cổng bắc; và người đó *nó* theo cùng các kích thước đó, **36**các phòng gác của nó, các cột bên cạnh của nó, và những công-vòm của nó. Cái cổng có những cửa-sổ mọi bề xung-quanh; chiều dài là 50 cu-bít, và chiều ngang 25 cu-bít. **37**Và các cột bên cạnh của nó hướng về sân ngoài; các đồ trang-trí hình cây cọ ở trên những cột bên cạnh của nó trên mỗi bên, và cái cầu thang của nó có 8 cấp.

38Và một cái phòng có một cái cửa ở gần những cột bên cạnh nơi các cổng; ở đó người ta rửa cửa-lễ thiêu. **39**Và trong cái công-vòm của cái cổng là 2 cái bàn ở mỗi bên, trên đó để giết thịt của-lễ thiêu, của-lễ chuộc tội, và của-lễ chuộc lỗi. **40**Và về phía ngoài, khi người ta đi lên đến lối vào cổng hướng về phía bắc, có 2 cái bàn; và về phía bên kia của công-vòm của cái cổng có 2 cái bàn. **41**Bốn cái bàn ở mỗi bên kể cái cổng; 8 cái bàn trên đó họ giết thịt *tê vật*. **42**Và cho cửa-lễ thiêu, có 4 cái bàn bằng đá đẽo, dài một cu-bít rưỡi, rộng một cu-bít rưỡi, và cao một cu-bít rưỡi, trên đó họ để những dụng-cụ họ dùng để giết thịt của-lễ thiêu và *tê vật*. **43**Và những móc đôi, dài 1 gang tay, được lắp đặt trong đền thờ mọi nơi xung-quanh; và trên những cái bàn đó là thịt của lễ.

44Và từ bên ngoài đến cổng bên trong có các phòng cho những ca-sĩ trong sân trong, *một cái* ở bên cạnh cổng bắc, mà mặt trước của nó hướng về phía nam, và một cái bên cạnh cổng đông hướng mặt về phía bắc. **45**Người ấy bèn nói với tôi: “Đây là cái phòng hướng mặt về phía nam, để cho các thầy tế-lễ giữ trách-nhiệm về đền-thờ; **46**nhưng cái phòng hướng mặt về phía bắc là để cho những thầy tế-lễ giữ trách-nhiệm về bàn-thờ. Đây là những con trai của Xa-đốc, là các người từ những con trai của Lê-vi đến gần GIA-VÊ để hầu-việc Ngài.” **47**Và người đo cái sân, có hình vuông, dài 100 cu-bít và rộng 100 cu-bít; và cái bàn-thờ ở phía trước của đền-thờ

48Rồi người ấy đem tôi đến cái công-vòm của đền-thờ và đo *mỗi* cột bên cạnh của công-vòm, 5 cu-bít ở mỗi bên; và chiều ngang của công là 3 cu-bít ở mỗi cạnh. **49**Bề dài công-vòm là 20 cu-bít, và bề ngang 11 cu-bít; và tại cầu-thang đi lên có những cây trụ là những cột bên cạnh, một trụ ở mỗi bên.

Đền-thờ ở bên trong (41.1-41.26)

41**1**Rồi người ấy đem tôi đến gian giữa đền-thờ và đo những cột bên cạnh; bề rộng của cột bên cạnh là 6 cu-bít ở mỗi cạnh. **2**Và lối vào rộng 10 cu-bít, và mỗi bên của lối vào là 5 cu-bít. Người ấy đo bề dài của gian giữa đền-thờ, 40 cu-bít, và bề ngang, 20 cu-bít. **3**Đoạn người đi vào bên trong và đo *mỗi* cột bên cạnh của cửa vào, 2 cu-bít, và cửa vào *cao* 6 cu-bít; bề ngang của cửa vào, 7 cu-bít. **4** Và người đo bề dài của nó, 20 cu-bít, phía trước gian giữa; người ấy bèn nói với tôi: “Đây là *chỗ* thánh nhất.”

5Đoạn người đo vách tường đền-thờ, 6 cu-bít; và bề ngang các phòng bên hông, 4 cu-bít, tất cả xung-quanh khắp đền-thờ ở mỗi bên. **6**Và các phòng bên hông cao 3 tầng, phòng này trên phòng nọ, có 30 phòng trong mỗi tầng; và các phòng bên hông kéo dài đến cái vách tường *đứng* trên

phần bên trong của chúng mọi bề chung-quanh để chúng có thể được nối lại, mà không bị nối vào vách tường của đền-thờ. **7**Và các phòng bên hông bao quanh đền-thờ rộng hơn ở mỗi tầng kế tiếp. Bởi vì kiến-trúc bao quanh đền-thờ đi lên từng chặng ở tất cả các phía của đền-thờ, cho nên bề ngang của đền-thờ *càng tăng thêm* khi nó càng đi cao hơn; và như vậy người ta đi lên từ *tầng* thấp nhất đến *tầng* cao nhất bằng cách đi qua *tầng* thứ hai. **8**Tôi cũng thấy đền-thờ có một cái sân được nâng lên cao mọi bề xung-quanh; nền-móng của những phòng bên hông *cao* 1 cây sậy dài trọn 6 cu-bít. **9**Bề dày của vách ngoài của những phòng bên hông là 5 cu-bít. Nhưng khoảng trống giữa các phòng bên hông thuộc về đền-thờ **10**và các phòng *ngoài* là 20 cu-bít bề rộng mọi bề chung-quanh đền-thờ ở mỗi phía. **11**Và các cửa vào của những phòng bên hông hướng về khoảng trống gồm có một cửa vào hướng về phía bắc và một cái cửa vào khác hướng về phía nam; và bề rộng của khoảng trống là 5 cu-bít mọi bề xung-quanh.

12Và toà-nhà ở phía trước khu-vực rời ở phía hướng về phía tây rộng 70 cu-bít; và vách của toà-nhà dày 5 cu-bít mọi bề xung-quanh, và chiều dài của nó là 90 cu-bít. **13**Đoạn người đo đền-thờ, dài 100 cu-bít; khu-vực rời với toà-nhà và các vách của nó cũng dài 100 cu-bít. **14**Bề ngang mặt trước đền-thờ và khu đất rời dọc theo phía đông cũng là 100 cu-bít.

15Và người ấy đo bề dài toà-nhà dọc theo mặt trước của khu-vực rời phía sau nó, với một ban-công ở mỗi bên, 100 cu-bít; người cũng đo gian giữa bên trong và các công-vòm của cái sân. **16**Các ngách cửa, những cửa sổ mắt-cáo, và các ban-công chung quanh 3 tầng của chúng, đối diện với ngách cửa, đều được ốp bằng ván mọi bề chung quanh, và từ mặt đất đến những cửa-sổ (nhưng các cửa-sổ đều được bao-phủ), **17**trên cửa vào, đến đền bên trong, trên *nhà* bên ngoài, trên tất cả vách-tường chung quanh bên trong lẫn bên ngoài, bằng kích thước. **18**Và nó được chạm với những chê-rúp và những cây cọ; một cây cọ giữa chê-rúp này và chê-rúp nọ, và mỗi chê-rúp đều có hai mặt, **19**mặt một người hướng về cây cọ, ở bên này, và mặt sự-từ tơ hướng về cây cọ ở bên kia; chúng được chạm khắp đền mọi bề chung quanh. **20**Từ mặt đất đến bên trên cửa vào, những chê-rúp và những cây cọ được chạm lên, cũng *trên* vách của gian giữa đền-thờ.

21Các khuôn cửa của gian giữa đều là hình vuông; về phần mặt trước của nơi thánh, hình-dáng của một khuôn cửa này giống như hình-dáng của một khuôn cửa kia. **22**Bàn-thờ bằng gỗ, cao 3 cu-bít, và dài 2 cu-bít; các góc của nó, chiều dài của nó, và các vách của nó *đều bằng* gỗ. Và người nói với tôi: “Đây là cái bàn ở trước mặt GIA-VÊ.” **23**Gian giữa và nơi thánh *mỗi* cái đều có cửa đôi. **24**Và mỗi cửa ấy có 2 cánh, 2 cánh lác; cửa này có 2 *cánh* và cửa kia có 2 *cánh*. **25**Trên chúng cũng có chạm, trên những cửa của gian giữa, những chê-rúp và những cây cọ giống như những cái được chạm trên các vách; và có ngách cửa bằng gỗ ở phía trước cái công-vòm bên ngoài. **26**Và có những cửa sổ mắt-cáo và những cây cọ ở bên này và ở bên kia, ở các bên của công-vòm; các phòng bên hông của đền và các ngách cửa *đều* là như vậy.

Các phòng của đền-thờ (42.1-42.20)

42¹Đoạn người ấy đem tôi ra vào trong sân ngoài, con đường hướng về phía bắc; và người đem tôi đến cái phòng đối diện khu-vực rời và đối diện với tòa-nhà hướng về phía bắc. ²Đọc theo bề dài 100 cu-bít, là cửa bắc; bề ngang là 50 cu-bít. ³Đối diện 20 cu-bít thuộc về sân trong, và đối diện cái mặt lát thuộc về sân ngoài, là ban-công tương-ứng với ban-công trong 3 tầng. ⁴Trước mặt các phòng đó là một con đường đi bên trong rộng 10 cu-bít, một con đường dài 100 cu-bít; và các lối vào của chúng đều ở phía bắc. ⁵Bây giờ các phòng trên đều nhỏ hơn, bởi vì các ban-công choáng nhiều chỗ của chúng hơn các phòng giữa và các phòng dưới trong tòa-nhà. ⁶Vì chúng ở trong 3 tầng và không có các cột như các cột của những cái sân; cho nên các phòng trên đều tụt lui về phía sau kể từ dưới mặt đất đi lên, hơn là các phòng giữa và các phòng dưới. ⁷Còn về vách ngoài bên cạnh các phòng ấy, về hướng sân ngoài xoay mặt về các phòng, bề dài nó là 50 cu-bít. ⁸Vì bề dài của các phòng ấy ở trong sân ngoài là 50 cu-bít; và kia, chiều dài của những cái hướng mặt về đền-thờ là 100 cu-bít. ⁹Và ở phía dưới các phòng ấy là lối vào ở phía đông, khi người ta đi vào chúng từ sân ngoài.

¹⁰Trong bề dày của vách của cái sân hướng về phía đông, quay mặt về phía khu-vực rời và quay mặt về phía tòa-nhà, cũng có các phòng. ¹¹Và con đường ở phía trước mặt chúng giống như hình-dáng của các phòng ở phía bắc, bề dài của chúng cũng như bề ngang của chúng; và tất cả các lối ra của cả hai đều y theo các sự xếp-đặt và các lối vào của chúng. ¹²Và tương-ứng với các lối vào của những phòng hướng về phía nam có một lối vào nơi đầu đường, con đường ở phía trước vách-tường hướng về phía đông, khi người ta đi vào chúng.

¹³Rồi người ấy nói với tôi: “Các phòng phía bắc và các phòng phía nam, chúng đối diện với khu-vực rời, chúng là các phòng thánh nơi các thầy tế-lễ ở gần GIA-VÊ sẽ ăn các vật thánh nhất. Ở đó họ sẽ để các vật thánh nhất, của-lễ thóc lúa, của-lễ chuộc tội, và của-lễ chuộc lỗi; vì chỗ ấy là thánh. ¹⁴Khi các thầy tế-lễ đi vào, thì họ sẽ không được đi ra vào trong sân ngoài từ nơi thánh mà không để lại ở đó y-phục của mình mà họ mặc để hành lễ, vì chúng là thánh. Họ sẽ mặc y-phục khác vào; đoạn họ sẽ tới gần chỗ dành cho dân-chúng.”

¹⁵Bây giờ khi người ấy đã đo xong đền trong, thì người đem tôi ra bởi con đường có cổng xoay mặt về phía đông, rồi đo nó mọi bề chung-quanh. ¹⁶Người đo phía đông với cây sậy dùng để đo 500 cây sậy, bởi cây sậy dùng để đo. ¹⁷Người đo phía bắc 500 cây sậy bằng cây sậy dùng để đo. ¹⁸Về phía nam, người đo 500 cây sậy với cây sậy dùng để đo. ¹⁹Người xoay qua phía tây, và đo 500 cây sậy với cây sậy dùng để đo. ²⁰Người đo nó hướng về bốn phía gió; nó có một vách-tường mọi bề chung-quanh, bề dài 500 và bề rộng 500, để chia cách nơi thánh và nơi tục.

Sự hiện-thấy về vinh-quang của Đức Chúa TRỜI đầy-dẫy đền-thờ (43.1-43.12)

43¹Đoạn người ấy dẫn tôi đến cái cổng, cái cổng xoay mặt về phía đông; và kia, vinh-quang của Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên đang đến từ hướng đông. Và tiếng của Ngài giống như tiếng của nhiều nước; và trái đất

sáng chói với vinh-quang của Ngài. ³Và nó giống như hình-dáng của sự hiện-thấy mà tôi đã thấy, giống như sự hiện-thấy mà tôi đã thấy khi Ngài đến để hủy-diệt thành ấy. Và các sự hiện-thấy ấy giống như sự hiện-thấy mà tôi đã thấy bên sông Ê-ba; và tôi sắp mặt mình xuống. ⁴Và vinh-quang của Đức GIA-VÊ đã đi vào trong đền qua cái cổng xoay mặt về phía đông. ⁵Rồi Linh cất tôi lên và đem tôi vào trong sân trong; và kia, vinh-quang của Đức GIA-VÊ đầy cả đền.

⁶Đoạn tôi nghe một đấng nói với tôi từ đền, trong khi có một người đang đứng bên cạnh tôi. ⁷Và Ngài nói với tôi: “Hỡi con trai loài người, đây là chỗ của ngai Ta và chỗ của các bàn chân Ta, nơi Ta sẽ ngự ở giữa vòng những con trai Y-sơ-ra-ên mãi mãi. Và nhà Y-sơ-ra-ên sẽ không lại làm ô danh thánh của Ta, chúng hay các vua của chúng cũng không, bởi việc làm đi của chúng hay bởi xác chết của các vua của chúng khi họ chết, ⁸bởi việc đặt ngưỡng cửa của chúng kể ngưỡng cửa của Ta, và cột cửa của chúng bên cạnh cột cửa của Ta, với cái vách giữa Ta và chúng. Chúng đã làm ô danh thánh của Ta bởi các sự ghê-tởm của chúng mà chúng đã phạm. Vì vậy Ta đã diệt chúng trong cơn giận của Ta. ⁹Bây giờ để chúng bỏ đi sự làm đi của chúng và xác chết của các vua của chúng khỏi Ta; rồi Ta sẽ ngự ở giữa vòng chúng mãi mãi.

¹⁰Về phần người, hỡi con trai loài người, hãy tuyên-bố đền-thờ ấy cho nhà Y-sơ-ra-ên biết, để chúng bị xấu-hổ về các điều độc-ác của chúng; và để chúng do sự toàn-hảo. ¹¹Và nếu chúng xấu-hổ về mọi điều chúng đã làm, thì cho chúng biết bản phác-họa của cái đền, cấu-trúc của nó, các lối ra của nó, các lối vào của nó, mọi thiết kế của nó, mọi quy-chế của nó, và mọi luật-lệ của nó. Và hãy viết trước mặt chúng, ngõ hầu chúng có thể quan sát toàn-thể thiết kế của nó và tất cả các luật-lệ của nó, và thực-hiện chúng. ¹²Đây là luật trong đền: toàn bộ khu vực của nó trên đỉnh núi mọi bề chung quanh sẽ là chí thánh. Nay, đây là luật trong đền.

Bàn-thờ hiến-tế (43.13-43.17)

¹³Và đây là các kích-thước của bàn-thờ bằng cu-bít (cu-bít này là 1 cu-bít thường thêm một gang tay): cái đế cao 1 cu-bít, và ngang 1 cu-bít, và đường viền vòng-quanh mép của nó cao 1 ngón tay, và đây sẽ là kích thước của cái đế của bàn-thờ. ¹⁴Và cái đế nằm trên mặt đất đến cái rìa dưới cao 2 cu-bít, và ngang 1 cu-bít; cái rìa nhỏ đến cái rìa lớn cao 4 cu-bít, và ngang 1 cu-bít. ¹⁵Và lòng bàn-thờ cao 4 cu-bít; và 4 cái sừng sẽ mọc lên từ lòng bàn-thờ. ¹⁶Bây giờ lòng bàn-thờ dài 12 cu-bít, và rộng 12 cu-bít, hình vuông theo 4 cạnh của nó. ¹⁷Và cái rìa trên dài 14 cu-bít và rộng 14 cu-bít theo 4 cạnh của nó, đường viền chu vi nó sẽ cao nửa cu-bít, và nền của nó ngang 1 cu-bít vòng quanh; và những cấp của nó sẽ hướng về phía đông.”

Những của-lễ (43.18-43.27)

¹⁸Và Ngài nói với tôi: “Hỡi con trai loài người, Chúa GIA-VÊ phán như vậy: ‘Đây là các luật-lệ cho bàn-thờ vào ngày nó được xây xong, để dâng những của-lễ thiêu trên nó và để rải máu trên nó. ¹⁹Và người sẽ đưa cho các thầy tế-lễ dòng Lê-vi từ dòng-dõi của Xa-dóc, những kẻ đến gần Ta để hầu-việc Ta,’ Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, ‘1 con bò đực tơ cho của-lễ chuộc tội. ²⁰Và người sẽ lấy một

ít máu của nó, rồi bôi nó trên 4 sừng của nó, và trên 4 góc của cái rìa, và trên chu vi; như vậy người sẽ tẩy sạch nó và làm lễ tẩy rửa cho nó. ²¹Người cũng sẽ bắt con bò đực làm của-lễ chuộc tội; và nó sẽ bị đốt đi trong nơi được chỉ định trong đền thờ, ở ngoài nơi thánh. ²²Và vào ngày thứ hai, người sẽ dâng 1 con dê đực không từ-vết làm của-lễ chuộc tội; và người ta sẽ tẩy sạch bàn-thờ, như người ta đã tẩy sạch nó với con bò đực. ²³Khi người đã tẩy sạch nó xong, người sẽ trình-dâng 1 bò đực tơ không từ-vết và 1 con chiên đực không từ-vết từ bầy. ²⁴Và người sẽ trình-dâng chúng trước mặt GIA-VÊ, và các thầy tế-lễ sẽ quăng muối trên chúng, và họ sẽ dâng chúng làm một của-lễ thiêu cho GIA-VÊ. ²⁵Trong 7 ngày, người sẽ chuẩn-bị mỗi ngày 1 con dê làm của-lễ thiêu; 1 con bò đực tơ và 1 con chiên đực từ bầy, không từ-vết, cũng sẽ được chuẩn-bị sẵn. ²⁶Trong 7 ngày, họ sẽ làm lễ tẩy rửa cho bàn-thờ và làm nó tinh sạch; như thế họ sẽ biệt nó ra thánh. ²⁷Và khi họ đã hoàn-tất những ngày ấy, thì sẽ vào ngày thứ tám trở đi, các thầy tế-lễ sẽ dâng các của-lễ thiêu của người trên bàn-thờ, và các của-lễ bình-an của người; rồi Ta sẽ chấp-nhận người,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.”

Công cho vị Hoàng-tử (44.1-44.14)

44¹Đoạn Ngài đem tôi trở lại bằng lối công ngoài của nơi thánh, công hướng mặt về phía đông; và nó vẫn đóng. ²Và Đức GIA-VÊ phán cùng tôi: “Cái công này sẽ bị đóng; nó sẽ không được mở ra, và chẳng ai sẽ được vào bởi nó, vì GIA-VÊ Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên đã vào bởi nó; bởi vậy, nó sẽ bị đóng lại. ³Về phần vị hoàng-tử, người sẽ ngồi trong đó làm hoàng-tử để ăn bánh trước mặt GIA-VÊ; người sẽ đi vào bởi lối công-vòm của công ấy, và sẽ đi ra cùng lối đó.”

⁴Rồi Ngài đưa tôi qua lối công bắc đến mặt trước của đền; tôi nhìn, và kia, vinh-quang của Đức GIA-VÊ đầy đền của Đức GIA-VÊ, và tôi sắp mình trên mặt tôi. ⁵Và Đức GIA-VÊ phán cùng tôi: “Hỡi con trai loài người, hãy chú-ý kỹ, xem với đôi mắt của người, và nghe với hai lỗ tai của người mọi điều Ta nói với người về tất cả các luật-lệ của đền GIA-VÊ và về tất cả các luật-pháp của nó; và hãy chú-ý kỹ lối vào đền, với tất cả lối ra của nơi thánh. ⁶Và người sẽ nói cùng các kẻ phản loạn, cùng nhà Y-sơ-ra-ên: ‘Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Đủ rồi tất cả các sự ghê-tởm của các người, hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, ⁷khi các người đem vào trong các kẻ ngoại-bang, không cắt-bì trong tâm và không cắt-bì trong xác, để ở trong nơi thánh của Ta để xúc-phạm nó, đền của Ta, khi các người dâng thức-ăn của Ta, mỡ và huyết; vì chúng đã vô hiệu hóa giao-ước Ta—điều này thêm vào tất cả các sự ghê-tởm của các người. ⁸Và chính các người đã chẳng giữ trách-nhiệm về các vật thánh của Ta, nhưng các người đã lập những kẻ lạ để giữ trách-nhiệm về nơi thánh của Ta.”

⁹Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Chẳng có một người ngoại-quốc nào, không cắt-bì trong tâm và không cắt-bì trong xác, trong tất cả những người ngoại-quốc đang sống giữa vòng các con trai Y-sơ-ra-ên sẽ được vào nơi thánh của Ta. ¹⁰Nhưng những người Lê-vi đã đi xa khỏi Ta, khi Y-sơ-ra-ên đã lạc lối, là những kẻ đã bỏ Ta đứng theo các hình-tượng của chúng, sẽ chịu hình-phạt vì sự độc-ác của chúng. ¹¹Tuy nhiên, chúng sẽ là các kẻ hầu-việc trong nơi thánh của Ta, chăm sóc nơi các công của đền và hầu-việc

trong đền; chúng sẽ làm thịt con sinh-tế của-lễ thiêu và con sinh-tế cho dân-chúng, và chúng sẽ đứng trước mặt dân-chúng để hành lễ cho họ. ¹²Vì chúng đã hành lễ cho họ trước mặt các hình-tượng của họ và đã thành hòn đá làm vấp-ngã độc-ác cho nhà Y-sơ-ra-ên, cho nên Ta đã giơ lên tay Ta chống chúng,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố, “rằng chúng sẽ chịu hình-phạt vì điều độc-ác của chúng. ¹³Chúng sẽ chẳng được đến gần Ta để phục-vụ như một thầy tế-lễ đối với Ta, cũng sẽ chẳng được đến gần bất cứ một vật thánh nào của Ta, cùng các vật chí-thánh, nhưng chúng sẽ mang nỗi xấu-hổ của chúng và các điều ghê-tởm của chúng mà chúng đã phạm. ¹⁴Tuy nhiên Ta cũng sẽ bổ-nhiệm chúng giữ trách-nhiệm cho đền, về mọi buổi lễ của nó, và về mọi điều sẽ được làm trong nó.

Các mạng-lệnh cho những người Lê-vi (44.15-44.31)

¹⁵“Nhưng các thầy tế-lễ dòng Lê-vi, các con trai của Xa-đốc, giữ trách-nhiệm cho nơi thánh của Ta khi các con trai Y-sơ-ra-ên đã bỏ Ta, sẽ đến gần Ta để hầu-việc Ta; và chúng sẽ đứng trước mặt Ta để dâng Ta mỡ và huyết,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. ¹⁶“Chúng sẽ đi vào nơi thánh của Ta; chúng sẽ đến gần bàn của Ta để hầu-việc Ta và giữ mệnh-lệnh của Ta. ¹⁷Rồi sẽ là khi chúng vào nơi các cổng của sân trong, chúng sẽ mặc y-phục bằng vải lanh; đồ len sẽ không được ở trên chúng trong khi chúng đang hầu-việc trong các cổng của sân trong và trong đền. ¹⁸Khăn đóng bằng vải lanh sẽ ở trên đầu chúng, và đồ lót bên trong sẽ ở trên thắt lưng chúng, chúng sẽ không được mặc bất cứ cái gì làm chúng đồ mồ-hôi. ¹⁹Và khi chúng đi ra vào trong sân ngoài, vào trong sân ngoài đến cùng dân-chúng, chúng sẽ cời y-phục của chúng mà chúng đã mặc để hầu-việc và để chúng trong các phòng thánh; đoạn chúng sẽ mặc y-phục khác vào để chúng không thể truyền sự thánh cho dân-chúng bằng y-phục của chúng. ²⁰Chúng cũng sẽ không được cạo đầu của chúng, nhưng chúng sẽ không được để những lọn tóc chúng mọc dài ra; chúng sẽ chỉ tỉa tóc trên đầu chúng. ²¹Bất cứ ai trong các thầy tế-lễ sẽ chẳng được uống rượu khi vào sân trong. ²²Và chúng sẽ không được cưới một người đàn-bà góa hoặc một người đàn-bà ly-dị nhưng sẽ lấy các cô gái đồng-trình từ dòng-dõi của nhà Y-sơ-ra-ên, hoặc một người đàn-bà góa là một góa-phụ của một thầy tế-lễ. ²³Hơn nữa, chúng sẽ dạy dân Ta phân-biệt giữa điều thánh và điều tục, và khiến họ nhận-biết điều ô-úế và điều thanh-sạch. ²⁴Và trong một cuộc kiện tụng, chúng sẽ vào vị trí để xét-đoán; chúng sẽ xét-đoán theo các mệnh-lệnh của Ta. Chúng cũng sẽ giữ luật-pháp của Ta và luật-lệ của Ta trong tất cả những kỳ lễ-hội đã được chỉ-định, và sẽ làm nên-thánh các ngày Ngưng-nghi của Ta. ²⁵Và chúng sẽ không được đi đến người chết để làm ô-úế mình, tuy-nhiên vì cha, vì mẹ, hay vì con trai, vì con gái, vì anh em, hay vì một người chị em chẳng từng có chồng, chúng có thể tự làm ô-úế. ²⁶Và sau khi người đó được tẩy sạch, 7 ngày sẽ được đếm cho nó. ²⁷Và vào ngày nó đi vào trong nơi thánh, vào trong sân trong để hầu-việc trong nơi thánh, nó sẽ dâng của-lễ chuộc tội của nó,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

²⁸“Và liên-quan đến của thừa-kế cho chúng, rằng Ta là của thừa-kế của chúng; và các người sẽ không được cho chúng một vật sở-hữu nào trong Y-sơ-ra-ên—Ta là sở-hữu của chúng. ²⁹Chúng sẽ ăn của-lễ thóc lúa, của-lễ chuộc tội, và của-lễ chuộc lỗi; và mọi vật được dâng-hiến trong

Y-sơ-ra-ên sẽ là của chúng. ³⁰Và cái tốt nhất trong tất cả những trái đầu mùa thuộc mọi thứ *sân-vật* và mọi *phần* đóng góp thuộc mọi thứ, từ tất cả những *phần* đóng góp của các người sẽ dành cho các thầy tế-lễ; các người cũng sẽ cho các thầy tế-lễ phần tốt nhất của bột nhồi của các người đựng khiến phước-lành đặt trên nhà các người. ³¹Các thầy tế-lễ sẽ không được ăn bất cứ một con chim hay con thú nào đã chết tự-nhiên hay đã bị xé xác thành từng mảnh.

Phần đất của Đức GIA-VÊ (45.1-45.6)

45¹Và khi các người sẽ chia đất làm di-sản bằng cách rút thăm, các người sẽ dâng một phần cho GIA-VÊ, một phần chia thánh của đất ấy; 25 ngàn *cu-bít* bề dài, và 10 ngàn *cu-bít* bề ngang. Nó sẽ là thánh ở trong toàn thể phạm vi của nó. ²Trên phần đất này, một hình vuông mỗi cạnh dài 500 *cu-bít* sẽ là nơi thánh, và 50 *cu-bít* làm đất trồng chung quanh của nó. ³Và từ khu-vực này, các người sẽ đo một bề dài 25 ngàn *cu-bít*, và bề ngang 10 ngàn *cu-bít*; và trong đó sẽ là nơi thánh, nơi chúc thánh. ⁴Nó sẽ là phần chia thánh của đất ấy; nó sẽ cho các thầy tế-lễ, là các người hầu-việc nơi thánh, là những kẻ đến gần để hầu-việc GIA-VÊ, và sẽ có một khu nhà cho họ và một chỗ thánh cho nơi thánh. ⁵Và một khu vực 25 ngàn *cu-bít* bề dài, và 10 ngàn *cu-bít* bề ngang sẽ cho các người Lê-vi, là những kẻ hầu-việc trong đền-thờ, để làm các thị trấn cho họ ở. ⁶Và các người sẽ cho thành ấy sở hữu một khu-vực 5 ngàn *cu-bít* bề ngang và 25 ngàn *cu-bít* bề dài, dọc theo lô đất thánh; nó sẽ cho toàn nhà Y-sơ-ra-ên.

Phần-chia của Hoàng-tử ấy (45.7-45.25)

⁷Và hoàng-tử ấy sẽ có đất ở hai bên của lô đất thánh và đất sở-hữu của thành ấy, kể bên phần chia thánh và đất sở-hữu của thành ấy, từ mặt phía tây kéo về phía tây và từ mặt phía đông kéo về phía đông, có chiều dài tương đương với một lô đất, từ biên-giới phía tây đến biên-giới phía đông. ⁸Đây sẽ là đất của người để sở-hữu trong Y-sơ-ra-ên; như thế các hoàng-tử của Ta sẽ không còn áp-bức dân Ta, nhưng chúng sẽ chia phần còn lại của đất ấy cho nhà Y-sơ-ra-ên theo các chi-tộc của họ.”

⁹Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Đủ rồi, các người, những hoàng-tử Y-sơ-ra-ên; bỏ bạo-động và phá-hủy đi, mà thực-hành công-lý và công-chính. Ngưng tước đoạt tài sản của dân Ta,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. ¹⁰“Các người sẽ dùng cân đúng, ê-pha đúng, và bát đúng. ¹¹Ê-pha và bát sẽ có cùng một số lượng, hầu cho cái bát có thể chứa một-phần-mười hô-me, và cái ê-pha một-phần-mười hô-me; tiêu-chuẩn của chúng sẽ theo hô-me. ¹²Và một sét-kèm sẽ là 20 ghê-ra; 20 siéc-lơ, 25 siéc-lơ, và 15 siéc-lơ sẽ là ma-ne của các người.

¹³“Đây là của-lễ mà các người sẽ dâng: một-phần-sáu ê-pha từ 1 hô-me lúa mì; một-phần-sáu ê-pha từ hô-me mạch-nha; ¹⁴phần dầu đã được chỉ-định (đó là 1 bát dầu), một-phần-mười bát từ mỗi cô-rơ (đó là 10 bát hay 1 hô-me, vì 10 bát là 1 hô-me); ¹⁵và một con chiên từ mỗi bầy có 200 con từ các chỗ cho uống nước của Y-sơ-ra-ên—cho một của-lễ thóc lúa, cho một của-lễ thiêu, và cho các của-lễ bình-an, để làm sự chuộc tội cho họ,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố. ¹⁶“Tất cả dân-chúng trong xứ sẽ dâng của-lễ

này cho hoàng-tử ấy trong Y-sơ-ra-ên. ¹⁷Và phần của hoàng-tử ấy sẽ *cung-cấp* các của-lễ thiêu, các của-lễ thóc lúa, và các lễ đồ rượu, tại các lễ-hội, vào các ngày trăng mới và vào các ngày Ngưng-nghi, ở tất cả các lễ-hội được chỉ-định của nhà Y-sơ-ra-ên; người sẽ *cung-cấp* của-lễ chuộc tội, của-lễ thóc lúa, và các của-lễ bình-an, dâng làm sự chuộc tội cho nhà Y-sơ-ra-ên.”

¹⁸Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Trong tháng giêng, vào ngày mồng một của tháng đó, các người sẽ bắt 1 con bò đực tơ không tì-vết và tẩy rửa nơi thánh. ¹⁹Và thầy tế-lễ sẽ lấy một ít máu từ của-lễ chuộc tội mà bôi nó lên các cột cửa đền thờ, trên 4 góc cái rìa bàn-thờ, và trên các trụ công của sân trong. ²⁰Và các người sẽ làm như vậy vào ngày mồng bảy của tháng đó cho mọi kẻ đi lằm-lạc hay là ngây-thơ; các người sẽ làm sự tẩy rửa cho đền thờ như thế.

²¹“Trong tháng giêng, vào ngày mười-bốn của tháng ấy, các người sẽ có lễ Vượt-qua, một lễ-hội trong 7 ngày; bánh không men sẽ được ăn. ²²Và vào ngày đó, hoàng-tử ấy sẽ tự *cung-cấp* cho mình và tất cả dân trong xứ một con bò đực làm một của-lễ chuộc tội. ²³Và trong 7 ngày lễ-hội, người sẽ *cung-cấp* làm một của-lễ thiêu cho GIA-VÊ 7 con bò đực và 7 con chiên đực không tì-vết mỗi ngày trong 7 ngày đó, và 1 con dê đực mỗi ngày làm một của-lễ chuộc tội. ²⁴Và người sẽ *cung-cấp* làm một của-lễ thóc lúa 1 ê-pha với 1 con bò đực, 1 ê-pha với 1 con chiên đực, và 1 hin dầu với 1 ê-pha. ²⁵Trong tháng thứ bảy, vào ngày thứ mười-lăm của tháng ấy, ở lễ-hội ấy, người sẽ *cung-cấp* như vậy: 7 ngày cho của-lễ chuộc tội, của-lễ thiêu, của-lễ thóc lúa, và dầu.”

Các của-lễ của Hoàng-tử ấy (46.1-46.18)

46¹Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Công sân trong xoay mặt về hướng đông sẽ được đóng lại trong 6 ngày làm việc; nhưng nó sẽ được mở ra vào ngày Ngưng-nghi, và được mở ra vào ngày trăng mới. ²Hoàng-tử ấy sẽ vào bởi lối công-vòm của công từ bên ngoài và đứng gần cột của công. Lúc ấy các thầy tế-lễ sẽ *cung-cấp* của-lễ thiêu của người và các của-lễ bình-an của người, và người sẽ thờ-lạy nơi ngạch công, rồi sau đó đi ra; nhưng công ấy sẽ không được đóng lại cho đến chừng chiều tối. ³Dân trong xứ cũng sẽ thờ-lạy ở lối vào cửa của công đó trước mặt GIA-VÊ vào các ngày Ngưng-nghi và vào các ngày trăng mới. ⁴Của-lễ thiêu mà hoàng-tử ấy sẽ dâng cho GIA-VÊ vào ngày Ngưng-nghi sẽ là 6 con chiên con không tì-vết và 1 con chiên đực không tì-vết; ⁵còn của-lễ thóc lúa sẽ là 1 ê-pha với con chiên đực, và của-lễ thóc lúa với các con chiên con tối đa người có thể cho, và 1 hin dầu với mỗi ê-pha. ⁶Vào ngày trăng mới, người sẽ dâng 1 con bò đực tơ không tì-vết, cũng có 6 con chiên con và 1 con chiên đực, chúng sẽ không tì-vết. ⁷Và người sẽ *cung-cấp* một của-lễ thóc lúa, 1 ê-pha với con bò đực, và 1 ê-pha với con chiên đực, và với các con chiên con tối đa người có thể cho, và 1 hin dầu với mỗi ê-pha. ⁸Và khi hoàng-tử ấy vào, thì người sẽ đi vào trong bởi lối công-vòm của công và đi ra bởi cùng một lối đó. ⁹Nhưng khi dân-chúng trong xứ đến trước mặt GIA-VÊ vào các lễ-hội được chỉ-định, thì kẻ vào bởi lối của công bắc để thờ lạy thì sẽ đi ra bởi lối của công nam. Còn kẻ nào đi vào bởi lối công nam thì sẽ đi ra bởi lối công bắc. Kẻ ấy không được trở về bởi lối của cái công mà hắn đã đi vào nhưng sẽ đi thẳng ra.

10Và khi họ đi vào trong, thì hoàng-tử ấy cũng sẽ đi vào trong ở giữa vòng họ; còn khi họ đi ra, thì người cũng sẽ đi ra. 11Vào các ngày đại-hội và các lễ-hội được chi-định, của-lễ thóc lúa sẽ là 1 ê-pha với 1 con bò đực và 1 ê-pha với 1 con chiên đực, và với những con chiên con tối đa người có thể cho, và 1 hin dầu với mỗi ê-pha. 12Và khi hoàng-tử ấy cung-cấp một của-lễ tự-nguyện, một của-lễ thiêu, hay các của-lễ bình-an làm một của-lễ tự-nguyện dâng lên GIA-VÊ, thì cái công xoay mặt về phía đông sẽ được mở ra cho người. Và người sẽ cung-cấp của-lễ thiêu của người và các của-lễ bình-an của người như người làm vào ngày Ngưng-ngỉ. Đoạn người sẽ đi ra, rồi công sẽ được đóng lại sau khi người đi ra rồi.

13“Và người sẽ cung-cấp 1 con chiên con 1 tuổi không tì-vết làm của-lễ thiêu cho GIA-VÊ mỗi ngày; buổi sáng này qua buổi sáng nọ người sẽ cung-cấp nó. 14Người cũng sẽ cung-cấp một của-lễ thóc lúa buổi sáng này qua buổi sáng nọ, gồm có một-phần-sáu ê-pha, và một-phần-ba hin dầu để làm ẩm bột mịn, một của-lễ thóc lúa dâng lên GIA-VÊ liên-tục bởi một luật-lệ đời đời. 15Như vậy họ sẽ cung-cấp con chiên con, của-lễ thóc lúa, và dầu, buổi sáng này qua buổi sáng nọ, làm một của-lễ thiêu liên-tục.”

16Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Nếu hoàng-tử ấy ban một lễ-vật nào ra từ của thừa-kế của mình cho bất cứ một đứa nào trong các con trai của người, thì nó sẽ thuộc các con trai của người; nó là sở-hữu của chúng bởi thừa-kế. 17Nhưng nếu người ban một lễ-vật từ của thừa-kế của người cho một trong các tôi-tớ của người, thì nó sẽ là của kẻ đó cho đến năm tự-do, lúc ấy nó sẽ trở về hoàng-tử ấy. Của thừa-kế của người sẽ chỉ là của những con trai của người; nó sẽ thuộc về chúng. 18Và hoàng-tử ấy sẽ không được lấy từ của thừa-kế của dân, đây chúng ra khỏi sở-hữu của dân; người sẽ cho các con trai của người của thừa-kế từ của riêng của người ngõ hầu dân Ta sẽ không bị phân tán, bất cứ một người nào khỏi vật sở-hữu của mình.”

Những chỗ để nấu (46.19-46.24)

19Đoạn người đưa tôi qua lối vào, ở bên hông cổng ấy, vào trong các phòng thánh dành cho các thầy tế-lễ, là các phòng xoay mặt về phía bắc, và kia, có một chỗ cuối đằng sau hướng về phía tây. 20Người bèn nói với tôi: “Đây là chỗ các thầy tế-lễ sẽ luộc của-lễ chuộc lỗi và của-lễ chuộc tội, và là nơi họ sẽ nướng của-lễ thóc lúa, để họ không thể đem chúng ra vào trong sân ngoài để truyền sự thánh cho dân-chúng.” 21Rồi người đưa tôi ra ngoài vào trong sân ngoài và dắt tôi đi qua đến 4 góc của cái sân ấy; và kia, tại mỗi góc của cái sân ấy lại có 1 sân nhỏ. 22Trong 4 góc của cái sân ấy có các sân được rào lại, dài 40 cu-bít và rộng 30 cu-bít; 4 sân này tại các góc có cùng một kích-thước. 23Và có 1 dãy thuộc thợ hồ xây chung quanh ở trong chúng, chung quanh 4 cái sân ấy, và các chỗ luộc đều được làm dưới các dãy chung quanh. 24Đoạn người nói với tôi: “Đây là các chỗ để nấu nơi các kẻ hầu-việc trong đền sẽ luộc những tế-vật của dân-chúng.”

Nước từ đền-thờ (47.1-47.12)

471Kể đó, người ấy đưa tôi về đến cửa đền-thờ; và kia, nước đang chảy ra từ dưới ngạch cửa đền-thờ hướng về phía đông, vì đền-thờ xoay mặt về phía đông. Và nước đang chảy xuống từ dưới, từ bên hữu đền-

thờ, từ phía nam của bàn-thờ. 2Rồi người ấy đưa tôi ra bởi lối cổng bắc, và dẫn tôi đi vòng-quanh ở bên ngoài đến cổng ngoài bởi lối cổng xoay mặt về phía đông. Và kia, nước đang chảy từng giọt từ phía nam. 3Khi người ấy đi ra hướng về phía đông với cái dây trong tay của người, thì người đo 1 ngàn cu-bít, rồi người dẫn tôi qua vùng nước, nước đến mắt-cá. 4Người ấy lại đo 1 ngàn cu-bít rồi dẫn tôi qua vùng nước, nước đến đầu-gối. Người lại đo 1 ngàn cu-bít rồi người dẫn tôi đi qua, nước đến thất-lung. 5Người lại đo 1 ngàn cu-bít; và ấy là con sông mà tôi không thể đi qua, vì nước đã dâng, đủ sâu để lội, một con sông không thể sang ngang. 6Và người ấy bèn nói với tôi: “Hỡi con trai loài người, người đã thấy chăng?” Đoạn người đưa tôi về đến bờ sông. 7Bấy giờ, khi tôi đã trở lại rồi, kia, trên bờ sông có rất nhiều cây ở phía bên này và ở phía bên kia. 8Đoạn người nói với tôi: “Các dòng nước này đi ra hướng về vùng phương đông và đi xuống vào trong vùng A-ra-ba⁽¹⁾; rồi chúng đi về hướng biển, đổ vào biển, và nước biến trở thành ngọt. 9Và sẽ xảy ra rằng mọi sinh-vật sống thành bầy trong mọi chỗ mà 2 con sông chảy tới, sẽ sống. Và sẽ có rất nhiều cá, vì các dòng nước này chảy tới đó, và các dòng nước khác trở thành ngọt; vì vậy mọi vật sẽ sống nơi 2 con sông chảy tới. 10Và sẽ xảy ra rằng ngư dân sẽ đứng bên sông; từ Ên-ghê-di đến Ên-Ê-la-im sẽ có nơi để giăng lưới. Cá của chúng sẽ theo các loại của chúng, giống như cá của Đại-Hải, rất nhiều. 11Nhưng các vùng đầm lầy sâu và các vùng đầm lầy cạn của nó sẽ không thành ngọt; chúng sẽ bị chừa lại cho thành mặn. 12Và cạnh con sông trên bờ sông, trên bờ này và trên bờ kia, sẽ mọc tất cả những loại cây ăn được. Lá của chúng sẽ không héo, và trái của chúng sẽ không hư thối. Chúng sẽ sanh ra trái hằng tháng bởi vì nước của chúng chảy ra từ nơi thánh, và trái của chúng sẽ làm thức ăn và lá của chúng để chữa lành.”

Các ranh-giới và sự phân-chia đất-đai (47.13-47.23)

13Chúa GIA-VÊ phán như vậy: “Đây sẽ là ranh-giới theo đó các người sẽ chia đất làm của thừa-kế giữa 12 chi-tộc của Y-sơ-ra-ên; Giô-sép sẽ có 2 phần. 14Và các người sẽ chia nó làm của thừa-kế, anh em ai cũng giống nhau; vì Ta đã gởi lên tay Ta để ban nó cho tổ-phụ các người, và đất này sẽ sa vào các người làm của thừa-kế.

15“Đây sẽ là ranh-giới của đất ấy: về phía bắc, từ Đại-Hải bởi con đường Hết-lôn, đến lối vào Xê-đát; 16Ha-mát, Bê-rôt, Síp-ra-im, nó ở giữa biên-giới của Đa-mách và biên-giới Ha-mát; Hát-se-Hát-thi-côn, nó ở cạnh biên-giới của Ha-vơ-ran. 17Và ranh-giới sẽ là từ biên ấy đến Hát-sa-Ê-nôn nơi biên-giới của Đa-mách, và ở phía bắc hướng về phía bắc là biên-giới của Ha-mát. Đây là phía bắc. 18Và phía đông, từ giữa Ha-vơ-ran, Đa-mách, Ga-la-át, và đất của Y-sơ-ra-ên, sẽ là sông Giô-đanh; từ biên-giới bắc đến biển phía đông, các người sẽ đo. Đây là phía đông. 19Và phía nam hướng về phía nam sẽ kéo dài từ Ta-ma xa đến tận nước suối ở Mê-ri-ba-Ca-đe, đến suối của Ê-díp-tô, và đến Đại-Hải. Đây là phía nam hướng về phía nam. 20Còn phía tây sẽ là Đại-Hải, từ biên-giới phía nam đến diềm đối diện lối vào Ha-mát. Đây là phía tây.

21“Thế là các người sẽ chia đất này ở giữa vòng các người

¹vùng đồng bằng

theo các chi-tộc của Y-sơ-ra-ên. ²²Và sẽ xây ra rằng các người sẽ chia nó bởi bắt thăm để làm của thừa-kế ở giữa vòng các người và ở giữa vòng các ngoại-kiều ở giữa các người, những kẻ sinh ra các con trai giữa các người. Và họ đối với các người sẽ như dân địa-phương ở giữa vòng những con trai của Y-sơ-ra-ên; họ sẽ được chia phần của thừa-kế với các người ở giữa vòng các chi-tộc Y-sơ-ra-ên ²³Và sẽ xây ra rằng trong chi-tộc mà người ngoại-kiều ấy sống, ở đó các người sẽ phải cho nó của thừa-kế của nó,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

Sự phân-chia đất (48.1-48.9)

48¹“Bây giờ đây là những tên các chi-tộc: từ cực-bắc, cạnh con đường của Hết-lôn đến lối vào Ha-mát, xa đến tận Hát-sa-Ê-nôn nơi biên-giới của Đa-mách, hướng về phía bắc cạnh Ha-mát, chạy từ đông sang tây, Đan, một phần. ²Và cạnh biên-giới của Đan, từ phía đông sang phía tây, A-se, một phần. ³Và bên cạnh biên-giới của A-se, từ phía đông sang phía tây, Nép-ta-li, một phần. ⁴Và cạnh biên-giới của Nép-ta-li, từ phía đông sang phía tây, Ma-na-se, một phần. ⁵Và cạnh biên-giới của Ma-na-se, từ phía đông sang phía tây, Ép-ra-im, một phần. ⁶Và cạnh biên-giới của Ép-ra-im, từ phía đông sang phía tây, Ru-bên, một phần. ⁷Và cạnh biên-giới của Ru-bên, từ phía đông sang phía tây, Giu-đa, một phần.

⁸“Và cạnh biên-giới của Giu-đa, từ phía đông sang phía tây, sẽ là phần chia mà các người sẽ để riêng ra, 25 ngàn *cu-bit* bề rộng, còn bề dài thì như một trong các phần chia, từ phía đông sang phía tây; và nơi thánh sẽ ở chính giữa nó. ⁹Phần chia mà các người sẽ để riêng ra cho GIA-VÊ sẽ là 25 ngàn *cu-bit* bề dài, và 10 ngàn bề rộng.

Phần-chia cho các thầy tế-lễ (48.10-48.20)

¹⁰Và phần chia thánh sẽ cho những kẻ này, nghĩa là các thầy tế-lễ, hướng về bắc 25 ngàn *cu-bit* bề dài, hướng về tây 10 ngàn *cu-bit* bề rộng, hướng về đông 10 ngàn *cu-bit* bề rộng, và hướng về nam 25 ngàn bề dài; và nơi thánh của GIA-VÊ sẽ ở chính giữa nó. ¹¹Ấy sẽ cho các thầy tế-lễ, là những kẻ được làm nên-thánh trong những con trai của Xa-đốc, là những kẻ đã làm theo điều Ta sai, những kẻ đã chẳng đi vào làm-lạc khi các con trai Y-sơ-ra-ên đã đi vào làm-lạc, như các người Lê-vi đã đi vào làm-lạc. ¹²Và sẽ có một phần chia cho chúng từ phần chia của đất ấy, một chỗ chỉ thánh, cạnh bên biên-giới của các người Lê-vi. ¹³Và dọc theo biên-giới của những thầy tế-lễ, các người Lê-vi sẽ có 25 ngàn *cu-bit* bề dài và 10 ngàn *cu-bit* bề rộng. Toàn-thể bề dài sẽ là 25 ngàn *cu-bit* và bề rộng 10 ngàn. ¹⁴Hơn nữa, chúng sẽ không được bán hay đổi bất cứ một phần nào của nó, hay nhượng lại cái trái đầu tiên này của xứ này; vì nó là thánh đối với GIA-VÊ.

¹⁵“Và phần còn lại, 5 ngàn *cu-bit* bề rộng và 25 ngàn bề dài, sẽ là đất chung cho thành ấy, cho nhà cửa và cho những khoảng đất lộ-thiên; và thành ấy sẽ ở chính giữa nó. ¹⁶Và đây sẽ là kích thước của nó: phía bắc 4 ngàn rưỡi *cu-bit*, phía nam 4 ngàn rưỡi *cu-bit*, phía đông 4 ngàn rưỡi *cu-bit*, và phía tây 4 ngàn rưỡi *cu-bit*. ¹⁷Và thành ấy sẽ có các khoảng đất lộ-thiên: phía bắc 250 *cu-bit*, phía nam 250 *cu-bit*, phía đông 250 *cu-bit*, và phía tây 250 *cu-bit*. ¹⁸Và phần còn lại của bề dài dọc theo phần chia thánh sẽ là 10 ngàn *cu-bit* hướng về phía đông, và 10 ngàn *cu-bit* hướng

về phía tây; và nó sẽ dọc theo phần chia thánh. Và sản-phẩm của nó sẽ là thức-ăn cho những kẻ làm việc trong thành. ¹⁹Những kẻ làm việc trong thành, ra từ tất cả những chi-tộc Y-sơ-ra-ên, sẽ cày cấy nó. ²⁰Toàn thể phần chia sẽ là 25 ngàn *cu-bit* bề dài 25 ngàn *cu-bit* bề ngang; các người sẽ để riêng ra phần chia thánh ấy, một hình vuông, cùng với tài-sản của thành.

Phần-chia của Hoàng-tử ấy (48.21-48.22)

²¹“Và phần còn lại sẽ cho hoàng-tử ấy ở về phía bên này và ở về phía bên của phần chia thánh và của tài-sản của thành; ở phía trước mặt của 25 ngàn *cu-bit* của phần chia hướng về biên-giới phía đông và đi về phía tây ở phía trước mặt của 25 ngàn hướng về biên-giới phía tây, dọc theo các phần chia, nó sẽ cho hoàng-tử ấy. Và phần chia thánh và nơi thánh của đền thờ sẽ ở chính giữa nó. ²²Và ngoại trừ tài-sản của các người Lê-vi và tài-sản của thành ở chính giữa tài-sản thuộc về hoàng-tử ấy, tất cả đất đai giữa biên-giới Giu-đa và biên-giới Bên-gia-min sẽ cho hoàng-tử ấy.

Phần chia của những chi-tộc khác (48.23-48.29)

²³“Còn những chi-tộc khác: từ đông sang tây, Bên-gia-min, một phần. ²⁴Và cạnh biên-giới của Bên-gia-min, từ đông sang tây, Si-mê-ôn, một phần. ²⁵Và cạnh biên-giới của Si-mê-ôn, từ đông sang tây, Y-sa-ca, một phần. ²⁶Và cạnh biên-giới của Y-sa-ca, từ đông sang tây, Sa-bu-lôn, một phần. ²⁷Và cạnh biên-giới của Sa-bu-lôn, từ đông sang tây, Gát, một phần. ²⁸Và cạnh biên-giới của Gát, nơi phía nam hướng về phía nam, biên-giới sẽ từ Ta-ma đến nước suối ở Mê-ri-ba-Ca-đe, đến suối nhỏ Ê-díp-tô, đến Đại-Hải. ²⁹Đây là đất mà các người sẽ phân-chia bởi bắt thăm cho các chi-tộc Y-sơ-ra-ên làm của thừa-kế, và đây là các phần chia của chúng,” Chúa GIA-VÊ tuyên-bố.

Những cổng của thành ấy (48.30-48.35)

³⁰“Và đây là các lối ra của thành ấy: ở phía bắc, 4 ngàn rưỡi *cu-bit* bởi số đo, ³¹sẽ có các cổng của thành ấy, được đặt tên theo các chi-tộc Y-sơ-ra-ên, 3 cổng hướng về phía bắc: một cổng Ru-bên; một cổng Giu-đa; một cổng Lê-vi. ³²Ở phía đông, 4 ngàn rưỡi *cu-bit*, sẽ có 3 cổng: một cổng Giô-sép; một cổng Bên-gia-min; một cổng Đan. ³³Và ở phía nam, 4 ngàn rưỡi *cu-bit* bởi số đo, sẽ phải có 3 cổng: một cổng Si-mê-ôn; một cổng Y-sa-ca; một cổng Sa-bu-lôn; ³⁴Ở phía tây, 4 ngàn rưỡi *cu-bit*, sẽ phải có 3 cổng: một cổng Gát; một cổng A-se; một cổng Nép-ta-li. ³⁵Thành ấy sẽ có chu vi 18 ngàn *cu-bit*; và tên của thành từ ngày đó sẽ là: ‘GIA-VÊ ở đó.’ ”